

સુધરેલી રીત મુજબ.

વર્નાક્યુલર ટેક્સ્ટ બુક્સ રીવિઝન કમિટીએ
જે તૈયાર કરેલી.

પાંચમી ચોપડીના અર્થ.

(કવિતાની સમજૂતી, વ્યુત્પત્તિ; પાઠના સવાલ
તથા સાર; અપૂર્ણાંકના નિયમો; અગ્રિય
હિંદના રાજકીય ભાગ સાથે.)

રચનાર-મેસર્સ. સી. ડી. શાહ એન્ડ કો.
રચનારનું ડેકાણું-શાહપોર-સુરત.

પ્રસિદ્ધ કર્તા-C. M. Shah.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું ડેકાણું-શાહપોર-સુરત.

આ પુસ્તક સને ૧૯૬૭ ના ૨૫ મા આક્ર
મુજબ રજિસ્ટર કરાવ્યું છે.

છાપનાર-નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમ.
છાપવાનું ડેકાણું-શંકર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ચક્રાના પુલપર-સુરત.
સને ૧૯૨૦ કિંમત આઠ આના. મિંવત ૧૯૧૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૅપીરાઈટ-સંગ્રહ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૮૭૦ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ પાંચમી મોહીના રાજ

વિષય મીઠાણ : ૧૪૩ : ૬૦ : ૫૦

પાંચમી ચોપડીના “ડિક્શન શિક્ષક” ત્રણ આના.

પાંચમી ચોપડીના અર્થ.

પાઠ ૧.

મરદાઈ=મહાદુરી

કેવળ=એકલા

ઉપરાંત=વધારામાં

દૃઢ=અચળ; મજબુત

સ્નાયુ=માંસના તંતુ;

જે તંતુ વડે હાડકાને

માંસના લોચા વ-

ળગેલા રહે છે તે

દાખ=કમળ; અંકુશ.

કેળવણી=શિક્ષણ

ભેદ=ધ્રુવું કારણ; તકા-

વત

પ્રયત્ન=(પ્રત્યત્ન)=પરિ-

શ્રમ; ધણી મહેનત

મલખમ=કસરત કરવા

માટે ઘટેલું ઉભું ગોળ

લાકડું

આટાપાટા=એક જાતની

રમત

ક્રિકેટ=બોલબેટની રમત

ચરખી=ચામડીની નીચે

ફરેલો ચીકણો પદાર્થ

બ્રહ્મચર્ય=સ્ત્રી સંગથી

દૂર રહેવું તે; બ્રાહ્મણ

ધર્મના ચાર આશ્રમ-

માંનો પહેલો આશ્રમ;

જનોઈ દે ત્યારથી પર-

ણનાં સુધીનો વિદ્યા-

વ્યાસનો વખત

અંકુશમાં=તાબામાં;

કમળમાં

રોદણાં=રડણાં

બડબડાટ=નારાજ થઈ

મનમાં બડબડવું તે

ખંતીલા=કાળજીવાળા

દેખ=કીના; અદેખાઈ

છળકપટ=દગોફટકો

આચકો ખાશે=અટકશે

આણુધટો=અયોગ્ય

બલકે=એટલું નહિ

પણ વધારે

ખસુસ=ખાસ

નકલ=કોપી; ઉતારો;

બીજાનું જોઈ ચાલવું

તે

અનિતિ=ખરાબ ચાલ

આયુજ્ય=આવરદા

સવાલ—કેળવણી

કેટલા પ્રકારની છે ?

શરીરની કેળવણી કેવા

પ્રકારે થાય છે અને

તેથી શા ફાયદા થાય

છે ? મનની કેળવણી-

માં નીતિ કેળવવા

પર શા માટે વધારે

લક્ષ આપવું ? સારી

રીતે મન કેળવવાથી

શા શા લાભ થાય

છે ? અનીતિએ ચાલ
નારની શી દશા થામ
છે ? માણસમાં કયા
ગુણો હોય તો મરદાઈ
કહેવાય ?

પાઠ ૨.

સમયસૂચકતા=ધટતો ઉ-
પાય જલદી સૂઝે
એવી બુદ્ધિ
અકસ્માત=એકાએક
અણુધાર્યો બનાવ
અણુધાર્યું=ઓચિંતું
સાવધાન=સાવચેત
ધુમટ=અર્ધગોળ શિખ-
રવાળું ઢાંકણું.
ભાત=તરેહ; ચિત્રામણ
ગરક=ગરકાવ; લીન
ફરસખધી=પત્થર જડે-
લી જમીન
આંખ=નજર; નીધા
રદ=ખરાખ
જાતિ સ્વભાવ=મૂળ
ખાસીયત

આતુરતા=ઈતેજરી
મુઝે મોઢે=મોઢ્યા વિ-
ના; જાણવા છતાં
દાનવ=રાક્ષસ
પ્રસન્ન=ખૂશ
સ્વસ્થ=હતો તેમ ને તેમ;
ગભરાયા વગર; શાંત
સવાલ—કંઈ પણ
ઉપાય મનની કેવી
સ્થિતિમાં સૂઝે છે ?
સંકટ વખતે સમય-
સૂચકતા વાપરવા માટે
શું યુક્તિ કરવી ?

પાઠ ૩.

અસ્વચ્છ હવા=કાર્બો-
નિક એસિડ ગ્યાસ
કે દુર્ગંધવાળી ખરાખ
હવા
વાટે=રસ્તે
એઠવાડ=એઠું
વાતાવરણ=વાતું આવ-
રણ; પૃથ્વીની આસ-
પાસ વિંટળાયેલો વાયુ

પ્રયોગ=અજમાયશ
સિદ્ધ=સાબીત; પુરવાર
પ્રાણવાયુ=ઓક્સિજન;
પ્રાણને આધાર આપ-
નાર વાયુ
શુદ્ધ=ચોક્કો
કુદરતે=ઇશ્વર શક્તિએ
પરિણામ=ફળ; છેવટ
તંદુરસ્તી=આરોગ્યતા
જળવાય=સચવાય
સોઈ=જોગવાઈ; સવડ
કમકમાટ=ચીતળી
મુઝાઈએ=ગુંગળાઈએ
ઠરાતું=થોભાતું
ધુમાતો=ધુમાડો નીકળે
એવો; આસનેલનો
બદબો=ખરાખ વાસ;
દુર્ગંધ
સંભવ=આશા
શ્વાસ=દમ લેવો

સવાલ—અંધિઆર
ધર કે ભોંયરામાં જતાં

પહેલાં શું કરવું? અં-
ધારી ઓરડીમાં ૧૪૬
માંથી ધણુ અંગ્રેજો
શાથી મરી ગયા? હવા
શાથી સુધરે છે?

પાઠ ૪.

જવાંમદ્=બહાદુર; જી-
વાન પુરુષ
જવલ્લેજ=ભાગ્યેજ
આયલાંડ=એ ગ્રેટબ્રિટન
ની પશ્ચિમમાં બેઠ છે
સુકાની=સુકાન ફેરવ-
નાર
ભડકા=બળતું
ફરજ=કર્તવ્ય; ધર્મ
પાળણુપોપણુ=ગુજરાત
પુતક=વહાણમાં ઉતાર-
ઓ માટેની બેઠક
સહીસલામત=જેવો ને
તેવો; સુખરૂપ
ઓથું=પદકો; આડું પડ
ધૈર્ય=ધીરજ; શાંતિ
ફવા=આશિર્વાદ

નિશાની=ધસારત
સુખરૂપ=સહીસલામત
ખડક=પાણીમાંનો કુંગર
આંચ=હરકત; નુકસાન
દરકાર=પરવા
પહેલવાન=કુસ્તીખાન;
જોરાવર
ભરદરીઆ વચ્ચે=દરી-
આની અધવચ્ચે
નોંધ=લખાણ
શૂરવીરપણું=બહાદુરી
શ્રદ્ધા=ભરોસો; વિશ્વાસ
દહતાથી=મજામુતપણે

સવાલ—લડાઈ સિ-

વાય બીજી કદ કદ
બાબતોમાં શૂરવીરપણું
ગણાય છે? જોન કોકે-
નના વૃત્તાંતમાંથી આ
પણુને શી શિખામણ
મળે છે?

પાઠ ૫.

ગુરુભક્તિ=ગુરુને માટે

માન અને પ્રેમ
ધર્મ=ફરજ; કર્તવ્ય
ભાગવત=હિંદુ ધર્મનું
પુસ્તક; શ્રી કૃષ્ણનું
જન્મ ચંરિત્ર
ગુરુપતિનિ=ગુરુની સ્ત્રી
બકા=કરી
સરત=હોડ; હારજીત
કાટકા=મોટા અવાગત;
કડાકા
મુસળધાર=સાંમેલાના
જેવી વ્તડી ધારમાં
પડ્યા કરતો એવો.
અંધકાર છવાઈ ગયો=
અંધારું થયું.
ગળગળા=પાણી પાણી
જેવા; સ્નેહથી રડવા
સરખા
સરસા=સાથે
એક નિયાત=ખરો ભાવ;
ખરી શ્રદ્ધા
પ્રસંગ=વખત; જોગ

અમૂલ્ય=ધણીજ કીમતી
આચાર્ય=ઉપદેશ આપ-
નાર ગુરુ

સવાલ—શ્રી કૃષ્ણ

અને મુદામાના દ્રષ્ટાંતથી
શા બોધ મળે છે ?
ગુરુ સેવાથી શા લાભ
છે ? ગુરુ શિષ્ય કને સેવ
શા માટે કરાવે છે ?

પાઠ ૬.

સાધારણ=વધારમાં
દરરોજ આવતો
સ્વચ્છંદી=સ્વતંત્ર; ફાવે
તેમ જતી
સંયમ=મનને તાબામાં
રાખી ઓક વિચારમાં
જોડવું તે
હમ=રિવાજ; રીતમાત
બાન કરાવું=ચેતાઓ
ઓઢું આવશે=અરામ
ભગશે

સ્ખરણુ=યાદ; ફામ
નાસ્તો=સવારે થોડું ખા-
વું તે; શિરામણુ
ઉધણસી=ખડુ ઉધનાર
ખાડું=દીલગીર
કવતે=અયોગ્ય વખતે
જરિઆત=અમલ

પાઠ ૮.

નિભાવ=ટકાવ
વૃદ્ધિ=વધારો
પુષ્ટિ=ખજા
તંદુરસ્તી=આરોગ્યતા
પુષ્ટિકારક=ખજા આપનાર
દેખરેખ=તપાસ
સામર્થ્ય=જેર
ભવિષ્ય=આવતો વખત
અતિશય=ધણું
રચિ=ભાવ
ખીલવટ=ખીલવણી
ખાતર=માટે
જગૃતિ=હોશિયારી
કડક=કડવી

મધાર્ક=(મધ+અર્ક)દાશનું

સત્વ; દાશનો કમ
અભિપ્રાય=મત
ચડસ=ખાંજનું ધી
સંભવ=આશા
કોકેન=કિવનાધન જેવો
ધેજો બૂકો

પાઠ ૯.

કામ=જાત
આર્ય=સૌથી પહેલાં હિં
દુસ્તાનમાં આવી વ-
સેલા બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય,
વૈશ્ય
દ્રાવિડ=દક્ષિણ હિંદના
લોક
શક=સિથિઅન
વેદ=મુશ્વરી જ્ઞાન; વેદ
ચાર છે, ઋગ્વેદ, સામ-
વેદ, મનુવેદ, અથ-
ર્વવેદ

રામાયણ=રામચંદ્રજીની

કથાનું પુસ્તક.

મહાભારત=કૌરવ પાંડ-

વના મોટા યુદ્ધનું

વીરરસ કાવ્ય.

પુરાણ=ઈશ્વરી લીલાનો

અંથ (પુરાણ અઢાર છે)

અનેક=(અન+એક)=

ધણું

શિવ=મહાદેવ; સંહાર

કરનાર દેવ

વિષ્ણુ=વ્યાપક ઈશ્વર;

પાલણ કરનાર (એના

હજાર નામ છે)

માતા=દેવી; ઈશ્વરી

શક્તિ

ઉપાસના=ભક્તિ

ઈદિદેવ=જેના ઉપર આ-

સ્થા બેઠી હોય તે

દેવ; પોતે પસંદ ક-

રેલો દેવ

અવતાર=માણુઆના રૂપ-

માં પરમેશ્વરનું પ્રગટ

થવું તે

કબીરપંથી=કબીરનો

મત માનનાર

વ્રત=શાસ્ત્રમાં કહેલા

નિયમો

મોક્ષ=મુક્તિ; ઉદ્ધાર

ગીતમ'પુદ્ગલ=મૌલ

ધર્મનો સ્થાપનાર

સ્વેતાંબર=(સ્વેત+અંબ-

ર) સફેદ લુગડાંવાળા

(એ લોકો પોતાના

દેવને સફેદ લુગડાં

પહેરાવે છે)

દિગંબર=(દિશ્+અંબર)

=નાગા (એ લોકો

પોતાના દેવને કપડા

પહેરાવતા નથી)

પંથ=એકાદો ધર્મ માર્ગ

તીર્થ'કર=જૈન મતમાં

મનાતો જે મોટો

અવતારી પુરુષ તે;

સંસારમાંથી તારનાર

(એ ચોવીસ છે)

અહિંસા=હિંસા ન ક-

રતી તે; કોઈ પણ

જીવને દુઃખ ન દેવું તે

વૈરાગ્ય=સંસારમાંની

મોજામજામાંથી મનનું

ઉડી જવું તે

સિદ્ધાંત=(સિદ્ધ+અંત)

=વાદ વિવાદથી નક્કી

થએલું તે; નક્કી સાર

અરબસ્તાન=એશિયા

ખંડની પશ્ચિમમાં દેશ છે

તુકસ્તાન=અરબસ્તાનની

ઉત્તરમાં દેશ છે

(એને એશિયાઈ તુર્ક

સ્તાન કહે છે

પ્રદેશ=મોટા દેશો

પેગંબર=ઉપદેશ કરવા

મોકલેલા પુરુષ

(પેગામ=સંદેશી+પર=

લાવનાર) ધર્મરત્ને લાંબો
 સંદેશો લાવનાર
 કુરાન=મુસલમાનનું
 ધર્મ પુસ્તક
 ઉપનાસ=બુખ્યા રહેતું
 તે; કળાદાર
 શીખ્યા=સુરાવમાનનો
 એક ધર્મ પંથ
 ધરાન=અરબસ્તાનની
 પૂર્વ દેશ છે
 સંજળુ=સુરત જિલ્લાની
 દક્ષિણમાં છે
 ઉદવાડા=ગાંધી તલુ-
 કામાં પારસીનું જ્ઞ-
 ગ્રાનું કેદાણું છે
 ઝગરો=વદનાડ; લગ્ન
 શુદ્ધ વાળી=રાત્રું
 બોલવું તે
 અવસ્તા=પારસીનું ધર્મ
 પુસ્તક
 ગરયોસ્ત=ગરયોસ્તી
 ધર્મ સ્થાપનાર.
 મલખારકાંડા=મરાસ ધ

લાકાનો પશ્ચિમ કાંઠો
 બાધબલ=ખ્રિસ્તીઓનું
 ધર્મ પુસ્તક
 ઇસુ ખ્રિસ્ત=ખ્રિસ્તી
 ધર્મના સ્થાપનાર;
 જીજશ કાંઠાસ્ટ

પાઠ ૧૦.

વસંતઋતુ=શાગળ તે
 ચૈત્ર મંડીતો; એ મ-
 લીનાનાં ઝાડને નવાં
 પાંદડાં આવે છે (વ-
 ર્ષની ઋતુ છે)
 (વસંત, ગ્રીષ્મ, વર્ષા
 શરદ, હેમંત, શિશિર)
 સંનિમ=કુંડો
 દત્તિદાસ=આગળ થઈ
 ગમેલા રાગઓના
 ગુણ દોષ તથા તેમની
 રાગનીતિનું વર્ણન
 જેમાં કરેલું હોય તે
 શિવાલેખ=જેના પર
 લેખ કોનરેલો હોય તે

પથર
 તામ્રપટ=જેના પર લેખ
 કોતરેલો હોય તે
 તાંબાની તક્તીઓ
 એલચી=એક રાજ્ય
 બીજા રાજ્યમાં પોતા
 તરફનું માણસ મોકલે
 તે; પ્રતિનિધિ
 ગ્રીસ=ગ્રીક દેશનો રહે-
 વાસી
 ઉતારા=નકલો
 કરકસર=જરૂરનો ખર્ચ
 કરવો તે
 ગરબડાટ=ધોંધાટ
 બીડ=લોકોનો જમાવ
 થાપણુ=મુંડી; બંદોળ
 સહી=મત; કમુલાત
 સિકા=જાપ
 સાક્ષી=સાહેબી
 કાંડું=પોંચો; હાથના
 પંજા આગળનો ભાગ
 ન્યાયાસન=(ન્યાય+આ-
 સન)=ઇ-સાફ કરતી

વખતે ખેસવાની જગા
તહેનાત=હજુર
સલાહ=અભિપ્રાય
અમલુ=બૌદ્ધ ધર્મના સાધુ
દર્બ=એક જાતનું ઘાસ
એકમન=એક ચિત્ત
કરી=પરહેજી
ભરગચ્છી=ભરતકામ
મનાઈ=ના

પાઠ ૧૧.

પ્રાચીન=જુનાં; પહેલાંના
લાંગરેલી=લોહાની ખિલા-
ડી નાખી થોભાવેલી
પુરાવો=સાખીતી
ઋગ્વેદસંહિતા=ઋગ્વેદના
મંત્રોનો સંગ્રહ
વરુણદેવ=જળનો દેવ
નાવ=હોડી; નૌકા
અશ્વિનીકુમાર=દેવોના
વૈદ; અશ્વિની અને
કુમાર એ બે ભાઈ
છે અને તે બે એક
દેવ ગણાય છે

સમુદ્રયાન=સમુદ્રની મુ-
સાફરી કરવાનો રિવાજ
ભરકચ્છ=ભગુપુર
ભૂસિર=જમીનની અણી
લાંખી થઇને સમુદ્રમાં
ગએલી હોય તે
ખલાસી=વહાણ કે આ-
ગખોટ ચલાવનાર
લંકા=સિંહલદ્વીપ
નાવે=આવે નહિ

મંદિરઘેર
સુમાત્રા=ઓશિયાન્યામાં
બેટ છે
જાવા=સુમાત્રાના અગ્નિ
કોણમાં બેટ છે
પરીઆ પરીઆ=છોકરાં
નાં છોકરાં
પરીઆ=પેઢી

પાઠ ૧૩.

ઉગરના=મયતા
વાડ=કાંટાની આડ
છીંડુ=ખાકું

નિર્મળી=વાહણાં વગરની
વહોરો છો=માથે લો છો
સ્વર=અવાજ
શંખ=મોટો શંખલો;
ખાવાઓ ટુંકાને વ-
ગાડે છે તે
ખોખારા કરશે=મારશે
શાસ્ત્ર=સામાન્ય નિયમ
સંગ્રહ; અનુભવનો
ભંડોળ

ગ્રામ=સૂર સંબંધી એક
માપ
મૂર્ચ્છના=સૂરને એકવાર
ચઢાવવા ને પાછા
ઉતારવા તે
તાલ=ગાવામાં માત્રા
પ્રમાણે જે માપ તે
રાગ=ગાયનની તરેહ
દાઝ=રીસ; ગુરસો
ખાણીઓ=લાકડાની
મોટી ખાંડણી
કળ વળી=દુઃખ નરમ
પડયું

પાઠ ૧૪.

મુક્તવી=મોકુદ્ધ; વાય-
દાપર

દીલ=આજ્ઞાસાધ

અનુભવ=જ્ઞાત માહિતી
ઉચ્ચે=ઉપલે નંબરે

નિબધ=અમુક બાબત
પર સારી ધ્યાનરત-
વાળું લખાણ

નોટ=૩૫૧આને બદલે
વપરાતો ચલણી કા-
ગળ

ચેપ=અડકવાથી એક
રેગ બીજામાં આવવો
તે

હેવાલ=વૃત્તાંત; હકીકત
પ્રસિદ્ધ કથા=જાહેરમાં
આવ્યું

અસરકારક=અસર કરે
એવું

જડ=મૂળ

વીમો=અમુક રકમ વ-
રસો વરસ લઈ નુક-

સાત લાગેથી કિંમત
જરી આપવાનો જે
ઠરાવ તે.

પાઠ ૧૫.

ખુટ્ટી=ધરડી

યમન=અરબસ્તાનમાં
એક પ્રાંત છે

શેખ=અરબ લોકોની
એક મોટી ટોળાનો
સરદાર

અખૂટ=(અ+ખૂટ)=ધ-
ણાજ

ખેટ=તંગી; તંગાસ
ધંધરને માગે=દાનમાં

સખત શબ્દ=કઠોર વ-
ચન

મગન=ખુશ

દાદ=છન્સાદની માગણી
રિયાદ=દાવો

અદ્ભુત=નવાઈ જેવી
એકલપંથી=સાથી વિ-

નાનો મુસાફર

ડોળ=ખોટો દેખાવ

સ્તબ્ધ=હાલે ચાલે નહિ
તેવા; સ્થિર,

ફાંસીઆ=ફાંસો દધ

મારી નાખનાર (એવા
ફાંસીઆનો હિંદમાંથી
ઇ. સ. ૧૮૩૫ માં
લોડ બેન્ટિકે નાશ
કર્યો હતો.)

પાઠ ૧૬.

ઉડાઉપણું=ગળ ઉપરતાં
ખરચવું તે

જહાંપનાહ=ડુનિયાનું
રક્ષણ કરનાર; પાદ-
શાહ

વિચિત્ર=નવાઈ જેવો;
તરેહવાર

ખુલાસો=સમાધાન

જમા ઉધાર= આવક
જવક; ઉપજ ખરચ

અડસટ્ટો=આસરો; સુમાર
પગરણુ=અવસર; સાં
ટાણું.

અયાનક=ઓચિંતો;

એકાએક

નેગવાઈ=તળવીજ;

ગોઠવણ

નિંદવા=વખેલવા

દોષ=ખેડ; ખામી

ગૃહસ્થાઈ=ગૃહસ્થના લ

ક્ષણ.

લેણદાર=માગનાર

ઉધસણી=માગતા પૈસા

લેના આવવા તે

ચિઠીઆં કરે=ખીજવાય;

ગુસ્સે થાય

કોરટ=ધનસાફ કરવાની

કચેરી

એનખાજી=મોજ શોખ

મિથ્યાભિમાન=ખોટો

ડોળ; ખોટી મગરૂરી

ખરચાળ=ઉડાઉ

પરતંત્ર=પારકાને તાબે

વાહવાહ=વખાણ

વળતો=ખીજો

જપત=કપજ; સરકાર

હરાજ કરવા લખ જાયતે

દયામણી=દયા ઉપજો

એવી

ગુલામ=વેચાણ લીધેલો

ચાકર

હાથ પહોંચતો હોય=

પૈસાની સીલક હોય

પ્રસંગે=અવસરે

પેટે પાટા બાંધી=ગરિ-

ખાધથી ગુજરાન ચ-

લાવી; જૂખ તરસ

વેડી

પાઠ ૧૭.

મમત=માયા; હેત

વેઠ=મદત મળુરી

વૈતર=સખત મળુરી

અવસ્તી=ફેકટ

ધડો=દાખલો

ધર્મિષ્ઠ=ધર્મ પ્રમાણે

ચાલનાર

ગરાસણી=ગરાસીઆની

ખાયડી; રજપુતાણી

આવડ=આવડત

ત્રેવડ=ગોઠવણ; વેતરણ

વર્ગ=જાત

ચાણુદાર=ચાણુનો અ-

મલદાર; ફેજદાર

વહીવટદાર=વહીવટ કર-

નાર; મામલતદાર

સૂચના=અગમચેતી;

ચેતવણી

સહવાસ=મેળાપ; સમા-

ગમ

પાઠશાળા=કોલેજ

કુટુંબ પ્રીતિ=કુટુંબના

માણસપર જેવા ભાવ

હોય તેવો ભાવ

રસભેર=મંજ સહિત

પાદર=ગામના ઝાંપા

બહારની જગો

ગોરજ=ગાયોના પગથી

ઉડેલી ધૂળ.

બંદર માર્ગે=જળ માર્ગે

જમીનમાર્ગે=સ્થળ માર્ગે

સડડને રસ્તે

વેતરણ=તોડ; નિઠાલ;

ગોઠવણ

જૂજ=થોડો

દેવાદાર=દેણુદાર

ચેપ=અસર: લાગણી

પાઠ ૧૮.

બડવોજનોઈને લગતી

ક્રિયાનો એક ચાલ;

બટુક; છોકરો

(એમાં છોકરો દોડે છે

અને મામો તેને પાછો

ઘેર પકડી લાવે છે)

વિધિ=ક્રિયા

દેવ સાખે=દેવને સાક્ષી

રાખીને

પહેરામણી=કન્યાનો બા-

પ વરને તથા તેના

સગાંઓને જે રકમ

આપે છે તે

પરસ્પર=એક બીજાનો

પલ્લુ=સ્ત્રી ધન; લગ્ન

વખતે અપાતું ધરેણું

વિભાગ=ભાગના ભાગ

શસ્ત્ર=હથિયાર

ધર્મેપદેશ=(ધર્મ+ઉપ-

દેશ)=ધર્મનો બોધ

મંડળ=ટોળું

પૂર્વે=પહેલાં

કાળિદાસ=ભોજ રાજ-

ના વખતમાં પ્રખ્યાત

કવિ થઈ ગયો છે તે

પાઠ ૨૦.

ઘાટ=પશ્ચિમ ઘાટ; સ-

લાદ્રિ

ગુફા=પહાડની પોલાણ;

પહાડની બકોલ

દેવાલય=(દેવ+આ-

લય)=દેવને રહેવાનું

ઠેકાણું; દહેરું

ચિતા=એક

શિલ્પકામ=કોતરકામ

પાઘડીપટે=પાઘડીની પેટે

લાંબો ને સાંકડો

ચૈત્ય=પર્વતમાં કારેલું

બૌદ્ધ લોકનું દહેરું

પટ=પહોળાઈ

દાગમ=ઘાતુગર્ભ; પૂ-

ગ્નનું ઠેકાણું

સ્તંભ=થાંભલો

વિહાર=બૌદ્ધ સાધુને

રહેવાની જગા; મઠ

બિક્ષુ=સાધુ; ભીખ માં-

ગી ગુજરાત ચલા-

વનાર.

ક્ષણભંગુર=પલકમાં

નાશ થાય એવું

વૃત્તિ=વશણ; દચ્છા

નિર્વાણ=શાંતિ; મુક્તિ;

મોક્ષ

કલ્પનામાં=આંખ મી-

ચીને મનની નજર

આગળ

દિનચર્યા=સાધુએ રોજ

કેમ ચાલવું શું કરવું તે

સૂર્યોદય=(સૂર્ય+ઉદય)=

સુરજનું ઉગવું તે

દોષ=અવગુણ

બિક્ષાપાત્ર=બિક્ષાનું

વાસણ

શંકા=શંક પડતી બાબત;

નહિ સમજાવેલી વાત

પાઠ ૨૧.

નહેર=નદીમાંથી દૂર
 પાણી લઈ જવા માટે
 ખોદેલી ખાણ
 મોક્ષ=તૂલ
 હિંદુશાસ્ત્ર=આર્ય ધર્મ
 પુસ્તક
 મંગવડો=જોગવાઇ
 ઝૂકી=લચી
 બળદેવ=શ્રી કૃષ્ણના
 મોટાભાઈ
 રસાળ=(રસ+આળ)=
 ફળદ્રુપ
 કંપનિ=વિલાયતનું એક
 વેપારી મંડળ; એના
 હાથમાં આ દેશનું
 અંગ્રેજી રાજ્ય સને
 ૧૮૫૮ સુધી હતું.
 શાખા=ફાંટો
 જાદી=સો વરસનો કાળ;
 સૈકો
 આખાદ=સુખી

પાઠ ૨૨.

સંપ્રદાય=પંથ
 શરાણુ=ધાર કાઢવાનું
 ઓળર
 કાવ્યકળા=કવિતાની ખૂ-
 બી અને યુક્તિઓ
 સમાગમ=મેળાપ
 ભાટ=એક જાતના સા-
 હણ; ખરા ખોટા વ
 ખાણ કરનાર, ખારોટ
 ચારણુ=રોજના આશ્રિત
 વર્ગમાંથી એક જાત
 (એનો ધંધો રાજના
 વખાણ કરવાં; રા-
 જની આગળ નાચવું
 ગાવું વગેરે ખેલ
 કરવાનો છે.)
 દંતકથા=મોઢેથી ચાલતી
 ખરી ખોટી વાત
 કદર=પુજ; જાણ
 હિતેચ્છુ=(હિત+ઈચ્છુ)=
 ભણું કરનાર
 સોસાયટી=મંડળ

હેતુ=મતલબ; ધારણા
 સંબંધ=પરિચય
 દરેલ=ડાહી
 વેનચરિત્ર=વેન રાજની
 હકીકતનું પુસ્તક
 વર્નાકયુલર સોસાયટી=
 ચાલતી દેશી ગુજરાતી
 ભાષા સંબંધી મંડળી
 પદ્ધતિ=ધોરણ; રીત
 પ્રમુખપણું=અધ્યક્ષપણું
 ઉપરીપણું
 ઋતુવર્ણન=એ નામનું
 કાવ્ય
 કાવ્ય=કવિતાનું પુસ્તક
 માનવંતો=આખરવાળો
 ખિતાબ=ધિકાબ;
 ઉપનામ
 સી. આઇ. ઈ. =હિંદના
 રાજ્યનો દોસ્ત
 વર્ષાસન=વરસનો પગાર
 દોયું=ખેંચ્યું
 શોખ=ચાહના; પ્રેમ

જાનાનો=જુમઃ કાળ

પાઠ ૨૩.

ધાર્મિક=ધર્મ પર આ-
સ્થાવાળો

નિરાધાર=આધાર વગ-
રનો; વસીલા વગરનો

મરકી=ધણા માણસ
મરી જાય એવો રોગ
કાલેરા, પ્લેગ વગેરે

પંજે=સપાટો

ગુમાસ્તાગીરી=ઉધરાણી
ને નામાનું કામ

વાકેફ=માહીતગાર; જા-
ણીતો

કુરસદ=નવરાશ

વિશ્વાસખાતી=ભરોસો

તોડનાર

સંપૂર્ણ=(સં+પૂર્ણ)=
પુરેપુરે

અત્યંત=(અતિ+અંત)
=બહુજી

ઉચાપત કરવું=ઓળવવું
તે; ઉપાડી જવું તે

ખોટ=ખાધ

સીલક=રોકડ નાણું

પાઠ ૨૫

અડવો=માણસનું નામ

છે; બેવકુફ

તોલ=ખરાબર

સુખડું=ગોળપાપડી

વળાવવા=વિદાય કરવા

વાસો રહેજો=મુકામ
કરજો

ખોડી ખાફ=ખેતરની

વાડમાંથી જવા આ-

વવા માટે છોડું પાડી

વચમાં બે પાંખીઆ-

વાળું દાટેલું લાકડું

કુપ્પાં=કુધાં; ચામડાનાં

ધી ભરવાના કુંડા

સાવકાર=ચાલુકાર

ધેર=ઢોડથી ખૂબ ઢંકા-

ધ રહેલી જગા

હારે=સાથે

ચુકાની=માથેથી દાઢી

નીચે લાઇ બાંધેલો

લુગડાનો કકડો

તીર=ખાણ

કામડું=ધનુષ

સેર=છે

હોકારા=ખુમારા

સે=છે

ધોલ=થપડ

ઝાપટ=ઝૂટ

પતીજ=ભરોસો

પરખાવો=તપાસવો;

પરીક્ષા કરવો

આંક=પાર; હદ

વ્યસની=વ્યસનવાળો;

ગંજેરી, અરીણી,

દારડીઓ

આળ=તહોમત; બટ્ટો

પાપનો ધડો કુટવો=

છુપું રહેલું પાપ

જાહેર થવું,

દગો કાઢતો સગો નહિ=

કપટથી કોઈ પાર પડવું

નથી.

ઝાડો=જડતી; તપાસ

અન્નદાતા=પોષણ કરનાર

પાઠ ૨૬.

સર્વદમન=રાજા દુષ્યંત

અને શકુન્તલાનો પુત્ર;

ભરત; બધાને દયાવ-

નાર

બાળચેષ્ટા=બાળકની

રમત ગમત

તાપસી=તપશ્ચર્યા કરનાર સ્ત્રી

તપોવન=તપ કરવાનું

જંગલ; ઋષિ આશ્રમ

કાળજી=અંતર; મન

અંહ=હિંદુ

અકવર્તિ=જેની આણ

નાનાં માટાં ધણાં

રાજ્યો પર વર્તાતી

હોય તેવું

લક્ષણ=શુણ

સતાવતો=પજવતો

દીસંતી=દેખાતી

દંતકળી=ઝગતા દાંત

વણુ=વગર; વિના

નિમિત્ત=સમય; કારણ

કાલીકાલી=કાનને પ્રિય

લાગે એવી

બોલી=ભાષા; બોલ

તોતલી=તોતડી; બોબડી

પુત=છોકરો

મલિન=મેલું

લેખીએ=ગણીએ

આશ્રમ=મઠ; તપોવન

આકૃતિ=ધાટ; ચહેરો

ચેષ્ટા=રમત ગમત

આશ્રમસ્થાન=તપસ્વી-

ઓનું રહેઠાણ

મુનિકુમાર=ઋષિ પુત્ર

ધર્મદારા=ધર્મ પ્રમાણે

પરણેલી સ્ત્રી; ભગ્નના

સંબંધથી જોડાએલી

સ્ત્રી

દારા=સ્ત્રી

ત્યાગ કર્યો=તજી દીધી

પૂછપરછ=તપાસ

શકુંત=પક્ષી; મોર

શકુંતલાવી=(શકુંતલા+

આવી) શકુંતલા આવી

અથવા શકુંત એટલે

મોર લાવી

માથેલો=(મા+થેલો) મા

હિપરના પ્યારથી માંડો

થએલો હોય તેવો

તરણુમો=એક ભાષામાં-

થી બીજી ભાષામાં

સમજણ પાડવી તે.

વગર કારણે હસવાથી

જરા જરા દાંતની ક-

ળીઓ દેખાય છે; અને

સમજાય નહિ એવી

બોબડી અને કાલી

કાલી બોલી બોલે છે.

બોળે ચઢીને (બો-

ળામાં) બેસવાને આ-

તુર એવા છોકરાને

જે માણસ બોળામાં

લે અને તે છોકરાના

શરીરે વળગેલી ધૂળથી

જેનું શરીર મેલું થાય

તેનેજ નસીબવાન

જાણુવો

પાઠ ૨૭.
 શિક્ષણુ=શિખવાનું;
 કેળવણી
 વહાણુવટી=વહાણુ ચત્રા.
 વનાર
 મથી=મહેનત કરી
 ધરાદો=વિચાર
 ખંડ=જેમાં ધણા દેશો
 આવેલા હોય તે (જે
 મકે એશિઆખંડ)
 સ્પેન=યુરોપ ખંડની
 પશ્ચિમમાં દેશ છે
 ટાપુ=ખેટ
 શુદ્ધ=બરોબર; ખરેખરી
 પવન પડેલો હતો=પવન
 બંધ હતો
 આભ=આકાશ; ગગન
 અધીરા=ધીરજ વગરના
 ફેસલાવી=પટાવી
 ધમકાવી=ધમકી આપી
 કંટાળ્યા=ઠાયર થયા
 અશકય=(અ+શકય)=
 થઈ શકે નહિ એવું

સ્પષ્ટ=ખુલ્લાં
 જમીનનાં પક્ષી=જમીન
 પર રહેનાર પક્ષી
 આશા=ભરોસો; વિશ્વાસ
 આંખ ન મીંચતાં=ઊંધી
 ન જતાં
 આનંદભર્યા શબ્દો=ખુ-
 શાલીના પોકાર
 પહો ફાટવો=સુરજ ઊગ-
 તાં પહેલાં અજવાળું
 પડવું તે
 કનડગત=હેરાનગતિ
 ચુંબન=મોકી; બચ્ચી
 સ્વાર્થ=(સ્વ=પોતાનો+
 અર્થ=લાભ)=પોતાનો
 લાભ
 ખાતર=માટે

પાઠ ૨૮.

સત્યવાદી=(સત્ય+વાદ
 +દ) સાચું બોલવા
 વાળો
 યજ્ઞ=હોમ
 દક્ષિણા=ચુરુ કે બ્રાહ્મ-

ણને જમણે હાથે દાન-
 માં અપાતી રકમ
 કસોટી=પરીક્ષા; તપાસ
 તેજ ક્ષણે=તરતજ
 માર્ગ=રસ્તો; વાટ
 સર્વસ્વ=અધું; સઘળું
 મુદત=મહેતલ; વખત
 વેરેલ=વેરેલે
 સ્થાનક=ઠેકાણું; જગા
 અયોગ્ય=(અ+યોગ્ય)=
 લાયક નહિ
 કંટકવન=કાંટાવાળું
 જંગલ
 સુંવાળી=દુઃખ સહન ન
 કરી શકે એવી
 ક્ષત્રિયાણી=(ક્ષત્રિય+
 આણી)=ક્ષત્રિયની
 બૈરી
 બોલ=વચન; કોલ
 આગ્રહ=મમત
 નિંદી=વગોવી
 અર્ધાકાયા=અર્ધાંગના;
 સ્ત્રી

મૂલ=કિંમત

સ્તબ્ધ થવું=કરી જવું
પાલવ=છેડો

ચંડાળ=ભંગીઓ; નીચ
કામ કરનાર

આયકો ખાય છે=ખંચ-
કાય છે

મુડદું=લાસ; મરેલું
પ્રાણી

જળામાંથી=દરમાંથી

અનાથ=(અ+નાથ)=

ધણી વગરની; નિરાધાર

મસાણુ=મુડદાં દાટવા

ખાળવાની જગા

દેવું=દેણ; કરજ

ફૂલ પાથરેલી જગાએ

આલવાને ખીલકુલ લા

યક નહિ એવી જે

કામળ અને રૂપાળી

સ્ત્રી, તે જેની અંદર

ધણુજ કાંટા છે એવા

વનમાં ધણીની પછવાડે

ચાલવા લાગી

પાઠ ૨૯.

સુરપાણુનો ધોધ=માંકડી
ઘાટ; મોખડી ઘાટ

જળધોધ=જોસખંધ
પાણીનો ઉચેથી પડતો
મોટો પહોળો ધોધવો

ચાણોદ=ડભોઈ પાસે
નર્મદા કાંઠે જત્રાનું
ઠેકાણું છે.

સામે વહેણે=વહેતા પા
ણીની સામે

પનાઇ=ચપટા તળીઆ-
ની નાની હોડી

ખાહુ=ભુજ; ખભાથી
કોણી સુધીનો હાથ

દેહસાં=શ્વાસની ધમણો
આદિત્યેશ્વર=સૂર્યે સ્થાપે-
લા મહાદેવ

ગુરુડેશ્વર=ગુરુડે સ્થાપેલા
મહાદેવ

છાછરાં=થોડાં ઉંડાં

રાજપીપળા=એ રૈવાં-

કાંઠા એજન્સિમાં

સંસ્થાન છે

કાળભૈરવ=શિવનું ભયં-
કર રૂપ

હરણ કાળ=હરણના કુ-
દકા જેટલું પહોળું
ધૈર=મધુર

વારી=જળ; પાણી

ઢાળ ઉતાર=ઢાળ પડતી

પાત્ર=નદી વહેવાનો માગ

શીણુ=ધોળા પરપોટા

ભાસ=દેખાવ

અનંત=(અનન્+અંત)=
છેડા વગરની

પરકંભાવાસી=પ્રદક્ષિણા
કરનાર

સદાવ્રત=(સદા+વ્રત)=
ગરીબ મુસાફરને

ધર્મદા સીધું આપતું તે

પાઠ ૩૧.

કનકમૃગ=સોનાનો

હરણ

પંચવટી=પાંચ વડનો

જથો; નાશકની સામે
ગોદાવરી નદીને કાંઠે
એ સ્થાન છે
નેત્ર=આંખ
હારે છે=સંતોષ પમાડે છે
અલૌકિક=દેવી; અદ્ભુત
આ લોક (પૃથ્વી) માં
નહિ એવો
મૃગલો=હરણ
નિર્ભય=(નિર+ભય)=
ધાસ્તી વગરના
પુટ્ટી=તરફ
આર્યપુત્ર=એ શબ્દ ધણી
ને બોલાવામાં વપરાતો
હતો, સ્વામી; રામ.
અયોધ્યા ગોગરા=સહુ
નદીને કાંઠે શહેર છે
છક=દિંગ; તાગુબ
મૃગયર્મ=હરણનું ચામડું
જનકી=સીતા
આસન=ઐઠક
અસુર=દૈત્ય
વેષે=રૂપથી

કારમી=વિકરાળ; બિહા-
મણી ભયંકર
ચીસ=ગભરાટમાં બૂમ
પાડવી તે
પણુંકુટી=ઝુંપડી
કાળ=ધારકો
વલોવાઇ=ઉચ્ચ પાથલ
થઈ
કઠોર=બળ; કડવા
હરિઆળી=લીલોતરી
વાળી
અલખ=અલ્પ; ધ્યાનમાં
નહિ આવે એવા
પરમાત્મા એ શબ્દ
જોગી વાપરે છે.
જગાવતો=બોલાવતો
ગોદાવરી=સદ્ગાદ્રિ પર્વ
તમાંથી નીકળી મહા
રાષ્ટ્ર નિજમને હિતર
સરકારના પ્રાતમાં વ-
હી બંગાળી ઉપસાગર-
ને મળે છે તે નદી.
એને કાંઠે નાશક, અં-

બક રાજમહેંદ્રી ને
યાનાન છે.
અતિથિ=મિત્રા મોંગવા
આવેલા માણસ
પ્રત્યે=તરફ
રાતાં થઈ=ગુસ્સે થઈ
ભ્રમર ચઢાવી=ડોળ
કાઢી
વિકરાળ=બિહામણું
ધારણ કર્યું=પ્રકરણું
રથ=ચાર પૈડાંની ધુમડ
વાળી ગાડી; વહેલ
પાઠ ૩૨.
કંઠુસ=કૂપણ; બખીલ
દળદર=ગરિબાઈ
વિદ્યાર્થીના આશીર્વાદ=
ભક્ષિ માંગવી તે; અ-
સલ વિદ્યાર્થીઓ મિત્રા
લાવીનેજ ખાતા તેથી
ઝીક મારવી=પથરપર
પછાડી ઘોવું
વારસો=હડીલો તરફથી
મળેલી પૂજ

વધાસધ્ધા=વધારાના
 સંકલ્પ=કરાવતી નિ-
 શ્ચાની તરીકે હાથમાં
 પાણી લઈ જમીનપર
 મૂકવું તે.
 કપલ્પ=કંજુસ
 પાઠ ૩૩.
 બનાવટ=રચના; ગાઠવણ
 નાસ્તિક=ધર્મર નથી એ-
 મ માનનાર
 નાસ્તિકપલ્પ=ધર્મર નથી
 એમ માનવું તે
 કર્તા=બનાવનાર; રચનાર
 અસાધારણ=ધૂણીજ
 કીમતીપલ્પ=ઉપયોગી-
 પલ્પ
 મેદ=શરીરનો એક ધાતુ;
 ચરખી (એ જાડા માણ
 સમાં વધારે હોય છે.)
 કામળપલ્પ=નાળુકાષ
 આરામ=વિસામો
 સરળતા=સહેલાઈ
 સંરક્ષણ=સારી સંભાળ

ભમર=ભવાં
 છાજલી=છજુ
 જતન=રક્ષણ; સંભાળ
 ડાળો=આંખનો ગાળો
 વાટે=રસ્તે; રાહ
 નસકોરાં=નાકના દમ
 લેવાનાં બે કાણાં
 બ્રહ્માંડ=આકાશ એમે-
 રથી અંડ (ઘડા) જેવું
 જણાય છે તેમાં રહેલી
 તમામ સૃષ્ટિ
 અધેર=ધેરવ્યવસ્થા
 ગરજ સારે છે=કામ
 કરે છે
 સાખ=સાહેલી; પુરાવો
 પૂરે છે=આપે છે
 ખુબી=તાસીર; બલિહારી
 પાઠ ૩૫.
 વિસારે મૂક્યા વિના=
 ભૂલી ન જતાં
 પરસ્પર=એક બીજાનો
 એદીપલ્પ=આળસાઈ
 ભૂસ્તર વિદ્યા=પૃથ્વીનાં

પડ ઓળખવાની વિદ્યા
 ચિહ્નો=નિશાની
 ખોળ=તપાસ
 મુનીમ=કારભારી; મુખ્ય
 મહેતો
 અગત્ય=જરૂર
 ધ્યાન=લક્ષ
 આધારે=બરોસે
 ખોદાણુ=ખોદકામ
 સ્વાશ્રય=પોતાની મદદ
 કાળજી=એટક; અંત
 કર્મ=નસીબ
 ધારો=નિયમ; કાયદો
 ફળ=પરિણામ
 અદકો=મોટો
 આપ=પોતાનો
 પુર=પુરા
 પ્રતાપ=પરાક્રમ
 બધાથી મોટો પોતે
 ઉદમ ઉદમ ઉદમ(જ)
 છે; નસીબ બિચારું
 રાંકડું (કંઘળ) છે
 પલ્પ ઉદમનું પરાક્રમ

પુરેપુરં (મોડું) છે.

પાઠ ૩૬.

સફર=લાંબી મુસાફરી

ધનાઢય=પૈસાદાર

દરીઆમાર્ગે=જળ માર્ગે

વહાણુ વાટે

વતની=રહેવાસી

ખ્રિસ્તી=ખ્રિસ્તીસ્તને

માનનાર

વહાણુવટી=ખલાસી

કેપ=ભુશિર

ઓફ=તી

ગુડ=સારી

હોપ=આશા

લિસ્ત્રન=પોર્ટુગલની

રાજધાનીનું શહેર છે

નાતાલ=અંગ્રેજીની દિવા

ળી, તા. ૨૫મી ડિસે

બરથી આઠ દિવ-

સનો તહેવાર; ખ્રિ

સ્તમસ.

ભાવ=પ્રીતિ

ભોમીઓ=ખણીતો

કાલીકટ=મલબાર કાંઠે

બંદર છે

મથક=મુખ્ય ઠેકાણું

સિંહલદ્વીપ=લંકા

પરવાનગી=રજ; મંજુરી

આવકાર=આદરસત્કાર

સમૃદ્ધિ=દોલત

છક=દિંગ; તાજુબ

નજરાણું=ભેટ

દૂટ=પરવાનગી; રજ

ધકકો=નુકશાન

પૂણું=પુરેપુરી

માહીતી=અનુભવ

હિત=ભલું

પ્રવેશકર્થો=દાખલ થયો

પાઠ ૩૭.

ઉમરાવ=અમીર

કીટલી=ચાદાની

નાળયું=નળ

પ્રયોગ=અજમાએશ

અનુભવ=માહિતગારી

સ્કોટલાંડ=ગ્રેટબ્રિટનમાં

દેશ છે

બુદ્ધિશાળી=અક્ષયબાજ

ગ્લાસગો=સ્કોટલાંડ દેશ-

માં મોટામાં મોડું.

શહેર છે

નમુનો=ધાટ; આકાર

ખામી=ખોડ

આરંભ=શરૂઆત

ધૂમકેતુ=પૂછડીઓ તારો

કલાઈડ=સ્કોટલાંડમાં

નદી છે,

આટલાંટિક=એ નામનો

મહાસાગર છે. (એમાં

પાણી ૩૫૦ લાખ

ચોરસ મૈલ છે

ઉપરાઉપરી=એક પછી

એક

ઈન્જનેર=બાંધકામનો

અનુભવી

દરજતે=પદ્વી; ઓહો

જાતબુદ્ધિ=પોતાની

અક્ષ

અપૂર્વ=પહેલાં નહિ થ
એલી એવી
રેખે=સોઢાની સડકનો
રસ્તો
ફતેહમંદી=જીત
નિર્ભય=ખીક વગર
ખંત=કાળજી; ચેતક
નવાધ=અચરતી
હવાધ=હવામાં ઉડે એવું
એક જાતનું દારૂખાનું
જહોજલાલી=આખાદી
પાઉડ=પંદર રૂપીઆની
કિંમતનો સોનાનો
સિકકો.

પાઠ ૩૯

મતભેદ=વિચારફેર; દરેક
જળુનું જુદું જુદું
કહેવું તે
એકંદર=સામટો; કુલ
પુરાનો=સાખીતી
પણુ=અધાં; નિયમ
પ્રિશ્વય=ઠરાવ

આખ્યાન=વાર્તા; કથા
શોખ=અચ્છા
શામળ=નરસિંહ મહે-
તાનો છોકરો
શીઘ્ર=તરત ને તરત
કરેલી
નળાખ્યાન=નળ રાજની
વારતા
મામેર=મોસાળું
કવિત્વ=કવિપણું
કવિત્વશક્તિ=કવિતા
ખનાવવાની આવડત
આરોગ્ય=તંદુરસ્ત
ઓખા=ખાણાસુરની ક-
ન્યા; અનીરૂઢની સ્ત્રી
સુમદ્રા=દેવકીની પુત્રી;
કૃષ્ણની બેન; અર્જુ-
નની સ્ત્રી; અભિમન્યુ-
ની મા.
સુધન્વા=યંપાવતીના
રાજા હંસધ્વજનો પુત્ર
પાત્ર=વિષય
રસીલા=રસિક

પાઠ ૪૯

રહેણી=રીતભાત
પેમંબર=અવતારી પુરુષ;
ધ્રુવરનો સદેશોલાવનાર
ધડો=દાખલો
ખલીફા=મહંમદ પેમંબ-
રના વારસ
શસ્ત્ર=હથિયાર
વંશપરંપરા=ઓલાદથી
ઉતરી આવેલો
દમાશકસ=એશિઆઈ તુ-
ર્કસ્તાનમાં શહેર છે;
એ દુનિયામાં જુનામાં
જુનું શહેર છે,
પ્રપૌત્ર=દીકરાના દીકરા-
નો દીકરો.
ખલિકાત=ખલિકાત
માદી
બગદાદ=એશિઆઈ તુ-
ર્કસ્તાનમાં શહેર છે.
વૃદ્ધિ=વધારો
ધર્મધ્યક્ષ=ધર્મગુરુ
મુરખ્ખી=મોટો

દિનાર=અઢી રૂપીઆની
કિંમતનો રૂપાનો સિ-
કકો એ પહેલાં ચા
લતો હતો.

તાળુખી=નવાઈ

ખજનચી=ખજનનાનો
ઉપરી

દૃષ્ટિ=નજર

જનનાખાને=ઐરાનું રહે-
વાની જગા; રણુવાસ
દામ=નાણાં

સૂધ=માન; સમજ

અલરશીદ=ઈન્સાફી
પાઠ ૪૧.

દેશાટન=દેશે દેશ ફરવું
તે; મુસાફરી

સ્લોક=મેલીટીની સંસ્કૃત
કવિતા

મિત્રતા=દોસ્તી; સોબત

આપવડાઈ=જાતની ખો-

ટી મોટાઈ; આપખ-

ડાસ; પતરાળ

કબો=દુઃખો

વાંધો=હરકત; અડચણ

જાતકિંમત=પોતાની

હિંમત

કૃતિ=કામ; કાર્ય

નિહાળવું=ધારીને જોવું

અપાર=પાર વગરની;

ધણીજ

મિહાશ=મજા; આનંદ

સ્મરણુ=યાદદાસ્ત

ભાવ=પ્રીતિ

પુરતી=પુરેપુરી

પાઠ ૪૨.

ખારીલાપણું=દુસ્ખનાવટ

અવગુણુ=દોષ

અર્થ=મતલબ; સાર

ઉદાર=મોટા મનનો

પ્રેમી=માયાળુ

નીચ=હલકા મનનો

દ્રેષી=કીનાખોર; અદેખો

ઉજળો=ખરો

કૂરપણું=ઘાતકીપણું

દ્રેષ=અદેખાઈ; વેર

પ્રકટ થતી=શર થતી

ધોળામા કરતો=મનમાં

રમ્યા કરતો

ધુંટાયા કરતો=ગોખાયા

કરતો

લૂણો=છોં, ઈટ, માટી

વગેરેમાં જે ખારો

જામે છે તે

ખારીલા=કીનાખોર; દ્રેષી

હૃદય=અંતઃકરણ; મન

ખાર=અદાવત; વેર

કાયમ=હંમેશાં

પ્રકૃલતા=આનંદથી ખી-

લવું તે

કૃત્ય=કામ; કાર્ય

સાધવામાં=પાર પાડવામાં

ફલાણો=અમુક

દ્રેષીલા=ખારીલા

ધિકાર=તિરસ્કાર

કોશળદેશ=હાલ જે બ-

હાર અયોધ્યા તથા

આગ્રા પ્રાંતો કહેવાય

છે તે

ઘાતકી=કૂર નિર્દય

દુસ્મનાવટ=દુસ્મનાઇ

પ્રેમ=મોખા; હેત.

હજુરમાં=પોતાની પાસે

વીર=અહાદુર

ભૂષણુ=શણુગાર

પાઠ ૪૩.

શાંતિભરી=ધીરજવાળી

કરિઆણું=તજ, લવેંગ,

એલચી, મરી, વગેરે

વખાર=જથાખંધ માલ

રાખવાનું ઠેકાણું.

છુટકો=છલાજ; ઉપાચ

ધારકો=એકદમ પડેલી

જાંડી અને ભારે શીકર

મોગરો=દીવાની વાટની

સળગતી ચીણુગારી

જેત=સળગતી વાટ

રચ્ચો=ખનાવ્યો

સ્થિર=શાંત

ખાસ=વણી; બહુ

માર્ગ સૂઝી આવ્યો=ઉ-

પાય જડ્યો

પાઠ ૪૫.

આશ્વિન=આસો મહીનો

માવત=હાથીનો હાંકનાર

ખવાસ=હજુરીઓ ચાકર

ભાંડ=મસ્કરો

વાહન=એસીને ફરવાનું

સાધન; ગાડી, રથ,

પાલખી વગેરે.

અધીરા=ધીરજ વગરના

જંગરણુ=ઉજંગરો

ભાંડ=ગીરદી; ઠઠ

આશ્ચર્યકારક=નવાઇ જેવું

સુંદરીઓ=સ્ત્રીઓ

રમણિક=સુંદર

સ્પર્ધા=સરસાઇ; ચડસા

ચડસી; હરિદ્વાઈ

ઉત્સવ=તહેવારનો દિવસ

ભરપુર=ભરેલાં

હર્ષને બહાર જવાનો

રસ્તો આપતા હતા=

આનંદ દેખાડતા હતા

સવારી=વરધોડા જેવું

સરવસ

વકરો=માલ વેચતાં ઉપ-

જેલા પૈસા

પારણા=અપવાસ મૂક-

વો તે

અષ્ટખુણુ=(અષ્ટ+ખુણુ)

આઠ ખુણાવાળો

પુરજો=મઠી; નાના કિલ્લા

કાંતિસ્તંભ=યાદગીરીનો

ચાંબલો.

રાસ=શ્રી કૃષ્ણ અને ગો-

પીઓની દાંડીઆ ર-

મવાની કીડા; ઘેરીઆ

જેવો નાય

ચોત્રડીઆં=ચાર ચાર

ધડીએ મંદિર વગેરેમાં

જે નગાઈ વાગે છે તે

નોખત=મોટું નગાઈ

શંખનાદ=શંખનો અ-

વાજ

શય્યા=પયારી

સમક્ષ=રૂબરૂ

મંત્ર=દેવની સ્તુતિ સં-

ખંધી શ્લોક

પાઠ ૪૬.

ભાગ ૧ લો.

જોડું=નરમાદા

પારંધી=શિકારી; વાધરી

લાગણી=દયાની અસર

મૂઝયું=સમજ પડી

રામાયણુ=રામ અને સી-

તાના સ્નેહ સંબંધી ત-

થા સીતાને હરી જનાર

રાવણની માડી સ્થિતિ

સંબંધીનું કાવ્ય

સુગ્રીવ=વાલી વાનરનો

ભાઈ

હનુમાન=વાનર (એની

ઉત્પત્તિ વિષે અંજની-

ની કથા જોવી)

અંગદ=વાલી વાનરનો

પુત્ર એ જૃહસ્પતિને

અવતાર હતો

જાંબુવાન=રામને સહાય

કરનાર રીંછ (એ

વિષ્ણુના બગાસામાંથી

ઉત્પન્ન થયો હતો)

વાનર=વાંદરા

પ-તો=ઠામ

અશોક વન=બગીચાનું

નામ છે

એધાણી=નિશાની

સમાચાર=ખબર

અનુચર=(અનુ+ચર)

સેવક; દાસ

પડાવ=મુકામ

વિષ્ટિ=સલાહનું કહેણું

વિભિષણુ=રાવણનો ભાઈ

સમાધાન=સલાહ

સલાહ=અભિપ્રાય

કુંભકર્ણ=રાવણનો ભાઈ

ધંદ્રજિત=રાવણનો પુત્ર

પ્રવેશ કર્યો=દાખલ થયે

અયોધ્યા=રામનું રાજ-

નગર

ભરત=રામનો ભાઈ

(કેંકરીનો પુત્ર)

ગર્ભવંતી=દહાડાવાળી

જોડકા=સાથે જન્મેલા એ

બાળક

અશ્વમેધ=અધા રાજાઓ

પર જીત મેળવીને કર-

વામાં આવતો હોમ

પતિપત્ની=ધણીઆણી

રાજના ધર્મ=રાજની

કરજ

હેતુ=મતલબ

પાઠ ૪૬.

ભાગ ૨ જો.

ભરતકુળ=ભરત રાજનો

વંશ

હસ્તિનાપુર=દિલ્હીની

ઉત્તરે ૬૦ મૈલપર

પાંડવ કૌરવની રાજ-

ધાનીનું શહેર હતું

ધર્મનો અવતાર=ધર્મા-

ત્મા.

ગદા=આંકડાના ફૂલના

ધાટનું બોઢાનું ભારે

હથિયાર

બાણાવળી=તીર માર-

વામાં હોશિયાર

કૌરવ=કુરુના વંશના;

ધૃતરાષ્ટ્રના છોકરા
 નિષ્કળ=નકામી; ફાકટ
 સ્વયંવર=કન્યાએ પોતે
 વર પસંદ કરી પર-
 ભુવું તે
 મચ્છવેધ=ઉંચે ટાંગેલા
 માછલાનું પ્રતિબિંબ
 પાણીમાં જોઈ ઉંચે
 બાણ મારી તેની આંખ
 વીંધવી તે
 વરમાળ=કન્યા પોતે
 પસંદ કરેલા વરને જો
 માળા પહેરાવે છે તે
 ધંદ્રપ્રસ્થ=જુની દિલ્હી
 (એ જમના નદી
 પર હતી)
 રાજસૂય=રાજાએ કર-
 વાનો યજ્ઞ
 જુગટું=જુગાર
 શકુનિ=ગાંધાર (કંદહાર)
 રાજા; દુર્યોધનનો
 મામે
 મહાભારત=પાંડવ કૌરવ

ના યુદ્ધનું પુસ્તક
 દોણાચાર્ય=અશ્વતથામા-
 ના પિતા; પાંડવ કૌ-
 રવના ગુરુ
 રૂધિર=લોહી
 ભીષ્મપિતામહ=શંતનુ-
 ના ગંગાથી ઉત્પન્ન
 થએલા પુત્ર
 વર્ણાશ્રમ=(વર્ણ+આ-
 શ્રમ)=ચાર વર્ણ અને
 ચાર આશ્રમ
 સ્ત્રીધર્મ=સ્ત્રીની ફરજ
 સ્વરૂપ=અર્થ રૂપ
 પાઠ ૪૭.
 અંગકસરત=શરીરને
 કસવું તે
 નર્ચા=નિરોગી
 મિત્ર મિત્ર=જુદા જુદા
 જ્ઞાનતાંતુ=મગજને ખ-
 બર આપનાર તાંતણા
 ચલનચલન=હાલચાલ
 ઉત્સાહ=ઉમંગ
 લીલા=કમળેર

કંતાઈ=તવાઈ; સુકાઈ
 ગળી જાય=અશક્ત
 થઈ જાય.
 જુઠા=અશક્ત; નકામા
 સંતા=જેર
 બોળરૂપ=ભારે
 ત્વરા=ઝડપ
 પોપણ=પુષ્ટિ; બળ
 શરીર હલકું ફૂલ થાય
 છે=જનમૃતિ આવે છે
 કલેજું=પેટમાંનો જમ-
 લી તરફનો એક ભાગ
 ખરોળ=પેટમાંની ડાબી
 બાજુની ગાંઠ; તક્લી
 ગુરદા=મૂત્ર પિંડો; પેટમાં
 રહેલી પિશાબની ગાંઠો
 મંદ=કમતાકાત; કમળેર
 પુષ્ટિ=જેર; બળ
 દસ્ત=ગ્રંથો
 ખુલાસે=સાફ
 અપયો=અજરણ
 કબજાઆત=ઝાડનું
 રોકાણ

નિર્થક=નકામા

ઘોડા=તરગો; ખોટા યુદ્ધ

ધસધસાટ=જોષ્ઠ્યે તેવી

નિરૂધ્ધમી=ઉદ્યોગ વગરના

વીતેછે=ખમતું પડે છે

ચહેરો=શીકલ

લાલી=લાલાશ; તેજ

વદન=મુખ; મોં

નિસ્તેજ=શીકું; તેજ

વગરતું

પથારીવશ=ખાંદો; ખિ-

માર

તાલીમખાળ=પહેલવાન

મગદળ=હાથ કસરતનું

એક સાધન

ખતેરી=એ છેડે ગુદાવા

ળી કસરતમાં વપરાતી

લાંખી લાકડી

દંડ=એ હાથ ને એ પગ

જમીન સાથે ટેકી શ

રીરને ઉંચું નીચું કર

વાતી જે કસરત ને

વિનોદ=આનંદ; રમત

ગમત

શિક્ષણ=કેળવણી

નજર ખેસે છે=ધ્યાન

ચોંટે છે.

સંજોગ=વખત

આંખમીચીને=વગર વિ-

ચારે; બણી

હદ=સીમા

પાઠ ૪૯.

પરોપકાર=(પર+ઉપકાર)

પારખાનું બહું કરવું

તે; પર કહ્યાણુ.

પુણ્ય=ધર્મનું કામ

પાપ=અધર્મનું કામ

ધર્માદિ=વગેરે

અનહદ=(અન+હદ)

ધણોજ

વિદ્યાલય=ભણવાનું ઠે-

કાણું

રમે=ગમે; પસંદ પડે

બલમનસાધ=બલાઈ

કુશળતા=હોશિયારી

લોકોપકાર=(લોક+ઉપ-

કાર)=લોકોનું બહું

વૃત્તિ=ઈચ્છા

મરણ શય્યા=મરણ પ-

ચારી

ભારે=મુશ્કેલીવાળા

ગળુ=શક્તિ

ધસાવું=ખરચવું

સાંકડું મન=અખિલાષ

દાખલો=દષ્ટાંત; ઉદાહરણ

લોક કલ્યાણનો માંડવો

રમે=પરોપકારનાં કામ

કરે.

અહિત=નુકસાન; હાનિ

પાઠ ૫૦.

વનદેવતા=વનની દેવી

ભગવતી=પવિત્ર માન-

વંતી સ્ત્રી

આત્રેયી=અત્રિ ઋષિની

પુત્રી

સમાગમ=મુલાકાત;

મેળાપ

પાવન થાઉં છું=પવિત્ર

થાઉં છું
દંડકારણ્ય=નર્મદા અને
ગોદાવરી નદી વચ્ચેના
પ્રદેશોમાં આવેલાં
વનો

પ્રવાસ=મુસાફરી
વિદ્ય=હરકત; અડચણ
કાળજી હરે છે=મન
સંતોષ પામે છે
સંસ્કાર=નામ પાડવું

વાળ ઉતારવા; જ-
નોંધ દેવી વીગેરે ધર્મ
ક્રિયા

ગ્રહણ કરવે=સમજવાને
વિમળ=સ્વચ્છ; નિર્મળ
સુખિંબ=સાર પ્રતિબિંબ
હીકરી=નાતું હીકરું
વજ્રપાત=સખત દુઃખ
અરંધતી=વસિકની સ્ત્રી
(એ સપ્ત ઋષિની સે-
વામાં હંમેશ રહે છે)
રધુકુળ=શમનો વંશ
મોટો=વડો

ઋષ્યશૃંગ=શૃંગમુનિ; દ-
શરથના જમાઈ
સુની=ખાલી
વજ્ર=ધંદ્રિનું હથિયાર
કોમળા=કોમળ
મહાત્મા=મોટા પુરુષ
વાસંતી=વનદેવીનું નામ છે
અગસ્ત્ય=એ નામના
ઋષિ; વરુણ ને ઉર્વ-
શીના પુત્ર છે.

વાલ્મીકિ=એ નામના ઋ-
ષિ; રામાયણના કર્તા
ગુરુજી તો પુદ્ધિમાન અને
ઠોઠ એ બંનેને એક
જ રીતે શીખવે છે.
તે ગુણીને સમજવાની
શક્તિ આપતા નથી
તેમજ ઠોઠની કોઈ દિ-
વસ ઓછી પણ કરતા
નથી; તોપણ પરિણામે
મોટો ફેર જરૂર નજરે
પડે છે. જેમ સ્વચ્છ
મણિમાં જેવું સાર પ્ર-

તિબંબ પડે છે, તેવું
હીકરામાં પડતું નથી
(મતલબ કે પુદ્ધિમાન
અને જડમાં મોટો ફેર
નજરે પડે છે)

વજ્રથી પણ ઘણા કઠણ
અને ફૂલથી પણ ઘણા
કોમળ એવા મહા પુરુ-
ષના મનને અહા! કોણ
ગાણી શકે? (મતલબ
કે કોઈ ગાણી શકે નહિ)

પાઠ પર.

પંચાંગ=ટીપણું; જેમાંથી
તિથિ, વાર, તારીખ
નક્ષત્ર, યોગ, કરણ.
વગેરે માલમ પડે છે તે
શક=વર્ષ; સાલ
વિક્રમ=ઉર્જનનો પરમાર
વંશનો રાજા
શાલિવાહન=પૈઠણ નગ-
રીનો રાજા
હીજરીસાલ=મહંમદ પે-
ગંબર મકકથી મહીને

ગમા ત્યારથી ગણા-
તું મુસલમાની વર્ષ
પારસી સાલ=યજદેજર
દી વર્ષ

સંવત=વર્ષ

પૈઠલુ=ગોદાવરી નદીને
કઠિ શહેર છે.

વેતાળ=ભૂતની એક

ગત; પિશાચનો રાજ
અભિષેક=નવા રાજને

ગાદીએ બેસાડતી વેળા

દૂધ પાણી વગેરેની

ધારા મંત્રો બોલીને
કરવામાં આવે છે તે

પાઠ પર.

સદાકાળ=હંમેશાં

રસ્યું=ગીલીટ ચઢાવ્યું

લહેર=ખુમારી

ભંગડ=ભાંગ પીનાર

ઝાંઝ=રીસઃ ચીડ

બાલો=એક શસ્ત્ર; વાં-

સની અંદર બેસાડેલું

લોઢાનું કળું

બૂમરાટ=ખુમાટા

ઢાલ=અચાવ કરનાર

ઢાંકણા જેવું હથિયાર

નાદાની=બેવકુરી

વંશપરંપરા=પેઢાધરપેઢી

તરછોડી=ધિકકારી

પરાણે=મળાટકારે

દલીલ=કારણ; પુરાવા

પાઠ ૫૩.

ખારોટ=ભાટની એક

ગત

પસયાતું=છનામમાં આ-

પેલી જમીન

ઉર્મિ=કમંગ; એકાએક

જે ઇચ્છા થઈ આવે તે

સંવાદ=સવાલ જવાબ;

વાદવિવાદ.

ભોજ સમોવડ ભૂપ=

ભોજ રાજ જેવો

મોટો (વિદ્યો-તેજક)

સમોવડ=સરખો

ઉ-તેજન=આશ્રય

ઉદું=મુસલમાની

સિંહાસનબત્રીસી=બત્રી-

સ પુતળીઓએ કહેલી

વાત

કડી=કવિતામાંનો ચાર

ચાર અથવા બે-બે

ચરણનો ભાગ

કથે=કહે

સુડામોતેરી=પોપટ કહે-

લી ૭૨ વારતા

અધાથી સમજી શકાય

તેવી ભાષા, કવિતાની તૂક

ને અધાથી સમજી શકાય

તેવી વાત, બિવેક અને

શિખામણ કહે તેજ

એક કવિ માણસ છે.

રંજન=ખૂશ

રસ=લહેજત

પરદુઃખભંજન=(પર+

દુઃખ+ભંજન) પારકાનું

દુઃખ દૂર કરનાર

છપ્પા=છ ચરણની

કવિતા

પાઠ ૫૫.

પ્રતિષ્ઠા=આખર; મોટાઘ
 મહાજન=મોટા માણસ;
 લોકનાં ટાળાં
 ડાહ્યુ=આળવા જનાર;
 રમશાને જતા માણસ
 રાજદાર=રાજ કચેરી
 સંભાષણુ=વાતચીત;
 વાદવિવાદ
 વિવાદ=સામાસામા સ-
 વાલ જવાબ.
 સતપુરૂષ=સારા માણસ
 ગામ ભેગા કરું=ગામના
 દાખલ કરું
 દીર્ઘસૂત્રી=કામમાં ઢીલ
 કરનાર માણસ; લાં-
 બા તાંતણાવાળી;
 સુતરફેણી
 વાંકવાળી=ચુલુમાં આડી
 આકારમાં વાંકી
 આચમન=જમણી હથે-
 લીમાં થોડું પાણી
 લઈ પી જવું તે

ભણ્યા પણ ગણ્યા ન-
 હિ=વિદ્યા શિખ્યા પણ
 અનુભવ કરતાં પણ
 આવડ્યો નહિ.

વિદ્યાય કીધા=વળાવ્યા

પાઠ ૫૬

પેગંબર=(પેગામ=સંદે-
 શો+અર=લાવનાર)=
 ઇશ્વરને લ્યાનો સંદેશો
 લાવનાર

હજરત=ઉચ્ચો દરજ્જો
 ધરાવનાર મુસલમાનને
 બોલાવવામાં વપરાતો
 માન ભરેલો શબ્દ

ધરલામ=આસ્થા

મૂર્તિપૂજક=(મૂર્તિ+પૂ-
 જક)=મૂર્તિને પૂજનાર

શ્રીમંત=(શ્રી+મંત)=
 પૈસાદાર

પ્રેમાળ=(પ્રેમ+આળ=
 વાળો)=માયાળુ

પુનર્લખન=(પુનર=બીજી

વાર+લખન)=ફરીથી
 પરણવું તે

કોષપાપાણુ=લાઠડા ને
 પત્થર

નિયંતા=ચલાવનાર

અનાદિ=(અનુ=નહિ+
 આદિ=શરૂઆત)=જે-

ની શરૂઆત નથી તે

અનંત=(અનુ+અંત)=
 પાર વિનાનો

ખુદા=પરમેશ્વર

પરિપકવ=પાકા; મજબુત

વહી=જીલ્લો ફરેસ્તા

ખુદાની તરફથી જે
 સંદેશો લાવેલા તે

અનુયાયી=સાથે અથવા

પછવાડે ચાલનાર;

સેવક શિષ્ય

તુચ્છકારી=ધિક્કારી

સહનશીલતા=જાંતતા

સદુપદેશ=(સદ+ઉપદેશ)

=સારી શિખામણ

વજનદાર=વજનવાળા

અત્રેસર=(અત્ર+સર=જનાર)=મુખી; આ-ગેવાન

પ્રાસાદિક=કૃપા ભરેલી; દેવી

નિષ્કામ=સ્વાર્થ વિનાનો

ઘાટ=ઉપાય

પ્રપંચ=કાવતર

નિરપાયે=નાઈલાળે

શસ્ત્ર=હથિયાર

પર્યંત=મુખી

પ્રસાર=ફેલાવો

ધર્મોપદેશક=ધર્મનો

ખોધ કરનાર

સુરાપાન=દાર પીવો તે

સામાજિક=સમાજને

લગતી

સિરિઆ=એશિઆઈ

તુર્કેસ્તાનના એશિઆ-

મૈનરની દક્ષિણમાં

પ્રાંત છે

ધસ્તખુલ=ચુરોપી તુર્ક-

સ્તાનની રાજધાનીનું

શહેર છે

ગઢોગઢાલી=આખાદી

ક્ષણભંગુર=પલકમાં ના-

શ થાય એવો; નાશવંત

કુરાન=મુસલમાની ધર્મ

પુસ્તક; મહંમદ પેગં-

બર સાહેબની આગ્રા

અને વચનોના સંગ્રહ

નું પુસ્તક

સવાલ—ધ. સ.

૫૭૧, ૬૦૮, ૬૨૨ને

૬૩૨માં શું બનાવ

બન્યો? પેગંબર સાહેબને

મકકાથી મદીને જ-

વાનું કારણ શું? મહં-

મદ પેગંબર સાહેબે કયો

ધર્મ ચલાવ્યો એ ધર્મ

માનનારા દુનિયામાં

હાલ કેટલા માણસ છે?

મહંમદ પેગંબર સા-

હેબે શું ઉપદેશ કીધો?

અરબસ્તાન, ઈરાન,

સ્પેન, મક્કા, મદીના

ધસ્તખુલલ, બસરા, ન-કશામાં બતાવો

પાઠ ૫૭.

અહણ કરવું=સ્વીકારવું

પાળવું.

દસ્તુર=મોખેદના ગોર

અહુરમઝદ=પારસી ધર્મ

પુસ્તકમાં કહેલા ૫-

થવીના પેદા કરનાર

અને પાલન કરનારનું

નામ

કરતી=પારસીની જનોઇ

સદરો=કુંડી બાંહેતું

મોડું પહેરણ

ધૂપ=સુગંધી ધુમાડો

અર્પણ=આપી દેવું તે;

બળિદાન

લગનવિધિ=લગ્નક્રિયા

અગિઆરી=(સંસ્કૃત

અગ્ન્યાગાર ઉપરથી)

(અગ્નિ=દેવતા+આગાર

=સ્થળ)=પારસીઓના

આતશ બેહેરામ પૂજ

વાની જગા; પારસી
ઓનું દેવળ; (એમાં
પવિત્ર અગ્નિ એટલે
આનંદ રાખે છે)

મોખેદ=પારસીઓનો

ગોર; અધ્યાસ

સવાલ-પારસીનો

મૂળ દેશ કયો? શામાટે

ધરાન છોડવું પડ્યું ?

દીવખંદરથી પારસીઓ

ક્યાં ક્યાં ગયા? પાર-

સીઓનો ધર્મ સમજાવો

પારસીઓનું જત્રાનું

ઠેકાણું ક્યાં છે ?

પાઠ ૫૮

ગીઝની=અફઘાનિસ્તાન-

નનું મુખ્ય શહેર

ટકર લેવાનો=સામે

થવાનો

વીર=યોદ્ધા

હિંદુ=ખ્રીસ્તે નામે; અથવા

પાણીપત=કુશલ (હાલ

સાં નાનું ગામ છે તે

પાનપત નામથી ઓ-

ળખાય છે)

ચાણેશ્વર=જમના નદીપર

પંજાબમાં શહેર છે

ભંગાણુ=તૂટ, નાસાનાસ

મિટ્ટી દાણાદાણુ=તદન

પાયમાલી

મિટ્ટી દાણાદાણુ કરી

નાખી=તદન પાયમાલ

કરી નાખ્યા; ઘણીજ

નકારી દુઃખદાયક સ્થિ-

તિમાં આણ્યા

ધવાયો=ધાયલ થયો

લાહોર=રાવી નદી પર

પંજાબનું મુખ્ય શહેર

છે. (એમાં લેફ્ટેનન્ટ

ગવર્નર રહે છે)

મનમાં ખટકયા કરતી=

મનમાંથી બુલાતી નહિ;

વારંવાર યાદ આવતી

હરણ કરવું=ખજાતકારે

લઈ લેવું

બેદીલ=નાખુશ

તુઝફારી=ધિકારી

જંગ=જખરી લડાઈ

ખખતર=લોહાની જળી

વાળો અંગરખો

હેવાલ=વૃત્તાંત; ખ્યાન

આશ્રિત=આસરો મેળવી

રહેનાર

શબ્દવેધ=શબ્દ ક્યાંથી

આવે છે તે પારખી

નિશાન તાકીને છોડ-

વામાં આવે છે તે.

સવાલ-મહંમદગીઝની

ક્યાંનો પાદશાહ? એણે

હિંદપર કેટલી સ્વારી

કરી? સ્વારી કરવાનો

હેતુશું હતો? પૃથુરાજને

ઓળખાવો. ઇ, સ.

૧૯૧૧ ને ૧૯૧૩ માં

શું બનાવ બન્યો? મહ-

મદ ધોરીએ હિંદુ-

સ્તાનપર સ્વારીકરીયારે

રજપૂતોના ક્યાં ક્યાં

મુખ્ય રાજ્યો હતો?

પાઠ ૫૯

જડ=મૂળ

યશસ્વી=કીર્તિમંત; ના-
માંકિત

ભેશક=(ભે+શક)=નક્રી

તેજસ્વી=પ્રકાશીત

હેરાનગતિ=દુઃખ

લખાણુ=લેખ; દસ્તાવેજ

તગાવી=સરકારે ખેડુને

ધીરેલાં નાણાં

દસ્તાવેજ=લેખ; લખાણુ

અંધ=પાણીનું રોકાણુ ક-

રવાને બાંધેલા પુસ્તા

મઠેસા=પાઠશાળા; વિ-

દાલય

સરાઓ=વટેમાગુઓને

ઉતરવાની ધર્મશાળાઓ

પડતર=પડી રહેલી

ખેદાણુ=ખેતી

ખીનરોજગારી=(ખીન=

વિના+રોજગાર+ધ)

નિરધમી

દયાભાવ=રહેમ દીલી;

દયાની લાગણી

કનડતો=હેરાન કરતો

કાબેલ=હોશિયાર; પ્રવીણ

સવાલ-તથલખ વંશ

કયાંથી ક્યાં સુધી કેટલા

વર્ષ ચાલ્યો? દિરોજશા-

હની મા રજપુતાણી હતી

છતાં મુસલમાન સાથે

પરણવાનું શા માટે કમુલ

કયું? દિરોજશાહનાં ભો-

કાપયોગી કામ ગણાવો

પાઠ ૬૦.

તૈમુર=સમરકંદનો મો-

ગલ બાદશાહ

પક્ષ=તરફેણ

ખુનરેણુ=કતલ

સમરકંદ=શિશિઆઈ તા

ર્તરીમાં શહેર છે (એ

માં તૈમુરની કબર છે)

અસ્તવ્યસ્ત=છિન્ન બિન્ન

અતિશયોક્તિ=હોય તેના

કરતાં અતિશય વધા

રીને જે કહેવું તે

દરમિઆન=અરસામાં

વચમાંના વખતમાં

કૂચકરવી=લશ્કરનો મુકા-

મ ઉઠાવી આગળ જવું

મીરત=આગ્રા ને અયો-

ધ્યાના સંયુક્ત પ્રાંતમાં

લશ્કરી છાવણીનું શહેર

છે

હરદ્વાર=ગંગા નદીપર

જનતાનું ધામ છે.

અરાજ્ય=(અ+રાજ્ય)=

અધેર; રાજ્ય વગર

સવાલ-ઇ.સ. ૧૩૯૫

ને ૧૩૯૮માં શું બનાવ

બન્યો? તૈમુરની ટુંક

હકીકત કહો.

પાઠ ૬૧

યુદ્ધનીતિ=લડાઈ કરવા-

ની રીત

રાજનીતિ=રાજ ચલા-

વવાની રીત

અકબર=આબરના દીકરા

હુમાયુનો પુત્ર. (એનો
જન્મ ઉમરકોટમાં ઈ.
સ. ૧૫૪૨માં થયો
હતો.)
ઠેરઠેર=ઠામ ઠામ
પઠાણુ=મુસલમાનની એક
જાત.
અલગા=આધા
એદીલી=નાપુશી
કાયમ=અચળ
રાજ્યાધિકાર=રાજસત્તા
લગામ=દોર; સત્તા
આયકો ખાવો=પાછા
હઠવું
સન્માન=સતકાર
ધર્મમંદિર=દહેર; દેવ-
સ્થાન
દીર્ઘદૃષ્ટિ=લાંબી નજર
ઝનુની=ઉશ્કેરાએલો
જજીમાવેરો=માથા વેરો;
માણસ દીઠ વેરો
કાયસ્થ=હિંદુની એક
જાત

મહેસુલખાતું=જમાખંધી
ખાતું
આઈન અકબરી=અક-
બરના કાયદાનું પુસ્તક
અખુલફજલ=અકબરનો
વડો પ્રધાન
વિધવાવિવાહ=પુનર્લગ્ન
થાળે પડયું=શાંત પડયું;
અંધેર મટયું
અનુપમ=જે બીજા કોઈ
ની સાથે સરખાવી ન
શકાય તે; સર્વોત્તમ
મીર અદલ=મુખ્ય ન્યા-
યાધીશ
કાજી=કુરાન પ્રમાણે ઈ-
ન્સાફ કરનાર.
સવાસ-અકબરની કા-
ફિંદીનું વર્ણન કરે. અ-
કબરે કયા કયા પ્રાંતો જી-
ત્યા? અકબરે કયા કયા
સુધારા દાખલ કર્યા?
પાડ ફર
હલદીધાટ=અરવલી પ

વંતનું મેદાન
તુર્ક=મુસલમાનની એક
જાત
મેટો=મેળાપ; મુલાકાત
દેહરક્ક=શરીરનું રક્ષણ
કરનાર
વારસ=મરણ પછીનો
હકદાર
ઉન્મત્ત=તોફાની
કતલ=કાપાકાપી
જખમ=ઘા
એકત્ર=એકઠા
અણીની વખત=ખારીક
વખત
જમાવ=બાંડ; ટોળું
દાખવી=અતાવી
જાલિઅર=મધ્ય હિંદ
એજન્સિમાં સિધીઆ-
ની રાજધાનીનું શહેર
છે,
પદબ્રાટ=(પદ+બ્રહ્મ)=ગા-
દી પરથી ઉઠાડી મૂકેલો
રણુભૂમિ=લડાઈની જગ્યા

સવત્ર=અધે
તંગ=ઘોડાનો અધ
પુંડળ ફરી=પાછળ ફરી
અબુતરો=ચોતરો
સ્વામીભક્તિ=ધણીપર
પ્રેમભાવ
સવાલ-પ્રતાપની અ-
હાદુરીનું વર્ણન કરે

પાઠ ૬૩

સરટામસરો=જહાંગી-
રના રોજ્યમાં ઈલાહ-
થી આવેલા વહીલ
હુટથી=મરજી મુજબ
જહાંગીર=(જહાં=દુનિ-
યા+ગીર=જીતનાર)=
દુનિયા જીતનાર
કોલકરાર=સરતપટા;
કરાવ
હેવાલ=વૃત્તાંત; "યાન
આગતાસ્વાગતા=પરોણા
ચાકરી
જડતી=તપાસ
માનમરતબો=આખર

અને મોટાઇ
ગણુના=ગણુતરી
અરાનપુર=તાપી નદીને
કાંઠે મુસલમાની વ-
સ્તીનું શહેર છે.
(અહીંના શેલાં ને સા-
લા વખણાય છે.)
ચિતોડ=મેવાડની જુની
રાજધાનીનું શહેર છે
અજમેર=રજપુસ્તાનમાં
શહેર છે
અંદોઅસ્ત પડી ભાંગવા
માંડયો=ગેરઅંદોઅસ્ત
થવા લાગ્યો
ધજરો=કંટાકટ
ધરવટ=પોતીકાવટ; ભાઇ
ચારો
હંકા મસ્કરી=ટોળ ટપ્પા
સારા અંતઃકરણવાળો=
શુદ્ધ મનનો
ગોખ=ઈચ્છા
દાદ=ફરિયાદ
તુલા=એક પાસે પુરુષ

અને બીજે પાસે ફીમ-
તી ધાતુ કે જવાહીર
મકી તોલ કરવાની
કિચા
કનાતો=તબુની કપડાની
ભીંત
ખટપટ=કપટ
ગરજહાં=(ગર=તેજ+
જહાં=દુનિયા)=દુનિ-
યાનું તેજ (એવું નામ
પાડવાનું કારણ એ કે
એ ધણીજ ખુબસુરત
હતી) જહાંગીરની
બેગમ
ફરમાન=હુકમ
સવાલ-સર ટામસરો-
ને ઓળખાવો. સર ટો.
મસરોએ જહાંગીરના
રાજ્ય વિષે શું લખ્યું છે?
પાઠ ૬૪
જહોજલાલી=દખલો;
આખાદી
મયુરાસન=(મયુર=મોર

+આસન=મેઠક)=મેા-	દિવાની=લેણદેણ સંબંધી	તાજમહેલ=મહેલતું
રના આકારની મેઠક;	દાજદારી=ચોરી, ખુન;	નામ છે. (એ મહેલ
તપ્તે હાડિસ એમાં	મારામારીવગેરે સંબંધી	શાહજહાંએ પોતાની
હીરા, માણેક; મોતી	એલચી=વકીલ	બેગમ મુમતાજ બેગ-
વગેરે રત્નો જડાવ્યાં	હાજરી=તપાસ	મની યાદગીરી માટે
હતાં તેની કિંમત	તપ્તે તાડિસ=મયૂરાસન	આગ્રામાં બંધાવ્યો હ-
ટેવર્નિઅર નામના યુ-	ગજ=સોઢાની સળીઓ	તો. એના જેવી સુંદર
રોપી ઝવેરીએ સાડા	ચોપુલીઓ=ચાર ફલ	ધમારત દુનિયામાં
છ કરોડની કરી હતી	ભાથા=તીર રાખવાની	બીજી નથી.)
બલ્ચ=મોટું; સુંદર	કોચળીઓ	વેનિસ=ઈટાલીમાં આ-
રાજચિહ્ન=રાજ તરી-	ઝાલર=ઝૂલતી કાર;	ડિઆટિક સમુદ્રપર
કેની નિશાની	ઝૂલ	બંદર છે.

સવાલ—શાહજહાંએ ઓળખાવો, ટેવર્નિઅર શાહજહાં પાદ-
શાહની જાહોજલાલીતું વર્ણન કર્યું છે તે પરથી આપણને શું જ્ઞાન
થાય છે? મયૂરાસન અને તાજમહેલ વિષે જે જાણતા હો તે લખો.
મયૂરાસન કોણ લૂટી ગયું?

પાઠ ૬૫.

શિવાજી=મરાઠી રાજ્યનો	ઔરંગઝેબ=શાહજહાં-	ધકકો=હાનિ; નુકસાન
સ્થાપનાર (એ શાહજી	નો ત્રીજો પુત્ર; આ-	પ્રસંગ=સંબંધ; ઓળ-
ભોંસલેનો પુત્ર થાય	લમગીર	ખાણ
એનો જન્મ પુત્રા પાસે	ઝનુન=જુસ્સો; આવેશ	વિજાપુર=દક્ષિણ મહા-
ના જુનર ગામમાં	વિપમ=ઉલટાં; નકારાં;	રાષ્ટ્ર પ્રાતમાં સહેર છે.
૧૬૨૭માં થયો હતો.)	કઠણ	સામેલ=દાખલ
	કુમક=મંદક; આશરો;	રસ=ઉર્મંગ; મજા

ઉડો=ધણેજ	ખામુલ=દરવાજો	ખરો માનનાર.
છુટકારો=છુટકો	ખામુલમક્કા=મકકાનો	નજરકેદ=આસનકેદ
ઉત્કંઠા=ધચ્છા; મરજી	દરવાજો; સુરત	કટો=ખરો
અહમદનગર=મહારાષ્ટ્ર.	ચુસ્ત=આગ્રહથી વળગી	અણુવિશ્વાસ=અપતીજ
માંસીના નદીપર શહેર છે	રહેનાર	મંત્રી મંડળ=પ્રધાન
છાપો મારી=હલ્લો કરી	સર કર્યા=તામે કર્યા	મંડળ
કિલ્લેદારો=કિલ્લાની ચો-	ધર્માધ=(ધર્મ+અધ)	નિષા=આસ્થા; શ્રદ્ધા
કી કરનારાઓ	=પરધર્મની નિંદા કર.	વિગ્રહ=લડાઈ; ઝગડો
વિધિ=સલાહનું કહેણ	નાર; પોતાનો ધર્મ	

સવાલ—મરેડી રાજ્ય સ્થાપનાર કોણ ? શિવાજી દિલ્હીથી કેવી યુક્તિ કરી નાસી ગયો ? શિવાજીનું ટુંક વૃત્તાંત લખો ?

પાઠ ૬૬.

ધન=નકકર	ગતિ=સંક્રિત	દુરળીન=આધેની વસ્તુ
ગ્રાધ=તપાસ; ખોળ	ધરી=પૃથ્વીના મધ્ય	જોવાનું કાચનું યંત્ર
ઉપગ્રહ=મુખ્ય ગ્રહની	ખિંદુમાં થઇને ઉત્તરદ-	સૂર્યમાયા=સૂર્ય, નાના
આસપાસ ફરનારો	ક્ષિણ જે કલ્પિત રેખા	મોટા ગ્રહો; તેમના
નાનો ગ્રહ	જન્ય છે તે	ચંદ્રો, ખરતા તારા
નરી=એકલી; ખુટ્ટી	કક્ષા=ગ્રહોને સૂર્યની આ-	અને ધ્રુમકેતુઓ મળી
	સપાસ ફરવાનો માર્ગ	થએલું મંડળ

સવાલ—સૂર્યની આસપાસ કોણ કોણ ફરે છે ? સૂર્યમાં કેટલી ગરમી છે ? સૂર્ય જે પદાર્થોને ગરમી તથા તેજ આપે છે તે પદાર્થો કેવાં રૂપનાં હોય છે ? ગ્રહ એટલે શું ? ગ્રહ સાથી સાથી ઓળખાય છે ? બધા મળી મુખ્ય ગ્રહો કેટલા છે અને તે કયા કયા ? સૂર્યથી ધણો પાસે તેમજ ધણેજ આધે કયો ગ્રહ છે ?

સૂર્યથી પૃથ્વી કેટલી દૂર છે ? દુરબીનની મદદથી કયા ગ્રહો શોધી કાઢ્યા છે ? કયા ગ્રહનું તેજ વંધારે છે ? કયા કયા ગ્રહોને ચંદ્રો છે અને તે કેટકેટલા છે ? બધા ગ્રહોમાં સૌથી મોટો તેમ સૌથી નાનો ગ્રહ કયો છે ? મુખ્ય ગ્રહ સિવાય બીજા નાના કેટલા ગ્રહો છે અને તેઓ કયા છે ? ગ્રહોને કેટલી ગતિ છે અને તે કઈ કઈ ? ગ્રહો કઈ દિશામાંથી કઈ દિશામાં ફરે છે ? સૂર્યની આસપાસ ગ્રહને ફરવાના માર્ગને શું કહે છે ? બુધ અને નેપ્ચ્યુન કોની આસપાસ ફરે છે ? ગ્રહો તથા ચંદ્રોને પોતાનુંજ તેજ છે કે નહિ ? અને નહિ તો શાથી પ્રકાશે છે ? કલકત્તાના સંગ્રહસ્થાનમાં કેવા તારા રોખ્યા છે ? ખરતા તારા કોની આસપાસ ફરે છે ? ધૂમકેતુ કોની આસપાસ ફરે છે ? તેમનો ફરવાનો કાળ કહો. સૂર્યમાળા એટલે શું ?

પાઠ ૬૭.	અર્થોગીળ	ઉપર પૃથ્વી પશ્ચિમથી
ધ્રુવનો તારો=સ્થિર	નક્ષત્ર=તારામંડળ(નક્ષત્ર	પૂર્વ તરફ ફરે છે
તેજનો તારો	૨૭ છે)	તેનો ઉત્તર દક્ષિણ
તેજસ્વી=પ્રકાશિત	ક્રમખાં=જથા	એકેકો છેડો
મર્યાદા=હદ; સીમા	સમર્પિ=સાત તારાનું	આકાશગંગા=રાતે આ-
ક્ષિતિજ=જે ઠેકાણે આ-	મંડળ	કાશમાં પ્રકાશની ધોળી
કાશ અને પૃથ્વી મળી	લુપ્તક=અતિ તેજસ્વી	પટ્ટી દેખાય છે તે
ગએલો દેખાય છે તે	તારો	ધ્રુમસ=ધ્રુમાડા જેવી
ગોળાર્ધ=(ગોળ+અર્ધ)=	ધ્રુવ=જે કલ્પેલી ધરી	વરાળ

સવાલ—તારા અને ગ્રહનો તફાવત કહો. ક્ષિતિજ એટલે શું તે સમજાવો. તારાઓ કઈ દિશામાંથી કઈ દિશામાં જાય છે ?

ધ્રુવ તારા કેટલી જાતના છે ? દક્ષિણ ધ્રુવ તારો આપણને કેમ દેખાતો નથી ? અસલ લોકોએ તારાને ઝોળખવા માટે શું કાંઈ ? ધ્રુવનો તારો શોધી કાઢવાની સહેલી રીત કહો. તારાના વર્ગ શા આધારે પાડ્યા છે ? પહેલા વર્ગમાં અતિ તેજસ્વી તારો કયો છે ? તારાના રંગ કેવા કેવા હોય છે ? નરી આંખે કયા નક્ષત્રો દેખી શકાય છે ? છેક પાસેનો તારો કેટલો દૂર છે ? આકાશગંગા એટલે શું તે સમજાવો.

પાઠ ૬૮.

અક્ષાંશ=વિષુવદ્વૃત્તથી ઉ-
ત્તર કે દક્ષિણમાં કોઈ
જગાનું જે અંતર તે
રેખાંશ=કોઈ મુકરર
કરેલા રેખાંશવૃત્તથી
પૂર્વ કે પશ્ચિમમાં કોઈ
જગાનું જે અંતર તે
ખિંદુ=ગ્રીથું ટપકું
પ્રત=નકશ

કલ્પના=અટકળ; ધારણા
વિષુવદ્વૃત્ત=પૃથ્વીના ગો-
ળાપર મધ્યમભાગે જે
પૂર્વ પશ્ચિમ ફરતી
આડી લીટી દોરેલી
હોય છે તે
અક્ષાંશવૃત્ત=વિષુવદ્વૃત્તથી
સરખે અંતરે ઉત્તર
દક્ષિણમાં જે આડી

લીટીઓ દોરેલી હોય
છે તે.
વર્તુળ=ગોળ
રેખાંશવૃત્ત=વિષુવદ્વૃત્તને
કાટખુણે છેદીને બંને
ધ્રુવમાં થઇને જાય
એવું મહદ્ વર્તુલ

સવાલ—કોઈ પણ ખિંદુ સપાટીના કયા ભાગમાં છે તે આકૃતિ કાઢી સમજાવો ? નકશામાં આડી ઉભી લીટીઓ શા માટે દોરેલી હોય છે ? એક નકશા ઉપરથી ખીજે પાડવાનો સુગમ ઉપાય કહો. ગોળાપર નકશો પાડવાની રીત સમજાવો. વિષુવદ્વૃત્ત, અક્ષાંશવૃત્ત, અક્ષાંશ અને રેખાંશની વ્યાખ્યા આપી સમજાવો. અક્ષાંશ વધારેમાં વધારે અને ઝોળામાં ઝોળા કેટલા હોય છે ? અક્ષાંશના પ્રકાર કેટલા

છે અને કયા કયા ? પૃથ્વીના ગોળા પર અમદાવાદ કયે સ્થળે છે એ નક્કી કરવામાં કઇ કઇ બાબતો જાણવી જોઈએ ? રેખાંશ અને રેખાંશવૃત્તની વ્યાખ્યા કહો. રેખાંશ કેટલી જાતના છે ને તે કયા કયા ? સૂર્યનો પ્રકાશ દર કલાકે કેટલો આગળ વધે છે અને તે તમે શાથી જાણ્યું ? અમદાવાદ અને મુંબઈમાં સૂર્ય કયારે ઊગે છે એ આપણે બરાબર જાણતા હોઈએ તો એ બે જગા વચ્ચે કેટલાં રેખાંશનું અંતર છે ને શી રીતે જાણી શકાય ? અક્ષાંશ અને રેખાંશનો ઉપયોગ કહો.

પાઠ ૬૯.

તોફાન

પેઠે કુંડાળા કરતો જો-

ત્રાંસો=તિરકસ

આંધી=જે પવનથી આ-

રમાં છુટેલો પવન

નિયમિત=મુકરર

કાશ ધુળ વડે છવાઈ

વ્યાપારવાયુ=વેપારને

મોન્સુન=મોસમ

જય તે પવન

માટે અનુકુળ આવે

વાવાઝોડું=પવનનું

વટોળીઓ=ભગરાની

એવો પવન

સવાલ—ધુમાડો સીધો ન જતાં ત્રાંસો જય છે, આગ લાગે ત્યારે પવન છુટે છે તેનું કારણ શું તે સમજાવો. સૂર્યના તાપથી પવન ઉત્પન્ન થાય છે તે દાખલો આપી સમજાવો. દરીઆ કિનારે રોજ નિયમિત વા કેટલા પ્રકારનો વાય છે ? જમીન તપે છે તેટલું પાણી તપતું નથી તેનું કારણ શું ? સમુદ્ર તરફથી જમીન તરફ અને જમીન તરફથી સમુદ્ર તરફ વાય છે અને તેનું કારણ સમજાવો. વ્યાપારવાયુ વિપવૃત્તથી ઉત્તર તથા દક્ષિણમાં કેટલાં અક્ષાંશ સુધી વાય છે અને તેનું કારણ કહો. મોન્સુન વા કયા કયા દેશોમાં વાય છે ? હિંદુસ્તાનમાં ધણો તાપ કયારે પડે છે અને તે પડવાનું કારણ સમજાવો. હિંદુસ્તાનમાં વરસાદ કયા ખુણા-

માંથી આવે છે અને ખુણામાંથી આવવાનું કારણ કહો. શિઆળામાં
વા કયા ખુણામાંથી વાય છે અને તેનું કારણ સમજવો. અનેક
જાતના વા ઉત્પન્ન થવાનું કારણ શું? અને તે વા કયા કયા તે કહો.

પાઠ ૬૦.

રંદો=લાકડું સાફ કર-
વાનું હથિયાર
દ=આકાર

મુરમ=એક જાતના કાં-
કરા; મરડીઆ કાંકરા
રેતાળ=રેતીના પથરતી
બનેલી

નદીનું પાત્ર=નદીને વહે-

વાનો માર્ગ

બખોલ=શુદ્ધ; ખોલ

ગેરસખા=કાનડા જિલ્લા-

નાં હોનાવર તાલુકામાં

ગામ છે ત્યાંથી ૨૮ મૈલ

છેટે કોડકણી ગામ છે.

પાસે આ ધોધ છે

સારાંશ=(સાર=મતલબ

+અંશ=ભાગ) મુખ્ય

મતલબ

શુળપાણિ=નર્મદા નદી

પર એ નામની જગા

છે.

સવાલ—પૃથ્વીપર કયા કયા રંદા હંમેશાં ફર્યા કરે છે કે

જ્યાં જમીન ધસાઈ જાય છે? ખડકનો લુકો શી રીતે થાય છે
તે સમજવો. ચુનાના પથર તથા આરસપાહણુ જલદીથી શા કારણથી
ધસાઈ જાય છે? જમીન, ખડક, અને ડુંગરો શાથી ધસાઈ જાય છે?
રેતાળ, ધોળા અને રાતી જમીન થવાનું કારણ કહો. મુખ્ય ધલાકામાં
લાલ માટી કયાં ધણી જોવામાં આવે છે? રેતી શી રીતે બને છે?
નદીના પાણીમાં જમીન ખોદવાની શક્તિ શા કારણથી વધારે છે?
મુખ્ય ધલાકામાં કયા કયા પ્રખ્યાત ધોધ છે? સમુદ્રમાં ખડક શી
રીતે બનેતા હશે?

પાઠ ૭૧

ભુતળ=દેશની સપાટી,

નદી, નાળાં, પર્વતો

વગેરે સંબંધી હકીકત

ભુતળ રચના=દેશની સ-

પાટીની તથા નદી

નાળાં પર્વતો વગેરેની

જે રચના તે

હિમાલય=(હિમ=પરક+

આલય=ઠંકાણું)=પર-

કનું ઠંકાણું

નદ=મોટી નદી

રણુ=રેતીનું મેદાર

ખાળે=અટકાવે

અટકાવ=રોકાણ

સમઘાત=સરખી; મધ્યમ	કદાવર=શરીરે પુષ્ટ	કમળેર=નળળા
સર; ઘણી ગરમ તેમજ	બિનાશ=ભેજ; સરદી	ખાનપાન=ખોરાક ને
ઘણી ઠંડી નહિ એવી	કસરીઆ=કરકસરથી	પાણી
માફસર=જોષએ તેવી	કામ કરનાર	નળિએરી=નળિઆનાં
સાહસિક=હિંમતવાન	કસ=રસ	પ્રમાણ=માપ

સવાલ—હિંદુસ્તાનની લાંબાઈ પહોળાઈ ક્યાંથી ક્યાં સુધી કેટલી છે? દુનિયામાં સૌથી ઉંચો પર્વત કુઓ છે? હિમાલય નામ પડવાનું કારણ શું? હિંદુસ્તાનમાં ઉંચા પર્વતોની હાર ગણાવો. હિંદુસ્તાનમાં મોટામાં મોટી નદી, રણ અને જંગલો ક્યાં છે અને તે ક્યાં ક્યાં છે? હિંદુસ્તાનમાં તાપ વધારે પડવાનું કારણ કહો. ઉત્તરના ઠંડા ને સુકા પવનને કોણ અટકાવે છે? દક્ષિણના ગરમ અને ભેજવાળા પવનને એવો અટકાવ છે કે નહિ? કોકણમાં વરસાદ વધારે અને ઘાટની પેલી તરફ ઓછો થવાનું કારણ શું? ગરમી ક્યાં ઓછી લાગે? કોઈપણ પ્રદેશની હવા જાણવા માટે કયા ચાર કારણો ધ્યાનમાં રાખવાં? ગુજરાતના દક્ષિણ ભાગની હવા તથા તેની લોકો પર કેવી અસર છે તે કહો. ઉત્તર ગુજરાત, સિંધ અને રજપુતસ્તાનની હવા તથા તેની લોકો પર અસર કહો. પશ્ચિમઘાટ, મદ્રાસ, ઇલાકો, બંગાળા પ્રાંત, મધ્યહિંદ અને પંજાબની ભુતળ રચના તથા કેની લોકો પર શી અસર છે તે કહો. જુદા જુદા ભાગોની હવા જુદી જુદી છે તેથી ત્યાંના લોકોમાં શી બાબતમાં ફેર છે તે કહો. અને તે ફેરફાર ગણાવો.

પાઠ ૭૨.	વાના	લોઠાની સડક=રેલવે
વહેવારના=આવવા જ	અમલ=સત્તા; રાજ	ગવર્નર જનરલ=ગવ.

નૌશીનો ઉપરી	પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર	આવેલું છે.)
ખુલ્લો મુકાબેલો છે=વ	(એ મોટું લશ્કરી	અનુક્રમે=એક પછી એક
પરાસમાં આવે છે	અને વેપારી મથક	દર=માવ
પેશાવર=વાયવ્ય સરહદ	ખેતર ધાટને નાકે	ઉપલાણે=ઉપરની બા-
		બુએ

સવાલ—હિંદુસ્તાનમાં વહેવારના મુખ્ય કેટલા રસ્તા છે અને તે કયા કયા ? કઇ કઇ મોટી કેટલી સડકો કયાંથી થીકળી કયા મોટાં શહેરમાં થઇ જાય છે તે કહો. હિંદુસ્તાનમાં લોહાની સડક કયા સનમાં નંખાઇ અને તે ધખતે ગવર્નર જનરલ કોણ હતા અને તે કયાંથી કયાં સુધી નંખાઈ ? હાલ કેટલા મૈલની રેલવે બંધાઇ છે ? મુખ્યથી પેશાવર, દિલ્હી અને મદ્રાસ કેટલા દૂર છે ? આગગાડીને રસ્તે ઉપલા શહેરોમાં જતાં કેટલા દિવસ લાગે ? સાદી સડકની મુસાફરી કરતાં આગગાડીની મુસાફરીમાં શા શા ફાયદા છે તે કહો. હિંદુસ્તાનના પશ્ચિમ તથા પૂર્વ કિનારાનાં મોટા બંદરે ગણાવો. કરાંચી અને રંગુન વચ્ચે સમુદ્ર વાટે કેટલા મૈલનું અંતર છે ? હિંદુસ્તાનની કઇ કઇ મોટી નદીઓમાં આગબોટ તથા વહાણો જઇ શકે છે ? ગંગા નદીમાં કયાં સુધી આગબોટ તથા વહાણો જઇ શકે છે ? કોચીન, ત્રાવણકોર અને મલબાર કાંઠાથી થડમાં કેવાં સરોવર છે ?

પાઠ ૭૩	નમસ્કાર=પ્રણામ	ઉતારવા માટે બાંધેલો
પરમસ્તેહી=ધણીજ	વિશેષ=ખીજું; વંચારામાં	લાકડાનો ઘાટ
પ્રીતિવાળા	સુખરૂપ=ક્ષેમકુશળ	વેરાન=ઉજાડ; વસ્તી
રા. રા.=રાજમાન રા.	જહાજને=મોટાં વહાણો	વગરનો
જેમી	ડકકો=માલ મઢાવવા	કાથો=નાળિયેરની ઝાલ

માંડવી=કચ્છ પ્રાંતમાં	વતો માલ	પશ્ચિમમાં દેશ છે.
બંદર છે (અહીંયાં	નિકાસ=ખીજો દેશ જતો	ધમારતી કાટ=ધમારત
દીવાદાંડી છે)	માલ	બાંધવામાં વાપરવામાં
પોરબંદર=સુદામાપુરી;	ગણતરી=હિસાબ	આવતું લાકડું
કાઠિઆવાડમાં બંદર છે	હિયસપાયસ=આપ લે	કોચીન=મદ્રાસ ઇલાકામાં
પ્રસિદ્ધ=જાણીતા	વટાવી=ઓળંગી	દેશી રાજ્ય છે.
આયાત=પરદેશથી આ-	અનુકુળ=માફક	મિતિ=તિથિ
	પોર્ટુગલ=યુરોપખંડની	

સવાલ—કરાંચી, માંડવી, પોરબંદર, મુંબઈ, રત્નાગીરી, ગોવા, કારવાડ, માંગલોર અને કોચીન એ શું છે અને ક્યાં છે અને લાંથી ક્યો ક્યો માલ આયાત તથા નિકાશ થાય છે તે કહો. કરાંચીથી કાલંબે જતાં રસ્તે ક્યાં ક્યાં બંદરો આવે છે તે અનુક્રમે ગણાવો.

પાઠ ૭૪.	તું શહેર છે.	ચિતેગામ } =પ્રલ
રંચુન=પ્રલદેશનું મુખ્ય	કમાવેલાં=પકવેલાં	આક્રઆખ } =પ્રલ
શહેર છે	છાહર=ધણો ઉઠો નહિ તે	દેશના પશ્ચિમ કિનારા
અર્થે=વારને; માટે	તેગાપટ્ટણુ } =મદ્રાસ	પર બંરર છે.
સિકોના=એનામનું ઝાડ	મજલીધટ્ટણુ } ઇલાકા-	ખનીજ તેલ=જમીનમાં-
છે એની છાલમાંથી	વિજગાપટ્ટણુ } માં કોરો	થી નીકળતું તેલ;
કિવનાઇન બનાવે છે.	મંડળ કાંઠાપર બંદર છે	કરોસીન તેલ
માફક=અનુકુળ	ગંજતમ=મદ્રાસ ઇલાકામાં	ચિલકા=મદ્રાસ ઇલાકામાં
જળ=ફાંટા	બંદર છે	ખારા પાણીનું સરોવર
પોંડેચરી=મદ્રાસ ઇલા-	લાકડું=નદી કાંઠાની	છે
કામાં ફેંચની રાજધાની	રેતાળ જમીન	તેજ=માલતી ધણી
		આવ જ થાય તે

સવાલ—કોલંબોમાં બધા દેશોની આગબોટો શા માટે આવતી હશે ? કોલંબોનો આયાત તથા નિકાસ માલ કહો. પોર્ટુગીઝો કોને તાબે છે અને તેમાં શેનાં કારખાનાં છે? મછલીપટ્ટણનો નિકાસ માલ કયો. વિન્નગાપટ્ટણથી કયો કયો માલ નિકાસ તથા આયાત થાય છે ? ચિદકા શું છે, ક્યાં છે અને શાને આટે પ્રખ્યાત છે ? કલકત્તા કઈ નદીના કાંઠાપર છે અને તે શાને માટે પ્રખ્યાત છે ? કલકત્તા નામ પાડવાનું કારણ શું ? ચિતેગામ અને આકિઆબ બંદર ક્યાં છે અને ત્યાંથી કયો કયો માલ નિકાસ તથા આયાત થાય છે ? તથા શું વધારે પાકે છે ? એની હવા કોના જેવી છે ? રંગુન ક્યાં છે, શું છે અને અહીંથી કયો માલ નિકાસ થાય છે.

પાઠ ૭૫

વહીવટ=કારભાર

સંસ્થાન=દેશી રાજ્યનું

રાજ્ય

ક્ષેત્રફળ=લંબાઈ પહો-

ળાઈનો ગુણાકાર

પ્રતિનિધિ=ખીજાને બદલે નીમણુંક=ગોઠવણ

કામ કરવાને નિમાયલો મંજુરી=પરવાનગી

અધિકારી; એન્ટ; હસ્તક=તાબે; હાથમાં

મુખત્યાર ઈડીઆ ઓફિસ=હિંદ-

સેક્રેટરી=કારભારી ની કચેરી

સંયુક્ત=જોડાયેલા

હાઇકોર્ટ=મોટી અદાલત

વાઈસરોય=રાજાને બદલે

નીમાયલો અધિકારી

સવાલ—હિંદુસ્તાનમાં નાનાં મોટાં સંસ્થાનો કેટલાં છે ? બ્રિટિશ હિંદુસ્તાનના પ્રાંતો શા માટે કર્યા છે. બ્રિટિશ હિંદુસ્તાનના પ્રાંતોનાં નામ દો. સર્વથી મોટાં દેશીરાજ્યો ગણાવો. હિંદુસ્તાનનો મુખ્ય અધિકારી કોણ અને તેની નીમણુંક કોણ કરે છે? વાઈસરાયને મદદ કરનારી સભામાં કેટલા સભાસદો હોય છે? અને દરેક સભાસદો કયા કયા ખાતાપર દેખરેખ રાખે છે ? કયા કયા કામપર ગવર્નર જનરલ પોતે દેખરેખ રાખે છે ? દરેક ખાતાનું કામ કરવા માટે કયો

અધિકારીઓ નિમેલો છે અને તે કોના તાબામાં રહી કામ કરે છે ? ગવર્નરો, લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નરો, મુખ્ય કમિશનરો, અને રેસિડન્ટ પ્રિટિથ હિંદુસ્તાનના કયા કયા ભાગપર છે ? મુખ્ય કમિશનરો અને કમિશનરોને કઈ સત્તા નથી ? શહેનશાહના પ્રધાનની સત્તા નીચે કયાં કયાં કામો છે ? હિંદના વજીરની ઓફિસ કયાં છે અને તે ઓફિસને શું કહે છે.

પાંચમી ચોપડી ભાગ ૩ ના ના અર્થ.

પાઠ ૭૬.	અવકાશ=ખાલી જગા;	અવસ્થા=સ્થિતિ; હાલત
વાતાવરણ=(વાત=વા	માર્ગ	પ્રાણવાયુ=ઓક્સિજન
આવરણ=ઢાંકણ) પૃથ્વી-	વાયુશોષક=વા ખેંચી	કોલગ્યાસ=કોલસામાંથી
ની આગુઆગુ વીંટા	લેનાર	નીકળતો વાયુ
યક્ષો વા	સિદ્ધ=સાબિત; નક્કી	કાર્બોનિક એસિડ ગ્યાસ=
અળે નહિ ઉતરે=મગ-	દળ=કદ; જાણ	કાર્બોન અને ઓક્સિ-
જમાં નહિ દસે	ટન=મુંબતો ૮૦ મણ	જન મળવાથી થયેલો
પરપોટા=પાણીમાં વાને	૨૦ હંદ્રવેટ	વાયુ (એ ઝેરી છે)
લીધે ઉડી આવતા ટુકડા	ઠામ=વાસણ	

સવાલ—હવા વિષે શું જાણો છે ? વાતાવરણ એટલે શું તે સમજાવો. ખાલી વાસણમાં શું હોય છે ? હવા હોય તો તે સાબિત કરી બતાવો. હવામાં ભાર છે એ વાત શાથી સાબિત કરી શકશો ? આપણા દરેકના માથાપર વાતાવરણનો કેટલો ભાર

છે અને એટલો ભાર છે તોપણ આપણે છુંદાઈ જતા નથી તેનું કારણ શું? હવા કેવો પદાર્થ કહેવાય? હવા ધન નથી તેમજ પ્રવાહી નથી તે સમજવો. હવામાં મુખ્ય કયા-કયા બે વા છે? દીવો દેવતા જળવાને અને શ્વાસ લેવાને કયો વા ઉપયોગી છે? ઓક્સિજન નો વધારે ઉપયોગી છે તો તેમાં બીજા વાયુ શા માટે ભેળ્યો છે? કોલગ્યાસ એટલે શું અને તે શી રીતે ઉત્પન્ન કરી શકાય?

પાઠ ૭૭	ધોર=અવાજ; ધ્વનિ	તોછડાઈ=હલકાઈ
અનુરૂપ=આખેડુખ; નક- લે નકલ	પડધમ=એક વાદ્ય	અવિવેક
અડખે પડખે=આળુ- આળુમાં	પ્રતિધ્વનિ=(પ્રતિ+ ધ્વનિ)=સામો અવાજ	સબ્યતા=સચ્ચડાઈ;
ખુંદી વળ્યો=ફરી વળ્યો	પડધો	વિવેક
પડધો=સામો અવાજ	ધટો=દાખલો	જડ=નિર્જીવ
		અદ્યમ=માન; વિવેક

સવાલ—પડધો એટલે શું? પડધો શી રીતે થાય છે તે પ્રયોગથી સમજવો. પડધા ઉપરથી આપણે શું શિખામણ લેવી?

પાઠ ૭૭ મા. દોહરો.

દુનિયામાં જડ વસ્તુ પણ આખેડુખ જવાખ આપે છે, કે ગરીબ હોય અથવા રાજા હોય તો પણ તેઓ જેવું બોલે તેવુંજ સાંભળે.

પાઠ ૭૮	વાની જગા; ગાંધેલી	કાળું પેટ્રોલ્યમ
જુનાજમાનાનો=અસરી	ખાડી	તરંગ=તડકું
વિચારનો	અજ્ઞયમ=તાજુખ	ગાદનિદ્રા=ભર ઉંઘ
ગોદી=વહાણને લાંગર-	ડામર=ખનીજટાર; જનકુ	વિચિત્ર=નવાઈ જેવી

બીજોયુગ=ત્રેતાયુગ(યુગ	છાંદી લઈ=અંધ કરી	કાળાંતરે=વખત જતાં
ચાર છે સત્ત, ત્રેતા,	ટાર=કોલસામાંથી નીક-	ખાણીઆ=ખાણમાં કા-
દાપર, કળિયુગ)	ળતો પ્રવાહી ડામર	મ કરનાર મજુર.
ફની=નેતરના જેવો ભે	કોલસાવાયુ=કોલગ્યાસ;	ધાડ=આફત
જવાળી જમીનમાં	જેના દીવા થાય છે	
થતો હોડ	તે ગ્યાસ	

સવાલ—ખનીજ કોલસો શું શું ઉપયોગમાં આવે છે? કોયલા શી રીતે બન્યા હશે? કોલગ્યાસ શી રીતે બનાવે છે? ખનીજ અને સાધારણ કોયલાનો મુકાબલો કરો.

પાઠ ૭૬.	ચકલી=ચાવી	બડતી ઝીણી ધાર
ટગર ટગર=એકી ન.	સેર=પાણીની ઉંચે	મવેળા=વેળાંસર
જરે; ધારીને		

સવાલ—લવણએ પ્રવારો ઉંચે ઉડે છે એ કેવી રીતે છોકરાને સમજાવ્યું તે તમે કહો. પાણીના કયા ગુણને આધારે પ્રવારો બેડે છે?

પાઠ ૮૦.	ગરમીમાપક યંત્ર=ગરમી	પાણી ફરી જાય છે
પારો=એક જાતની	માપવાનું યંત્ર; થર્મો-	ધટ=ઝડો
સફેદ રંગની પ્રવાહી	મીટર	એકત્ર=એકઠા
ધાતુ એક ડા મુલકમાં	હિમગિંદુ=એ ગિંદુપર	વિસ્તાર પામે=ફેલાય
ધનરૂપે હોય છે	પારો આવે સારે	આંકો=નિશાન
		માર્ગ=અવકાશ

સવાલ—પારો શું છે? પાત્રાતું રૂપ કેવું છે? પાણીથી કેટલા ગણો ભારે છે? એક વાસણમાંથી બીજા વાસણમાં કયા ગુણને બીધે રેડી શકાય છે? હરકોઈ વસ્તુપર ગરમી અને ઠંડીની શી અસર થાય છે? પાણીને ગરમી અને ઠંડીની એકજ અસર થાય છે.

કે જુદી જુદી ? થર્મોમીટરમાં પાણી ન ભરતાં પારે ભરવામાં ખાસ કારણ સમજાવો. થર્મોમીટરની કૃતિ સમજાવો. થર્મોમીટરમાં પારે શી રીતે ભરે છે ? હિમખિંદુ ને ઉકળતા પાણીનું ખિંદુ શી રીતે નડકી કરે છે ? થર્મોમીટર યંત્ર કેટલી જાતના છે ? અને તે ત્રણમાં ફેર શું છે ? તથા એ શું ઉપયોગમાં આવે છે ? (થર્મોમીટર યંત્ર ત્રણ જાતના છે. સેન્ટીગ્રેડ, ફારનહાઇટ, અને રોમર, સેન્ટીગ્રેડમાં ૦ થી ૧૦૦, ફારનહાઇટમાં ૦ થી ૩૨ અને ૩૨ થી ૨૧૨, રોમરમાં ૦ થી ૮૦ અંશ હોય છે. ફારનહાઇટ વધારે ઉપયોગી છે કારણકે હિમખિંદુ કરતાં ઓછી ગરમી એનાથી જાણી શકાય છે)

પાઠ ૮૧.	પડદો=પડ; આંતરો	ડવાનો સંચો
રપટ=ખુલ્લું	કાર્ય=કામ	લાગ=તક
દાંડો=હાથો	ખંખા=પાણી ઉંચું ઉડા	

સવાલ—નીચેની હવાના દયાણુથી પાણી નીચે પડતું નથી તે પ્રયોગથી સાબીત કરો. પાણી ભરેલા સીસામાંથી હવા શોષી લઇએ છીએ ત્યારે પાણી શા કારણથી ગોમાં આવે છે તે કહો. પીચકારી ને ખંખાની રચનામાં શું તફાવત છે ?

પાઠ ૮૨.	ઈટાલિ=યુરોપખંડની	ધારણા
ઉપયોગ=વાપર	દક્ષિણમાં દેશ છે	પ્રત્યેક=(પ્રતિ+એક)=
વાયુભારમાપક યંત્ર=	કોશીશ=ચત્તન; મહેનત	દરેક
વાનું દયાણુ જાણવાનો	ગૂદ=અધરો	સ્તંભ=કાચની નળીમાં
સાંચો	પ્રવીણ=માહીતગાર	પારાની ગિબી ઘંટી
ખેસ=સારો	અનુમાન=અટકળ;	સંભવ=આશા; ભરોસો
		ચેતવણી=ખબર; સૂચના

સવાલ—હવાના દબાણનો ઉપયોગ ખંખાના કામમાંજ થાય છે કે બીજા કોઈ કામમાં થાય છે ? કયા નિયમને આધારે વાયુ-ભારમાપક યંત્રો બનાવ્યાં છે ? વાયુભારમાપક યંત્રની બનાવટ કહો. જેમ ઉંચે જઈએ તેમ હવાનું દબાણ ઓછું થવાનું કારણ કહો. સમુદ્રની સપાટીએ પારો કેટલા ઇંચની ઉંચાઈએ હોય છે ? કેટલા ફુટની ઉંચાઈએ પારો એક ઇંચ હેઠે ઉતરે છે ? વાયુભારમાપક યંત્રથી વરસાદ ક્યારે થશે અથવા તો તોફાન ક્યારે થશે એ જાણવાનું કારણ સમજાવો. આપણા હિંદુસ્તાનમાં વાયુભારમાપક યંત્રમાં થતા ફેરફારની નોંધ કયાં રાખવામાં આવે છે ? અને તેથી શો લાભ છે ? પારાનો ઉપયોગ કયા કયા કામમાં થાય છે ? એરોમિટરમાંનો તમામ પારો નીચે ઉતરી ન પડતાં પારાની સપાટીથી ૨૮ ઇંચની ઉંચાઈએ રહેવાનું કારણ શું ?

પાઠ ૮૩.	ઢાંકણ	શય)=બીજને રહેવાનું
એકદળ=દાળ વગરના	વજ્રપત્ર=ફૂલનાં ઢાંકણના	ઢેકાણું.
દ્વિદળ=બે દાળવાળાં	નાનાં પાંદડાં	દાંડી=દીડું
આડકતરાં=નાંકાંચુંકાં	લાગુ=ખંધ એસ્તો	રેસા=તાંતણી
ફૂલમણી=ફૂલના ગોટાનું	બીજશય=(બીજ+આ-	

સવાલ—વનસ્પતિના મુખ્ય કેટલા વર્ગ પાડી શકાય ? અને તે કયા કયા તે દાખલા આપી સમજાવો ફૂલવાળી વનસ્પતિના કેટલા ભાગ પડે છે અને તે કયા કયા ? એકદળ અને દ્વિદળ વનસ્પતિના બીજાંજ ફેર છે કે બીજા કશામાં ફેર છે ? મૂળ, થડ ઉપરથી એકદળનું કે દ્વિદળનું શી રીતે જાણી શકાય ? એકદળ

અને દ્વિદળ વનસ્પતિના થડમાં શેા તફાવત હોય છે ? બંનેનાં પાંદડાંમાં શેા ફેર છે ? એ બંને વનસ્પતિના ફુલમાં શેા ફેરક છે ? એકદળ અને દ્વિદળ વનસ્પતિના મૂળ, થડ, પાંદડાં, ફૂલ અને ફળનો તફાવત ગણાવો; અને એવી વનસ્પતિના દાખલા આપો.

પાઠ ૮૪.

વજ્ર=ફૂલનું ઢાંકણ

પુષ્પકોશ=પાંખડીવાળો

ભાગ,

ઢાંકણ=પડ; અસ્તર

કેસર=તાંતુ; તાંતણા

ખાંચ=ખોભાણુ

પરાગકોશ=પરાગનો

જથ્થો

સમાંતર=(સમ+અંતર)

=સરખે અંતરે

આતુરતા=ઉમેદ

સંયોગ=(સં=સાથે+યો

ગ=જોડાવું)=મેળાપ;

ભેગા થવું તે

સવાલ—ફૂલમાં કયા બે ઢાંકણ છે ? સ્ત્રીકેસર અને પુંકેસરને અવશ્યની ઇંદ્રિયો શા માટે ગણવી ? પુંકેસરમાં કયા કયા બે ભાગ છે ? પરાગકોશની રચના સમજાવો, સ્ત્રીકેસરના કેટલા ભાગ હોય છે અને તે કયા કયા ? બધાંજ ફૂલમાં સ્ત્રીકેસર અને પુંકેસર હોય છે ? પુંકેસરમાંથી સ્ત્રીકેસરમાં પરાગ લાવવામાં કોણ મદદ કરે છે ? પરાગની રજકણને કેટલાં ઢાંકણ હોય છે અને તે કયા કયા ? ખીજાશયમાં શું ભરેલું છે ? એક ઇંડામાં શું હોય છે ? ફળ સાથી બંધાય છે ? ખીજાશય પકવ થઈ તેનું શું થાય છે ? ઇંડાનું શું થાય છે અને તે કયાં રહે છે ? ખીજાને રોપવાથી શું થાય છે.

પાઠ ૮૫.

અપુષ્પ=(અ=નહિ+પુ-
ષ્પ=ફૂલ) ફૂલ વચ-
રની; અદળ

મુખ્યત્વે=ધણું કરીને

પરિપક્વ=પુરા પાકા

સપુષ્પ=(સ=સાથે+પુ-
ષ્પ=ફૂલ)=ફૂલવાળી

વહિ=વધારે

જળાશય=(જળ=પાણી
+આશય=ઠેકાણું)=
પાણીનું ઠેકાણું જેમકે

નદી, તળાવ, કૂવા,

વાવ વગેરે

અદળ=અપુષ્પ; ફૂલ

વગરની

પાધરૈ=સામલોજ

પિંડ=ગોળો

પંક્તિ=ગત; વર્ગ

સમૂળમાં=ખીલફૂલ; મુદ્દલ

સમાવેશ=સમાજ

પાન=ઝીણું પાંદડાં

વિચિત્ર=નવાઈ જેવી

સવાલ—હંસરાજ શું છે? અને તેને લોકો શા માટે રોપે છે? હંસરાજ ધણું કરી ક્યાં ઊગે છે? હંસરાજ કયા મુલકમાં મોટા થાય છે અને કયા મુલકમાં મોટા થતા નથી? હંસરાજને પાંદડાં હોય છે કે નહિ અને પાંદડાં જેવું દેખાય છે તે શું? હંસરાજની નસો કોના જેવી હોતી નથી અને કોના જેવી હોય છે? અપુષ્પ વનસ્પતિના દાખલા આપો. અપુષ્પ વનસ્પતિને કેવી વનસ્પતિ કહે છે? હંસરાજનો છોડ શી રીતે ઉત્પન્ન થાય છે? સેવાળને પાન હોય છે કે નહિ અને હોય છે તો કેવાં હોય છે? સમૂળમાં પાંદડાં વગરની વનસ્પતિના દાખલા આપો. ડુગ કેવી જગ્યામાં થાય છે? બેઝિટરીઆ નામનાં ઝીણાં જંતુ એ શું છે?

પાઠ ૮૬.

મંજરી=મંજર; ફૂલને

ઠેકાણે બેસે છે તે

મોભ=ધરની વચમાંનો

આડો થાંભલો

પરનાળ=પાણી ઝીલવાનું

કે તેને એક ઠેકાણેથી

બીજે ઠેકાણે પહોંચ્યા-

વાનું સાધન

સાવરણી=ઝાડુ; વાશીદુ

કાઢવાનું સાધન

મશાલ=મોટો કાકડો

કાથો=નાળિએરના રેસા	તાસક=ઢાંકણું	શૂળ=કાંટા
દામણાં=પશુને પગે	સ્વાદિષ્ટ=સ્વાદવાળું	પરડા=આવળની શીંગ
બાંધવાના દોરડાં	પુરણપોળી=વેદમી	ટીશી=ખીલ્યા વગરના
ડોયો=ત્રાકડાની દાંડીનો	કલ્પવૃક્ષ=કલ્પદ્રુમ આપે	પાંદડાંનો જથ્થો.
મોટો પગો	એવું સ્વર્ગનું ઝાડ	

સવાલ—નાળિએરીનું થડ કેટલું ઉંચું હોય છે ? મંજરી પુટયા પછી કેટલા વખતમાં નાળિએર બાંધાય છે ? સારી જમીનમાં ઊગેલી નાળિએરી પરથી વધારેમાં વધારે કેટલાં નાળિએર ઉતરે છે ? નાળિએરી કેટલાં વરસ સુધી ફળે છે ? નાળિએરના ઝાડના દરેક ભાગનો ઉપયોગ કહો. આવળની છાલ, પરડા, આવળ, મુંદર અને કાંટાનો ઉપયોગ ગણાવો.

પાઠ ૮૭.	અઘાપિ=હાલ સુધી	હગાર=લીંડી
હિંદી શહેનશાહત=	અણીશુદ્ધ=જેવું ને તેવું	સમીધ=અગ્નિ સળગા-
ખિટિથ હિંદુસ્તાન	રાગાન=રંગવામાં વપ-	વવાની લાકડી
ધેર=ધેરાવો	રાતું તેલ	વડવાઈ=વડની ડાળી-
પાલાં=ખપેડાની ટટી	ઉધધ=કાગળ, લુગડાં	માંથી કુટેલા દોરી
અસ્તર=માહેનું પડ	વગેરેમાં પાકે છે તે	જેવા ફાંટા
ઝોપ=ચળકાટ	જતું	કમીરવડ=શુક્રતીર્થની
ઢાકિ=ધણો વખત ચાલે	સળતું=કોલી જતું	સામે ગંગાવર વડ છે
એવું	ટેટા=વડના ફળ	ધટા=ઝાડનો બરાવ

સવાલ—સાગ ક્યાં ક્યાં ધણો ઊગે છે ? અને ત્યાં ધણો ઊગવાનું કારણ શું ? સાગના પાંદડાંનું વર્ણન કરો. એ શું ઉપયોગમાં

આવતાં હતાં ? સાગતું જાડ વધારે ટકાઉ શા માટે છે ? એમાંથી તેલ નીકળે છે તે શા ઉપયોગમાં આવે છે ? સાગના લાકડાનો વધારે ઉપયોગ થવાનાં કારણ કહો. વડનું વર્ણન કરો અને તેનો ઉપયોગ કહો. કપ્પીરવડ કયાં છે અને તેને માટે શું જાણો છો ?

પાઠ ૮૮.	પુરી	સુમંધીદાર કેસરીઆ
આતુરતા=ધૃત્તિ; મરજી	સતેજ=વધારે જગૃત	દાંડીવાળું સફેદ પાંખ-
યોગ્ય=લાયક; જોઈએ	જંગળ=ખટપટ	ડીનું ફૂલ
તેવા; બંધમેસ્તા	ફણગો=અંકુર	ટમેટા=વિલાયતી વેગલુ
અધવચ=વચગાળે	પ્રસંગ=તક; વખત	ક્લમ=રોપવા માટે જા-
સંપૂર્ણ=(સં+પૂર્ણ) પુરે	પારિજાતક=એક જાતનું	ડની કાપેલી ડાળી

સવાલ—સમજી માખાપો અને અણસમજી માખાપો શું કરે છે ? માખાપોએ છોકરાની અવલોકન શક્તિ તથા જ્ઞાન મેળવવાની ધૃત્તિને દૃઢ કરવા માટે શા શા ઉપાયો લેવા ? નિશાળના બગીચાથી શા શા લાભ થાય છે તે કહો, આ પાઠમાં જે ૭ વર્ષ પાડ્યા છે તે દાખલા સાથે કહો.

પાઠ ૮૯.	જોળીઆં=શરીર	કાશેટા=લાંબી ગોળ દડી
રેશમ=હીર	સંજોગ=બનાવ; પ્રસંગ	ભરાઉ=પુષ્ટ
રૂપાંતર=આકારમાં ફેર-	પુષ્ટ=જોરાવર	પરિપૂર્ણ=સંપૂર્ણ; સારી
ફાર; જુદાં જુદાં રૂપ	ખાલ=ચામડી; ત્વચા	પેડે

સવાલ—પ્રાણીઓને જોળીઆં શા માટે બદલવાં પડે છે ? રેશમના કીડાનાં રૂપાંતર કહો. આ પાઠમાંથી શું શિખામણ મળે છે ?

પાઠ ૯૧.

ઈંડું=મોડું

ધાખા=ડાખા

કાટલું=કાચલું: ઢાંકણ

રોગાન=એક જાતનું

મિશ્રિત તેલ

ત્રયા=ત્રયામડી

પોલ=પોલાણ

પૌષ્ટિક=પુષ્ટિકારક

જરદી=ઈંડાની દાળ;

ઈંડાની સફેદી વચ-

માંનો પીળો ભાગ

સમતોલ=(સમ+તોલ)

સરખું વજન

સેવે છે=હું ફાળી રાખે છે

શિરા=રક્તવાહિની; રગ;

નસ

અદ્ભુત=અલોપ; દેખાતું

બંધ; ગુમ

સવાલ—કયા કયા પ્રાણીઓ ઈંડા મૂકે છે? શાહમૃગનું ઈંડું કેવડું હોય છે? પોલમાં શું હોય છે? નખળા માણસોને ઈંડાનો કયો ભાગ ખવડાવવામાં આવે છે અને તે શા કારણથી? સફેદીની વચમાં શું હોય છે? ઈંડું આમ તેમ ફેરવ્યા છતાં બચ્ચાને ધકકો કેમ નથી લામતો? ઈંડામાં ગર્ભે ક્યાં હોય છે તે બતાવો. ગર્ભને ખોરાક શું છે? મરધી કેટલા ઈંડાં મૂકે છે? મરધીના ઈંડા સેવવાની હકીકત કહો. ઈંડાનું ચિત્ર કાઢી સમજાવો.

પાઠ ૯૨.

હથોળ=વાંદરા

નીલ=આખે ડીલે દાળા

વાંદરા

કેકડા=કુદકા

છલંગ=ફાળ

તૂલ=ગિભા છોડ

કપિઓ=પુછડી વગરના

એ પગે ચાલનાર વાંદરા

વાંદર=વાનરો; વાનર

બળિએલ=ખારીબો

ગંધ=સોખ [પાંજર]

હાડપિંજર=હાડકાનું

અનુમાન કરે છે=ધારે

છે; અટકળ કરે છે

સવાલ—વાંદરા કેવા દેશોમાં જીવામાં આવે છે? વાંદરાના કેટલા વર્ગ પાડી શકાય અને તે કયા કયા? પુછડી વગરના વાંદરાની હકીકત કહો. ઉરાંગકટાંગનો અર્થ શો? અને એ વાંદરા ક્યાં થાય

છે ? વાંદરા અને કપિને શા માટે મનુષ્યનાં નજીકનાં સગાં કહીએ છીએ ? કપિ અને માણસમાં શું ફર છે ?

પાઠ ૯૨.	પથર	શિલ્પશાસ્ત્ર=કાતરકામ-
બેડોળ=(બે=નહિ+ડોળ=	તણુખા=ચીણુગારીઓ	ની વિદ્યા
ઘાટ) વગરના; કદ-	ગરમાવો=ગરમી; ફૂંક	બેઠ=ઉત્તમ; સૌથી
રખા	ઓપેલાં=ધસીને ચળક-	સરસ
કસેદું=ઠીકરાની તાવી	તાં કરેલાં	
અકમક=એક જાતનો	મુકરર=નકી	

સવાલ—માણસોમાં પ્રથમ કવી રીતે સુધારો કુબો તે દુઃકામાં કહો.

પાઠ ૯૩.	પૃષ્ઠ=ભાગ	રજ્જુ=તાંતણી; તર-
મગજ=મેળું; માથાની	જાનતંતુ=માન કરાવ-	દોરી
અંદરનો ભાગ	નાર તાંતણી, મગ-	આરંભ=શરૂઆત
ઘડી=પડ	જને ખચ્ચર પહોંચા-	મગજતંતુ=માંસના
ખોપરી=મગજનો દા-	ડનારી જીણી તાર	સત્તની નસ
ખડો [ભાગ	જેવી નસો	
તાલકુ=ખોપરી ઉપરનો	કસેળું=કાળળું, પિતાશય	

સવાલ—મગજનું ઢાંકણ શેનું બનાવેલું છે અને તેને શું કહે છે ? મગજના કેટલા ભાગ છે અને તે ક્યા ક્યા ? મગજના ક્યા બે અડધીઆં છે ? માણસની બુદ્ધિનો આધાર શા પર છે ? મગજના ભાગનાં મુખ્ય સ્થાન ક્યા ક્યા છે ? મગજના મુખ્ય સ્થાનોમાં ધડકો લાગે અથવા રોમ થાય ત્યારે શું થાય છે ? મગજનો

નાનો ભાગ ક્યાં છે તે ખતાવો. મગજના નાના ભાગનું કામ શું છે ? આ પાઠમાં આપેલા ચિત્રનો નમુનો કાઢો અને મગજ તથા જ્ઞાનતંતુ વિષે સમજાવો.

પાઠ ૯૪.	પોલ=વકાશ; ખાલી	ઉચ્છ્વાસ=દમ મૂકવો તે
શ્વાસોદ્ધ્વાસ=દમ લેવો	જગા	ખખોલ=પોલ
ને દમ મૂકવો તે	ખંડ==ભાગ	ધમણ=વા કુંકવાનો
અસ્વચ્છ=(અ+સ્વચ્છ)=	શ્વાસનળી=શ્વાસ લેવાની	સાંચો
મેલું	નળી	

સવાલ—હૃદય અને ફેફસાં ક્યાં આગળ છે ? ફેફસાં કેટલાં ને ક્યાં ક્યાં છે ? ફેફસાં ક્યાં આગળ છે ? ફેફસામાં કયો ગુણુ છે કે તે લાંબું ટુંકું થાય છે ? ફેફસામાં લોહી શી રીતે સ્વચ્છ થાય છે તે વર્ણવો. ફેફસાં પુલવાનું તથા સંકોચવાનું કારણ સમજાવો. ફેફસાંની ક્રિયા કેને બળતી છે ? ફેફસાંની ક્રિયા ચાલતી બંધ થાય તો શું થાય ? શ્વાસ નળી અને ફેફસાનું ચિત્ર પાડો.

પાઠ ૯૫.	કસુંબી=કસુંબાના રંગનું	ગેર=લાલ માટી
જરદી=પિળાશ પડતો	લાલ; રાતું	હરડાંખેડાં=એક જાતના
નિચેલી=પાણી કાઢી	કીરમજી=કીરમજીના	ફળ
નાખી	જેવો રંગ; ગુલબાસી	એલીઝરીન=કોલટારમાં-
પાપડખાર=સંચોરો	સુરંગી=રાતો રંગ	માંથી કાઢેલો એક
કાંજી=લાહી; ખેળ	મિશ્રણ=ભેગ; મેળવણી	જાતનો રંગ
સુરંગી=તેજ	ખો=ખરાબ વાસ	
ભપક=ભપકો	છીપા=લુગડાં છાપનાર	

સવાલ—રંગરેને કસુંબીના લુકાનો રંગ શી રીતે બનાવ્યો અને તેમાં ફાટો કેવી દીતે રંગ્યો ? રંગ્યા પછી ધઉના લોટની કાંજ અને લીંબુના રસમાં બોળી રાખવાનું કારણ શું ? ગદલમાં લીંબુનો રસ મેળવવાથી ક્યા ક્યા રંગ બને છે ? ગદલમાંથી કેસરી રંગ તથા અખ્ખાસી, કીરમજી રંગો શું મેળવીને બનાવે છે ? અસલ દેશી પાકા રંગો શી રીતે બનાવતા હતા ? ગળી ક્યાં બજે છે ? ગળીને પકવવાની રીત કહો. છીપાએ દયા ક્યા બે મિશ્રણો લુગડાં જાપવા માટે તૈયાર કરો રાખ્યા હતા ? એલીઝરીન શું છે તે તે શેમાંથી બનાવવામાં આવે છે તે તથા તેના ઉપયોગ કહો,

પાઠ ૯૬.	શુંદે છે=કસણું છે	ચાક=કુંભારનું ચક
લાદ=ધોડા ગધેડાના	મુલાયમ=નરમ	પેટું=વચસો ભાગ
લીંબા	ગારો=પલાળીને કસ	કાચકો=કાચકીનું ફળ
હઠ વાળે છે=નવાઈ જેવી	ભેલું મટોડું	ટપરે=ટીપે
કારીગરી કરે છે	ખીસડો=ખુટો	

સવાલ—કુંભાર મટોડી ક્યાંથી લાવે છે ? ગારો કેવી રીતે તૈયાર કરે છે ? કુંભારના ચાકની રચના કહો. કુંભાર વાસણો શી રીતે બનાવે છે ? કુંભાર વારંવાર હાથ શા માટે પલાળે છે ? વાસણને ટીપવાથી શો લાભ ? ભઠ્ઠીમાં વાસણો ગોડવ્યા પછી શું કરે છે ? ક્યાંનું કુંભારકામ વખણાય છે ? કુંભારના ચાકનું ચિત્ર પાડો.

પાઠ ૯૭.	કોણી=હાથની વચમાંનો	ટેકો=ટેકણું
ખુધું=ધોડા લાંબો ને	સાંધો	
લાંબો સાકરીનો કટકો	ઉચ્ચાલન=ઉંચું કરવું તે	

સવાલ—ઉચ્ચાલનમાં મુખ્ય કેટલા ભાગ હોય છે અને તે કયા ? ઉચ્ચાલનના પ્રકાર કેટલા છે અને કયા કયા તે દાખલા આપી સમજાવો. ઉચ્ચાલનથી શા ફાયદા થાય છે (યાંત્રિકશક્તિ છ છે. ઉચ્ચાલન, રેંટ, ગરગડી; ઢોળાવ, ફાયર, ફેર અથવા પેંચ)

પાઠ ૯૮.	વેંત=બિદ્ધસ	પાટો જડે છે તે
ગરગડી=ધરેડી	આરા=દાંતા	ગાળામાં=ખાલી જગામાં
રેંટ=પાણી કાઢવાનું ચક્ર	ખોલાણુ=ખાડો	
નમુનો=ચિત્ર	વાટ=પૈંડાપર લોઢાનો	

સવાલ—ગરગડી વડે કુવામાંથી પાણી કાઢીએ છીએ ત્યારે ઉંચે ખેંચવાને બદલે શા માટે નીચે ખેંચીએ છીએ ? ગરગડીનો ઉપયોગ શો છે ?

કવિતાના અર્થ તથા સમજૂતી.

પાઠ ૭.	પુરુષોનો ધણી; રાજા	કનક=સોનું; હેમ
ઋષિ=મુનિ	સુદામા=શ્રીકૃષ્ણના ભક્ત	મણિમય=મણિવાળા
નરપતિ=(સં) (નર+પતિ)	દ્વારામતિ=દ્વારકા નગરી	કાંગરે=કોટની ટોચે
મુનિ (શુકદેવ) કહે છે હે રાજા (પરિક્ષિત) તું સાંભળ.		
સુદામાએ દ્વારકા નગરી જોઈ; તેનો સોનાનો કોટ ચમકારા કરી રહ્યો હતો અને તેના કાંગરા ઉપર ઊંચી જાતના રત્નો જડેલાં હતાં.		
દુર્ગે=કિશ્કિપર	સંગમ=(સં+ગમ)=	ચારે વર્ણુ=બ્રાહ્મણ;
ધ્વજનિશાન	મેળાપ	ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર
દુંદુંબી=નોખત	વર્ણુ=જાત	સ્નાન=નાહવું તે

કિશ્કિપર ધણું નિશાનો ઝડપાં હતાં; અને ત્યાં નોખત નખારાં

વાગી રહ્યાં હતાં; જ્યાં ગોમતી સમુદ્રને મળે છે, ત્યાં ચાપ્રે જતના (બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, અને શૂદ્ર) લોકો આવીને નહાચ છે, (૨)

પુર=શહેર	નસીબવાળો; પવિત્ર	૩૫=દેખાવ
ભગવાન=(મં)(ભગ=ન-	મહાપુરુષોને ભગવાન	પળે=ગળ્ય; દોડે
સીબ+વાન=વાળો)	કહેવાનો રિવાજ	

તે ગોમતીમાં સુદામા કપિ નાહ્યાં ને પછી પોતે શહેરમાં ગયા. તેમનો દેખાવ જોઈને, બધા લોકો જોવાને માટે એકઠા થયા તેમાં નાનાં છોકરાંઓ તેમની પાછળ દોડે અને તેમને ખીજવે, (૩)

બાદવ સ્ત્રી=ચાદવોની	વ્રત=નિયમ	=છેડો)=ધણાજ
બાયડી	તપ=તપશ્ચર્યા	ભરથાર=ધણી; વર
ધન્ય=શાબાશ	અપાર=(અ=નહિ+પાર	

ચાદવોની બાયડીઓ માંહે માંહે તાળી આપીને હસતી હતી અને કહેતી હતી કે જ્યાં આવો પુરુષ રહે છે તે શહેરને પણ ધન્ય છે ! જે સ્ત્રીએ ધણાજ નિયમ અને તપશ્ચર્યા કાઢી હશે તેજ સ્ત્રી આ ધણીને પામી હશે ! (૪)

હાઉ=બિહામણો માણસ	ચેષ્ટા=મસ્કરી; મજાક	પુઠળ=પાછળ; વાંસ
વિકરાળ=ભયંકર		

કોઈ કહે છે કે બિહામણો હાઉ આવ્યો, (એને) બાળકને દેખાડો કે તેઓ રડતાં રહી જશે; એમ પાછળથી તેમની ધણી મજાક મતી હતી, તે સાંભળીને સુદામા હસતા જતા હતા. (૫)

ભાખે=ખોલે; કહે	ગાલ વળવે=ગાલે વ-	પુઠે=પાછળ
વળડે=વળવે	ગાડે; હાસ્ય કરે	ઋખી=મુનિ; કષિ

તેમની પાછળ છોકરાઓ કાંકરા નાખતા, (પણ) સુદામા તો મોઢથી હરિ હરિજ ખેલતા હતા, નાનાં છોકરાંઓ તેમની પાછળ ફરી વળીને તાળીઓ પાડતા હતા અને હાસ્ય કરતાં હતાં (૬)

સૂણી=સાંભળી	માણસ	સમાચાર=ખબર; અંતર
સાધુ=સંતપુરુષ; પવિત્ર	દષ્ટિ=નજર	

કોઈ ધરડા યાદવે કષિને જોયા, અને તેમણે એ પવિત્ર માણસથી નજર પારખી; (મતલબ કે સંતપુરુષ છે એમ જાણ્યું) તેથી તેણે છોકરાઓને કાઢી મૂક્યા અને સુદામાને ઉભા રાખીને તેમની ખબર અંતર પૂછી; (૭)

કૃપાનાથ=(સં)(કૃપા=મ-	વાળા; દયાળુ	પ્રતિઉત્તર=સામે જવાબ
હેરખાની+નાથ=ધણી)	મયા=માયા; મહેર	દર્શન=ભાવથી જોવું તે
=ધણી મહેરખાની-	પ્રતિ=સામે	મન=ધૃત્તિ; મરજી

(પછી જાદવે કહ્યું કે) હે મહેરખાનીના ભંડાર! તમે ક્યાંથી પધાર્યા છો અને આ શહેર ઉપર તમે કેમ મહેરખાની કાઢી છો? પછી ઋષિજીએ સામે જવાબ આપ્યો કે મને શ્રી કૃષ્ણના દર્શન કરવાની ઇચ્છા છે. (૮)

તે જાદવે રાજમહેલનો દરવાજો દેખાડીને ઉપકાર કાઢ્યા, તેથી ફરીને સુદામાજી શ્રી કૃષ્ણના મહેલ આગળ આવ્યો; તે રસ્તે એટલી તો બીડ કે સીધા ચાલ્યું જવાયું નહિ. (૯)

હાટ=ફકાતો	જડેલાં હોય છે તે	અટારી=ઉંચી મેડી;
ચૌટા=અળર	ગોખ=ગોખલાં; ધરના	ઉંચો માળ
ચોક=ખુલા મેદાનમાં	આગલા માળની ર-	મેડી=માળ
ભરાતો અળર ગુ-	વેસ ઉપરથી બહાર	જડિત=જડેલાં
જરી	નીકળતી કંઠેરાવાળી	કંઠેડા=કંઠેરા
છળ=ખારીઓ આ-	જગ્યા	ઝાકઝમાળ=ઝગઝગતા;
ગળ રવેશથી બહાર	ઝંખા=ખારી આગળનો	ચમકતા
પડતાં જે પાટીયાં	ગોખ	

શહેરનાં હાટ, ચૌટા અને ચોક તેમજ ધરોનાં છળ, ઝંખા, ખારી અને ગોખ; અટારી, નળીઓ અને તેને જડેલાં કંઠેરાઓ ઝગઝગતા શોભી રહેલાં હતાં તે જોયાં. (૧૦)

મિનાકારી=(મિના=કાચ	વાળું	તનો ચળકતો પત્થર
ના જેવા પથુ રાતા	અમરાપુરી=દેવની નગ-	ચંભ=ચાંભલો
લીલા વગેરે રંગવા-	રી; ઈંદ્રપુરી	નાટારંભ=ખેલ; નાટકને
જો એક પદાર્થ+કાર	ઓવારી=માથાપરથી ઉ	આરંભ; તમાસો
=કામ+ધ=વાજો)=	તારી; ભુલાવી	
મિનાની કારીગરી	સ્ફાટિકમણિ=એક જ-	

ત્યાં દેવલોકોની નગરીને પથુ ભુલાવે એવું મિનાકારી કામ ચળકી રહ્યું છે; સમામાં સ્ફાટિકમણિના ચાંભલાઓ છે અને ત્યાં ખેલ થઈ રહ્યો છે. (૧૧)

રમકઝમક=રમઝુમ થતો	હેમ=સોનું; કનક	મૃદંગ=પખાજ
અવાજ	અછોડા=રાસ	ઉપંગ=એક જનતનું વાળું

પ્રખાજ ને ઉપગમાંથી મધુરા તાલ નીકળે છે. તેમજ પગે
ખાંધેલી ધુધરીઓ રમઝુમ થાય છે. તે સુદામાજી જોતા જાય છે;
ગુણીજન રસ પડે એવાં ગીત ગાય છે. (૧૨)

ડોલે=હાલે	પરસેવાના જે ઝરણુ	હાથીખાતું
મદગળતા=ખુમારીવાળા;	છુટે તે	નવલો=નવીન ; નવી
મસ્તીના જોરમાં આ	માતંગ=હાથી	જાતનો
વેલા	ગજશાળા=(ગજ=હાથી	રંગ=શોભા
મદ=હાથીના માથામાંથી	+શાળા=ઠંકાણું)=	

ત્યાં ઘોડા સોનેરી અછોડાથી ખાંધેલા ફરતા હતા; તેમજ
હાથીખાતાની નવીન શોભા હતી અને તેમાં ખુમારીવાળા હાથીઓ
ડોલતા હતા, (૧૩)

અનંત=(સં)અનન્=નહિ	પ્રતિહાર=પોળીઆ;	સંકલ્પવિકલ્પ=
+અંત=છેડો)=ધણુ	ચોડીદાર	મનસુઓ; તરંગ; તક
જ; પાર વગરના	શામળીઆ=શ્રી કૃષ્ણ	
યોદ્ધા=લડવૈયા	દ્વાર=ખારણું	

ચોડીદાર તરીકે અનેક લડવૈયા ઊભા હતા, શ્રી કૃષ્ણનો
દરવાજો સાચવતા હતા, ત્યાં સુદામાજી ફેરા ફરતા મનમાં વિચાર
કરવા લાગ્યા; (૧૪)

ગહન=અથાગ; છુપી	જોર	રાગ
કળી ન શકાય એવી	પૃથ્વીપતિ=(સં) (પૃથ્વી	રજ=સારા; રજકણુ
દીસે=દેખાય	=દુનિયાનપતિ ધણી	ગોકુળ=જમના નદીપર
કરમની ગતિ=નસીઆતું	=દુનિયાનો ધણી;	પવિત્ર ધામ છે

માંકડાં=રાતા મોનાં વાંદરાં	સિંહાસન=(સ)=સિંહ +આસન=બેઠક)= સિંહના આકારની	બેઠક; રાજગાદી તુંબડી=તુંબડીના વે- ળાનું ફળ
-------------------------------	--	--

કે અમે એક ગુરના નિશાળીઆ છીએ, પણ નસીબનું જોર
કળી ન શકાય એવું છે તે (શ્રી કૃષ્ણ) રાજ બેઠા છે, અને
મારા ઘરમાં આવતે એક દાણા પણ નથી; જે ગોકુળમાં વાંદરાં
રમાડતો હતો અને ગુરને ઘેર લાકડાં લાવતો હતો; તે આજે રાજ
ગાદીપર ચઢી બેઠો છે અને મારી પાસે ફક્ત તુંબડી (જળપાત્ર) ને
લાકડી છે. (૧૫)

પાઠ ૧૨.	ઉંચ=ઉંચા	સંગ=સાથે
કેરં=નું	ગિરિ=પર્વત	
વિખુડું=ખુડું; છુડું	શૃંગ=શિખર	

પેલું બકરીનું બચ્ચું આ વખતે તેની માથી છુડું પડેલું છે;
તે ઉંચા પર્વતની ટોચે ઉભેલું છે, અને એની પાસે કોઈ નથી. (૧)

સમ=ખરાખર; જેવું	શ્યામ=કાળું	સહજ=પોતાની મેળે;
સોહાય=શોભે; સાઈ	કરણુ=દયા ઉપજે એવો	કુદરતી
દેખાય	સ્વ=સાદ; અવાજ	
શિલા=પથર	મંદ=ધીમે	

ખરકના જેવું સફેદ રંગનું (તેથી) સાઈ દેખાય છે અને તેની
પાછળ કાળા રંગનો પથર જણાય છે, તે પોતાની કુદરતી મળ
બૂલી જઈને દયા ઉપજાવે એવો ધીમે અવાજ કરતું. (૨)

પડધા=સામા અવાજ	ભોરી=ભારી	અધિક=વધારે
ભમાય=છેતરાય	માય=મા	અકળાય=ગભરાય

તેના પર્વતની અંદર સામા અવાજ થાય, તે સાંભળીને તે બૂલથી છેતરાય છે, કે જાણે મારી મા બોલી, પણ તેને નહિ દેખવાથી તે વધારે ગભરાય છે. (૩)

હંચો=મોટો; ભારે	ધરતું=રાખતું	ધવળ=ધોળી
નાદ=અવાજ; સાદ	યાદ=સ્મરણ; ફામ	સુઢાય=શોભે

તેથી વધારે મોટો અવાજ કરતું અને માનું સ્મરણ કરતું; તે બચ્ચું ચારે તરફ જોતું જાય તે વખતે તેની ધોળી વાંકી ડોક શોભે છે. (૪)

ગાઢ=ખિચોખિચ; ગીચ	શોર=અવાજ	લપાય=દખાઈ જાય.
ધોર=ભયંકર; બિહામણી	શું=કેવું	
સાવજ=વાધ	સોડ=પાસું	

નીચે ધણી ગીચ અને ભયંકર ઝાડીમાં વાધનો અવાજ થતો તે સાંભળીને બચ્ચું કેવું ગભરાય ! અને જાણે કે ખાતી સોડમાં શી રીતે દખાઈ જાય ! (૫)

ધર=રાખ	તટકાળ=તરતજ	સે'લ=સહેલાઈથી
વા'લા=પ્યારા	વેળ=વેળા; વખત	

હે ! વહાલા બચ્ચા તું ધીરજ રાખ, આ હું હમણું આવું છું. એમ બોલી મેં તે વખતે ટકરીની ટાયપર સહેલાઈથી જઈને મળ્યું. (૬)

ગોડ=પાસું; સોડ | ચુંબન=બચ્ચી; બોડી | વાટ=રસ્તો

અબ=અકરી | કઠણુ=અધરી; મુશ્કેલ

તે બકરીના બચ્ચાને સોડમાં લીધું. અને દસપાર બચ્ચીઓ કીધી; પછી પર્વતનો અધરો રસ્તો ઉતરીને જ્યાં તેની મા હતી ત્યાં બચ્ચાને મૂક્યું. (૭)

મીઠું=વહાલું | શાવ=બચ્ચું | ભાવ=હોંસ; ઉમંગ

મારું વહાલું બકરીનું બચ્ચું તરતજ ધાવવા લાગ્યું. અરે જો ! નદીમાં બકરીનું બચ્ચું માને હેતથી ધાવે છે. (૮)

તૃપ્ત=તરપત; ધરાયતું | ઉછરંગ=ઉમંગ | નાચ્યું=ઉછળ્યું

શિશુ=બચ્ચું | હ્રદય=હૃદય; અંતઃકરણ

ધાવીને ધાવીને ધરાયું એટલે એ છુટું પડ્યું, અને તેનું ઉબળું શરીર વધારે દીપી રહ્યું; પછી તે બચ્ચું ઉમંગથી નાચ્યું અને તેની સાથે મારું અંતઃકરણ પણ (ઉમંગથી) ઉછળ્યું. (૯)

પાઠ ૧૯.

કશ્યપ=મરિચી પ્રજા

પતિના પુત્ર

કુમાર=આજી

હિરણ્યાક્ષ | પૂર્વ જ-

હિરણ્યકશ્યપ | એ એ

એ વિષ્ણુ પરમાત્મા

ના જય અને વિજય

નામના એ પોળીઆ

હતા, ઋષિ સનકાદિક-

ના શ્રાપથી એઓ

રાક્ષસ થઇને કશ્યપની

સ્ત્રી દિતીને પેટ

જન્મ્યા હતા.

અળવંત=જેરાવર

નીરાધાર=નકી; ખ-

ચીત

કશ્યપ ઋષિને ઘેર તે (જય વિજય) દુષ્ટ રૂપે છોકરા થઇને જન્મ્યા, તેઓ બહુ જેરાવર હતા તેમના હિરણ્યાક્ષ અને હિરણ્ય-કશ્યપ એવાં નામ નકી પડ્યાં. તેઓ બહુ જેરાવર હતા. (૧)

પીડે=દુઃખ દે

આંગણે=આરણે

અમુમાન=આશરે; ધન

મારે

સાહી=પકડી; ઝાલી

સહિત=સાથે

વિમાન=દેવની પા-

લખી

આશરે એક વર્ષના થયા એટલામાં તો ખારણે આવી (બોક્કો)
દુઃખ દે. (ટેક) અને આકાશમાંથી દેવોની પાલખીને સુરજ સાથે
પકડી લાવે. (ટેક)

આભ=આકાશ	ત્રાસ પમાડે=ખીવરાવે	ધરે=રાખે
ત્રાસ=ખીક; ભય	કર=હાથ	નીરખતાં=જોતાં

તેઓ વાદળને જઈ વળગે અને તારાઓને ખીવડાવે. (ટેક)

ચંદ્રમાને હાથમાં રાખે અને ઉમે આકાશમાં ફેરે. (ટેક)

દિગ્ગપાળ=દિશાનું રક્ષણ	ભોમ=પૃથ્વી	ખંડ=પૃથ્વી
કરનાર દેવો(એ દશ છે)	ખળભળે=ટળવળે; ઉ-	
ડાલે=હાલે; ધ્રૂવે	થલ પાથલ થાય	

તેમને જોતાં દિશાના દેવો કાંપે, અને તેઓ પર્વતના શિખરો
પણ પાડતા. (ટેક) પૃથ્વી ઉપર તેઓનો ભાર લાગતો. તેથી નવે
ખંડ કંપી ઊઠતાં. (ટેક)

મહી=પૃથ્વી	માન=મોટાઈ; ગુમાન	મોઢા=મોટા
મેલે=મૂક; છોડે	દાનવ=રાક્ષસ	થરથરે=કંપે

નાનપણમાં તેમનું જોર એવું હતું કે પૃથ્વી પણ પોતાની
મોટાઈ મુકી દેતી; (ટેક) તે રાક્ષસ હવે મોટા થયા ત્યારે આખી
સૃષ્ટિ ધુન્વા લાગી; (ટેક)

પાતાળ=પૃથ્વી નીચેનો	તક્ષાતલ, પાતાલ)	પૂછ=પૂછડું
ભાગ (એ સાત છે.	પરવરે=જાય	પન્નગ=શેષનાગ; સાપ
અતલ, વિતલ, સુતલ, દ્રૌપ=કીનો; અદેખાઈ	વેર	શેષ=પૃથ્વીને ધારણ
નહાતલ, રસાતલ,		કરનાર મોટા સાપ

રાક્ષસો પાતાળમાં જાય અને દ્રૌપ વધારે; (ટેક) સાપનું પૂછડું
તાણે અને સુતેલા શેષનાગને જગાડે; (ટેક) (૬)

વરણ=પાણીનો દેવ

અધોર=ઉચે

નીર=પાણી

કેર=ના

નાથ=ધણી

અસુર=રાક્ષસ

ભોગ=અજિઘાન

પાણી ઉચું ઉડાડીને પાણીનાં દેવ સાથે વડવાનું કરે, (ટક)
(એવી રીતે) વરણ પાસે તે રાક્ષસો અજિઘાન ભોગે; (ટક) (૭)

અમર=દેવતા; મરે

નહિ તે

આથડે=લહે; વઢે

સપ્તભોગ=જોરાવર; ધણો

કોપ=ગુસ્સો; રીસ

જગન=યજુ; હોમ

પ્રભોધ=(પ્ર=ઉલટોન

બોધ) ઉલટી શિખામણ

દેવોની સાથે લહે અને તેમના પર ધણો ગુસ્સો કરે; (ટક)
યજુમાં (દેવોની પેઠે) દિસે ભોગ અને અજિઘાન એમ કરવાનો
ઉલટો બોધ કરે; (ટક) (૮)

અદાવત=વેર; દુશ્મનાવટ

ધંદ્ર=સ્વર્ગનો રાજ

સુર=દેવ

શું=સાથે

ભુવન=પૃથ્વી

ગદા=આંકડાના કૂલના

ધારનું ભારે પાતથનું

દયિયાર

અટ્ટી=પકડી; આટ્ટી

ચોદભુવન=સાત પાતાળ

ને સાત સ્વર્ગ

દેવોની સાથે વેર રાખે, અને ધંદ્રની સાથે પણ દુશ્મનાવટ કરે;
(ટક) ગદા પકડીને આખા અક્ષાંડમાં ચારે તરફ ફેરવે; (ટક) (૯)

કોપવાન=ગુસ્સવાળો;

કોપી

કુબેર=ભંડારના દેવ

ત્રાહે ત્રાહે=તોખા તોખા

રોક=રોકડા

વાજઆણ્યુ=તોખા કરા

બ્યુ; દુઃખી કીધું.

ત્રિલોક=ત્રણલોક (સ્વર્ગ)

મૃત્યુ; પાતાળ

વિશ્વ=અક્ષાંડ

આધું=અધું; આખું

કુબેરની સાથે ગુસ્સે થઈને તેમની પાસે રોકડા રતો ભોગે;

(એવી રીતે) આખી દુનિયાને હેરાન કાઢી, તેથી ત્રણે જુવન
(સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાળ)ના લોક તોઆ તોઆ પોકારે, (ટક) (૧૦)
દંત=દાંત, દંતુશુળ | સદાય=પકડે; ઝાલે | વારી=અટકવી; રાકી
દિશાના દેવોના હાથીઓના જમને દંતુશુળ પકડીને તાણે; (ટક)
ને તેમની સૂંઠ પકડીને ફેરવે પણ તેમને કાંઈ અટકાવી શકે નહિ, (ટક) (૧૧)

કોડા=વિલાસ; મોજ | ભેળાવે=મેળવે; કરે | હલટે=ચઢે
લાતોલાત=લાતખાજી | ભેળાં=એકઠાં | ઉતપાત=તોફાન

હરીઆમાં જમને વિલાપ કરે અને લાતાલાતી રમે, (ટક) સાતે
સમુદ્ર એકઠા મેળવે અને તેથી મહા તોફાન થાય, (ટક) (૧૨)
દુર્ગતિ=નહારી બુદ્ધિ | વાધીઆ=વધ્યા | પુષ્ટ=જેરાવર

એ નહારી બુદ્ધિવાળા અને ધણા પાપી રાક્ષસો ઋષિઓ સાથે
દુશ્મનાઈ કરે; (ટક) જ્યારે તેઓ મોટા ને જખરા થયા ત્યારે
બ્રહ્માંડ (આકાશ) સુધી ઉંચા વધ્યા. (ટક) (૧૩)

અચલ=પર્વત; ખચે | ચોખુટ=ચારે દિશા |
નહિ તે | જીભશું=જીભ વડે

મોટા પર્વત ઉંચા કરીને ચારે દિશાએ ફેરવે, (ટક) અને જમ
ઝાડને ઊંટ વળગે તેમ આકાશને જીભથી ચાટે. (ટક) (૧૪)

વીખે=વિષે; માં | પરહરીને=છોડી દધને | આચારે=કરે; ચાલે
અળવે=પુઝળ; ધણું | પડે=પોતે

તેઓ મનમાં જરા બીક રાખે નહિ અને પોતે પોતાના ધણા
વખાણુ (આપવડાઇ) કરે; (ટક) આમ ધર્મના રસ્તા છોડી દધને
તેઓ પોતે પાપને રસ્તે ચાલે; (ટક) (૧૫)

પાઠ ૨૪.

ભાગ્યો=ગમ્યો; પસંદ

પડયો

મેહ=વરસાદ

દેવતા=દેવ

વીજ=વીજળી

આપુ=ગુજરાતની ઉત્ત-

રમાં પર્વત છે

ગિરિરાજ=પર્વતનો

રાજા; મોટો શોભિતો

પર્વત

તિથિ=દહાડો; દિવસ

ટાણે=વખતે

ધંટ=કાંસાની વગાડવાની

ધડિઆળ

દીપે=શોભે

આંખ ફાડી=ધ્યાન દઇ

જોઇ

ઝૂકી=નમી; ભયી

ઝૂંડ=જયો; ટોળું

સ્વાદુ=સ્વાદવાળો

મિઠ=મીઠો

વસે=રહે

ઝરે=ઝહે; નીકળે

ઝરણાં=ઝરણું; વહેળા

શીળો=કંડો; ટાઢો

સુગંધી=સારી વાસ;

પ્રુશ્મળો

વહે=જાય; ચાલે

કુલી=ખીલી

ફૂલવાડી=જે વાડીમાં

ફૂલ ચાય તે વાડી

વાવ=પીવાના પાણીને

માટે જોદેલા કુવામાં

ઉતરવાના પગથીયાં

મુક્યાં હોય તે કુવો

ઓપે=શોભે; સારો દેખામ

વડાં=મોટાં

દેવળ=દહેરું

દેવ=પરમેશ્વરના અંશની

મૂર્તિ

અંગણા=વાડી વચ્ચે

આધેણું ધર

પ્રસેવો=પરસેવો; પસીનો

પરાં=આધેનાં; દૂરનાં

પાસ=પાસે

વેંત=વાર

ગુકિત=તદખીર

જણાવે=દેખાડે

ધુણી=તાપણી

ટેવો=અનુભવો; માનો

સ્થાન=ઠેકાણું; જગા

ખ્યાત=પ્રખ્યાત; જા-

ણીતી; નામીચી

દેવી=માતા

અપુદા=આપુદેવી

કથા=વાત; હકીકત;

ખીના.

જોગ=જાયક

જેમ આકાશમાં વરસાદ ચઢી આવ્યો હોય તેમ (આપુ પર્વત) આધેથી જોતાં મનને ધણો સારો લાગ્યો, તે પરના કુંડમાંનો અગ્નિ વીજળી જેવો દેખાય છે. (કુંડમાંનો અગ્નિ તે જાણે ચઢેલા વરસાદમાં

વીજળીનો ચમકારો થાય તેવો દેખાય છે) એવો પર્વતનો રાજા
 (પર્વતમાં ક્રોધ) આપુ આજે જોયો, (૧) શોભિતી પુનેમની સાંજને
 વખતે જાણે સૂર્ય અને ચંદ્ર બે ઘંટ બન્યા હોયની ! કાઠ કહે કેવો
 દેવના હાથી જેવો (આપુ પર્વત) શોભી રહ્યો છે; (૨ક) કદાચ તમે
 હવે જાણે નિકાળીને (ધારીને) જુઓ, તો જખાશે કે ઝાડના
 જથાતી ધણી ઝાડીઓ નથી રહી છે, અને ત્યાં સ્વાદિષ્ટ મીઠો મેવો
 જોઈએ તેટલો મળે છે, (૨ક) ત્યાં વાઘ, વાંદરાં, સિંહ અને હરણો
 રહે છે, અને ચોકખા પાણીનાં ઝરણો હંમેશાં વહે છે; ને ઠંડો
 અને સુગંધીદાર પવન વાય છે. (૨ક) ત્યાં સારાં (પુશ્યબોદાર) ફૂલો
 ની ફૂલવાડી ખીલી રહી છે, તેમજ ત્યાં આગળ કુવા, વાવ ને કુંડ
 ધણી શોભે છે; મોટાં દહેરાંઓમાં દેવોનો વાસ છે. (૨ક) ત્યાં
 જંગલો બંધાયેલા છે ને બજારો થયાં છે, વેપારીઓ સારો (ધણો)
 વેપાર કરે છે, તેથી માલ બેનારને જેવો માલ લેવો હોય તેવો ત્યાં
 મળે છે. (૨ક) ત્યાં તેર ગાઉના ઘેરાવાના તળાવમાં ફરતા અગિઆર
 મામના બોડા પીવને પાણી લેવા આવે છે; ને જ્યાં જોક મહીનામાં
 પજુ પરસેવો દેખાતો (થતો) નથી (કારણ કે પર્વતપર ધણી ઠંડક
 રહે છે) (૨ક) અષાડ મહીનામાં છેટનાં વાદળાં પાસે આવે છે, અને
 જતાંવારજ જોવાની ખુબી બતાવે છે; તે વખતે તમે વાદળાંને
 ધ્રુણીનો ધુમાડોજ ધારો (સમજો) (૨ક) જેમાં જૈનનાં અને હિંદુનાં
 જીનાં દેવસ્થાનો છે, અને તેમાં પ્રખ્યાત અર્ધુદા માતા છે; આ
 બંને વાત જાણવા હાયક અને કામતી હોવાથી કહી છે, આ સારા
 છંદ ક્ષેત્રરામ કવિએ બનાવ્યા છે.

પાઠ ૩૦.

સપુત=(સ+પુત) સારો

છોકરો

તેહ=તે

સીધો મારગ=પ્રમાણિક-

પણે

[અનીતિ

અધર્મ=(અ+ધર્મ) પાપ

ટાળે=દૂર કરે; મટાડે

સ્વજન=(સ્વ+જન) પો-

તાનાં માણસ; સગાં

વહાલાં; નોકર ચાકર

વગેરે

દીન=ગરીબ

દુઃખડા=દુઃખ; આકૃત

અરચીઆ=બળ્યા

દમ=પૈસા

પરમારથ=(પરમ+અર-

થ)=પારકાનું બહુ

જોડે=મેળવે

ગર્થ=પૈસો

હરિ=પરમેશ્વર

અર્થ=માટે; વાસ્તે

ચાડી=ચુમલી

નવ=નહિ

અપશય=(અપ+યશ)=

અપકીર્તિ; ગેરઆખર

અવનિ=પૃથ્વી

અવતાર=જિંદગી

સમશ્યા=ઉખાચ્યા; કોય-

ડા; ઉત્તર મેળવવાને

સકેતવાળી બાપામાં

કહેવું તે

ગેરી=ઝી

જોખ=ઝરખો; માળનો

આગળનો વધારેલો

ભાગ

તળે=નીચે

તદી કેરે=નદીના

નીરે=પાણી ઉપર

નદી કેરે નીરે=નદીના

પાણી ઉપર; નદીનું

પાણી તેની ઉપર

તીરે=કાંઠે

ચોથ સવાયો=ચોથા

ભાગનું સવાગણું

કચરે=કાદવમાં

અડીયાં=પહોંચ્યાં; મળી

સેવાલ=લીલ (મયાં

કામની=ઝો

કર=હાથ

છત=સીલકમાં

ચંપક વન=ચંપાના ઝાડ

ધણું હોય એવું જંગલ

તમમાંથી=તમારામાંથી

એવ=એક

ગણુ=ગણતરી કર

સદેહ=વહેમ; શક

શાસ્ત્ર=ગણિત શાસ્ત્ર

સાક્ષી=સાબિતી

દે=આપે

સાચ=સાચી

પાઠ ૩૦ સારા છોકરા વિષે. છરખા.

જે પ્રમાણિકપણે ચલે, તે સારો છોકરો કહેવાય, જે પાપને દૂર કરે તે સારો છોકરો કહેવાય. જે પોતાને સગાંવહાલાંને સુખ

આપે છે તે સારો છોકરો કહેવાય, જે ગરીબોનાં દુઃખો મટાડે તે સારો છોકરો કહેવાય, વળી જેણે પરમેશ્વરને હેતથી ભજ્યા તેનું નામજ સારો છોકરો છે. શામળ કવિ કહે છે કે જેણે પારકાનાં ભલાંને માટે પૈસા વાપર્યા હોય તેજ સારો માણસ કહેવાય (૧) જે વેપારથી પૈસા મેળવે તેજ સારો છોકરો કહેવાય, જે પ્રભુને નામે દાન કરતો હોય તેજ સારો છોકરો કહેવાય, જે ગેરઆમરથી ખીતો હોય તેજ સારો છોકરો કહેવાય; જેતાં જેનામાં ધણીજ સારા ગુણો માલમ પડે તેજ સારા છોકરાનો સ્વર્ગમાં સુખ છે, શામળ કવિ કહે છે કે આ દુનિયામાં તે માણસની (જેને સપુત છોકરો હોય તેની અથવા સપુતની) જિંદગીને ધન્ય છે. મતઝમ કે તેજ ખરેખરો જીવતો છે.

ગણિત સમસ્યા. છઠ્ઠા.

નીચે નદીનું પાણી તેની ઉપર આવેલા ઝરખામાં એક સ્ત્રી બેઠી હતી; તેનો મોતીનો હાર તૂટી ગયો અને તે નદીના કાંઠાપર જઈ પડ્યો, જરાવારમાં અર્ધાં મોટી પાણીમાં જઈને પડ્યાં.

ખત્રાં મોતીનો $\frac{૧}{૬}$ ભાગ અર્ધો કાદવ અર્ધો કચરો એવામાં જઈને પડ્યાં, વળી છઠ્ઠા ભાગનાં મોતી લીલમાં ગળડી ગળડીને ગયાં અને તે સ્ત્રીના હાથમાં બે મોતી રહ્યાં, સારે કહો કે મોતી કેટલાં હતાં?

જવાબ—સીલકમાં જન્મ મોતી હતાં, તેના ચોથા ભાગનું સત્રાયું કરીએ એટલે ૩૦, અને છઠે ભાગે એટલે ૧૬, અને ~~છઠ્ઠા~~માં બે મળી ૪૮; પ્રથમના અર્ધાં એટલે ૪૮ જળમાં ગયાં તે મળી કુલ મોતી ૯૬.

પક્ષીનાં જે ટાળાં આકાશમાં ઊડતાં ઊડતાં આંખનાં વનમાં આવ્યાં તે સૌને (એક બીજાને) સારા ગમ્યાં (જે ટાળામાંથી) એક ટાળું બોલ્યું કે તમારામાંથી એક (અમારામાં) આવો, તો આપણે બંને ટાળાં (ટાળાંના પક્ષીઓ) સરખાં થઈએ તેથી બધાંના મનને સારાં લાગે. ત્યારે બીજું ટાળું બોલ્યું કે જો તમે અમને એક પક્ષી આગે તો અમે તમારાથી બમણા થઈએ. ત્યારે અમે પૂછીએ છીએ કે એ બંને ટાળાંમાં પક્ષી કેટલાં હતાં તે ગણીને કહો.

જવાબ—એમાં તે વહેમ શો છે ? શાસ્ત્ર (ગણિત)ના સાચી સાબિતી દે છે કે બધાં મળીને ૧૨ પક્ષી હતાં; એકમાં સાત અને બીજામાં પાંચ (પહેલું બોલ્યું તેમાં પાંચ અને બીજું બોલ્યું તેમાં સાત).

પાઠ ૩૬.

	નિરાશ=(સ) નિર=નહિ	હંમેશાં
અરબ=પ્રાર્થના; વિનંતી	+આશ=આશા)=આ-	પસરે=ફેલાય
અવિનાશી=(સ) અ=	શા વગરનો; નાહિમેદ	સુવાસ=સારી વાસ;
નહિ+વિ+નાશ+ધ=	શુભ=સાર.	આખર
વાળા)=જેનો નાશ	કચાસ=ખામી; ખોડ	અંતર=મન
નથી એવા; પરમેશ્વર	મતિ=બુદ્ધિ	ઉગ્રસ=અજવાળું;
દયાળ=દયાળુ	સમાશ=સમાવેશ; મેળાપ	નિર્મળપાણું (મદદ
આશ=આશા, ઇચ્છા	નિર્મળ=(સ) (નિર=	આધાર=આશરો; ટેકો;
લેશ=જરા	નહિ+મળ=મેલ)=મેલ	હાશ=નિરાંત; શાંતિ
ઉદાસ=દીલગીર	વિનાનો; ચોકખો	કુધારો=ખરાબ રિવાજ;
બેળાં=બેમાં	નિશ્ચયિત=રાત દહાડો	નડારી રીતસાત

હે પરમેશ્વર વિનંતી સાંભળો, હે નાશ વગરના પરમેશ્વર તમે

અમારી પ્રાર્થના સાંભળો, અમે બાળક (ઓછી બુદ્ધિવાળા) છીએ, અને આપ તો દયાળુ છો, અમારી એક ઇચ્છા છે. (હિ નાશ વગરના પરમેશ્વર.) અમે છોકરાઓ તો ધણાએ ગુનાઓ કરીએ પણ તેથી તમે લગાર પણ દીલગીર થશો નહિ. (ટેક) અમે બધા વિદ્યા લણવાને ભેગા થઈએ છીએ તેમાં તમે અમને ના-કમેદ કરશો નહિજ, (ટેક) અમે બધા સમજીને સારા ગુણ લઈએ કે જેથી જરાપણ ખામી રહે નહિ; (ટેક) સારા ગુણોની સાથે અમને સારી બુદ્ધિ આપો કે જેથી કરીને અમે બધામાં મળી જઈએ, (ટેક) અને રાત દહાડો એકખા મનના રહીએ કે જેથી કરીને અમારી સારી આબર ફેલાય; (ટેક) અમે મોઢેથી એવું માગી લઈએ છીએ કે અમારા મનમાં જ્ઞાનનો પ્રકાશ થાય; (ટેક) આપની મદદ મળવાથી મનમાં નિરાંત રહે છે, (ટેક) કોઈપણ વખત અમારામાં જરા પણ નકારી ચાલ રહે નહિ અને સુખ જવું રહે નહિ (કાયમ રહે) (ટેક)

પદ ધન્યાશ્રી.

નિધિ=ભંડાર.

દયાનિધિ=દયાનો ભંડાર

પરમેશ્વર

અશ્વરણુ=આધાર વગ-

રના; નિરાધાર

શ્વરણુ=આધાર

અશ્વરણુ શ્વરણુ=આધાર

વગરનાનો આધાર

વા'ર=મદદ

લીલા=પ્રીતિ; શોભા

અકળ=સમગ્રય નહિ

એવી; જાણી ન શકાય

એવી

આકાર=મૂર્તિ; ઘાટ

જર=પૈસો

સકળ=સઘળી; બધી

વિકળતા=ગભગમણ

મુઝરણુ

ટાળી=મટાડી, દૂર કરી

વીખ=ઝેર

વાર=અટકાવ

બાનુ=નામ; નિમિત્ત

પત=ટેક

પતિતોદ્ધાર=(સં) (પતિત

=પાપી+ઉદ્ધાર)=પાપી-

ને તારનાર પરમેશ્વર

અમય=મીક વગરનું	માયુ=માયું; જાયુ	બહુ=મેળવું
અચળ=ચળે નહિ એવું;	વારંવાર=વારે બડીએ	વિસ્તાર=વિસ્તારપણું;
કાયમ	તારી=ઉગારી, બચાવી	આત્માનું મોટાપણું
પદ=પદવી	પાર=છેડા	

હે દયાના બંડાર (પરમેશ્વર) તું મારો આધાર છે અને તારો એકલાનોજ આશરો છે. તારું સાચું નામ નિરાધારનો આધાર છે માટે તું મને મદદ કર; (ટેક) હું જ્યાં જોઉં છું ત્યાં તારી ધણીજ ખુશી જણાય છે. અને તારી શક્તિ ને રૂપ સમજી શકાય નહિ એવાં છે. (ટેક) આ દુનિયાના માણસોનું હેતુ રૂપને લીધે કે રંગને લીધે કે પૈમાના બોલને લીધે છે. (ટેક) તું સદગુણી ગભરામણુ મ-ટાઠી દધને ઝેર રૂપી વિષયો (શબ્દ, રૂપ, રસ, અને ગંધ) થી દૂર રાખ; (ટેક) હે પાપીઓના તારનાર ધણી તું હેતુથી તારા નામનો ટેક રાખ. (ટેક) તારું 'મીક વગરનું' અને ચળે નહિ એવું (કાયમનું) સાચું ઠેકાણું (પદ) હું હરબડી માયું છું; (ટેક) જો કે તું ધનસાશી છે છતાં પણ અમને માફ કરી (આ દુઃખરૂપ સંસારમાંથી) ઉગારીને પાર ઉતાર, મતલબ ને જન્મ મરણનો ફેરો તાળ. (ટેક) કહાન કવિ કહે છે કે હું તને પસંદ પડતાં કામ કરીને આત્માની મોટાઇ મેળવું; (ટેક)

શિખરણી.	પરમેશ્વર	ગતિ=શક્તિ
પરેશ=પરમાત્મા; મોટા	અકલિત=સમગ્ર નહિ	હિતાર્થે=લાભ માટે
ધણી; પરમેશ્વર	એવી	જગપતિ=જગતનો ધણી;
વિશ્વેશ=વિશ્વનો રવામી; કૃતિ=કામ		પરમેશ્વર

ભારી=મોટું	જોષ	મથીમથી=મહેનત કરી
નિરખી=ધારી ધારીને	મથી=મહેનત કરી	

હે ! મોટા ઇશ્વર, હે ! બ્રહ્માંડના સ્વામી તારાં કામ અને શક્તિ સમગ્ર નહિ એવાં છે, હે જગતના ધણી (પરમેશ્વર તેં આ બધું માણસના સુખને માટે બનાવ્યું છે; તારાં ભારે કામ જોઈને માણસો (કામ સમજવાને) મહેનત કરી કરીને આજા ખસે છે, તારો ગુણો ગાવાને માટે માણસની ખુદ્ધિ જરા પણ ચાલતી નથી (મતલબ કે તારા ગુણોની ગણતરી કરવાની શક્તિ માણસમાં નથી.) (૧)

શો=કેવો	નૃસ=નાચ	અન્નપતો=ગાતો
દીસે=દેખાય	તરંગો=મોજાં	ઝૂંઝી=નમી; લચી
જળનિધિ=પાણીનો	મધુર=મીઠાં	લહેર=સપાટા; સુરખી
ભંડાર; સમુદ્ર	સૂર=અવાજ	નમન=નમસ્કાર
		પ્રતિ=તરફ

અહો ! આ સમુદ્ર કેવો મોટો નાચ કરતો (હાલતો) જણાય છે મોજાંઓ ઉછાળીને જાણે મીઠા અવાજથી ગાતો હોયની ! બાજો અને વાડીઆમાં ફળ અને ફૂલથી ડાળીઓ ધણી નમી રહેલી છે, તે જાણે પવનના સપાટાથી પરમેશ્વરને નમતી હોયની ! (૨)

રમણાં=પ્રુશકારક; શો-	નય=નહિ	ધોર=મયંકર; બિહામણી
ભિતાં	મણાં=ખાંમી; ખોડ	મયબીત=મયંકર; બિ-
દર્શાવે=દેખાડે; બતાવે	વ્યાધો=વાધ	હામણી
કળાં=ચુકિત; તદખીર	ગર્જન=ગર્જના	

પ્રુશકારક પક્ષીઓ વારંવાર મધુર ગાઈને પ્રુશ થાય છે, વળી

વાધો અને સિંહો ભયંકર અવાજ કરીને કરતા, તેથી પાસેના પહાડ કરીને ભયંકર અવાજ કરતા. (પડધા પડતા) તે એમ બતાવી આપે છે કે પરમેશ્વરની સમજાય નહિ એવી ક્રિયામાં કાંઈ પણ ખામી નથી. (૩)

અગણિત=અસંખ્ય	દીપસમન્દીવા જેવા	કે'=કહે
વિરાજીત=શોભિતા	તરવર=મોટા ઝાડ	વડી=મોટી
જંતુ=જીવડાં	મટી=જડી	
વૃક્ષ=ઝાડ	પોકારી=બુમો પાડી	

દીવાજ્વલિતે વખતે જોતાં ઊડતાં શોભિતાં અસંખ્ય જીણું જીવડાંઓ ઝાડપર દીવા જેવાં (ચળકતાં) દેખાય છે તે ચળકે છે તેથી જાણે મોટાં ઝાડો થું હીરાથી જડી લીધાં હોયની ! માણસો બુમ પાડી (આશ્ચર્ય પામીને) કહે છે કે અહા ! પરમેશ્વરનું કામ કેવું મોટું છે ! (૪)

પાઠ ૩૮. પંચવટી.	જ્યોતું હતું)	કુળનો ધર્મ=આપદાદાયી
પંચવટી=પાંચ વડોનો	શ્રી=સારા; શોભાયમાન	ચાલતો ધર્મ
જથો; (એ નામનું	રઘુવીર=રામચંદ્રજી	પાલતા=ચાલતા
જંગલ નાશકની પા-	રઘુ=એક કુળનું નામ	લીલા=વિલાસ; ક્રીડા
સે છે; અને તે દંડ-	વિરાજતાં=શોભતાં	નૌતમ=નવીન
કારણને ભાગ ગ-	સંગે=સથે	રંગ=મન

પંચવટીમાં શોભાયમાન રામચંદ્રજી રહેતા હતા, તેમની સાથે સીતા અને લક્ષ્મણ હતા, તે સેવા કરતાં હતાં. એમ સૌ પોતપોતાના ધર્મ પ્રમાણે ચાલતાં અને હમેશા નવીન મઝા અને વિલાસ કરતાં હતાં; પંચવટીમાં શોભાયમાન રામચંદ્રજી રહેતા હતા. (૧)

નિર્મળ=પવિત્ર; ચૌકપું	પણું કુટી=છાલ ડાળાંની	ખટપટ=ભમરૈ; છપમવા-
મઠ=આશ્રમ	હું પડી	ગુંજ=ખેલે (હું) જતું
છાલ=છવાલ આવી	ઈંદ=જથો; ટોળું	મધુરમકરંદ=મીઠાં ફૂલનો
ધીર=ધીરજવાળા;	જામ } =ફૂલના વેલા	રસ; મધ
ધૈર્યવાન	જુધ }	મકરંદ=ફૂલનો રસ
	મકંદ=એક જાતનું ઝાડ	

તેની (પંચવટીની) પાસે ગોદાવરી નદીનું પવિત્ર પાણી વહે છે. અને ઠેકાણે ઠેકાણે ધૈર્યવાન ઋષિઓના આશ્રમે આવી રહ્યા છે; હું પડીની પાસે સીતાજીએ વાડી બનાવી હતી, અને તેમાં તુળશીના છોડના જથ્થા વાળ્યા હતા; તેમાંના ફૂલનો મીઠો રસ-મધ ભમરાઓ ચૂસતા અને ગુંજરવ (અવાજ) કરતાં; (ટેક) (૨)

ચંપક=ચંપાનું ઝાડ	પાકવાપર આવેલી	લટકે=ઝૂલે; લખડે
હિરોગા=હિંચકા	કેરી	લૂમી=લૂમ; હુમખા
કરેણી=કરેણાનાં ફૂલનું	જમફળી=જમફળી	દ્રાક્ષ=દરાખ
ઝાડ	કદળી=કેળ	
આંખાસાખ=આંખાપરજ	મંડપ=માંડવો	

વળી તેમાં (વાડીમાં) ગુલાબ, ચંપો, ડમરો, ચંપેલી અને માલતી હતાં, કરેણી અને આંખાપર પાકવા આવેલી કેરી (પવનથી) હાલતી હતી, અને જમફળી, દાડમડી, નારંગી, અને કેળ પણ હતી તેમજ દરાખના માંડના ઉપર તેની લૂમો લચી રહી હતી; (ટેક) (૩)

નારિકેળ=નાળિયેર	જળીર=જાંબુ	ફેફળી=સેપારણુ
શ્રીફળ	ફળુસ=ચંપાનું ઝાડ	સીતાફળી=સીતાફળનું

ઝાડ	કૂંદ=એક જાતનો છાડ	આપે
શતપત્રી=સો પાંદડાંની	મસમસતો=મધમધતો	પુલ્હાં=ખીલ્યાં
વેલી	મેકે=અહેકે; સારીવાસ	અપાર=ધણાં

વળી તેમાં નાળિયેરી, જાંબુડી, ફણુસ અને સોપારણુ તેજળ સીતાફળી, શતયત્રી, કૂંદ, કલ્હારના ઝાડ હતાં; કેવડા ચારે તરફથી સારી વાસ આપતા હતા, એમ જાત જાતનાં ઘણાં ફૂલો ખીલ્યાં હતાં. (ટક) (૪)

તરુ=ઝાડ	કારડત=ખતક	ખંજન=એક જાતનું
શોભામણા=શોભતા	ચાતક=અપૈયા	પક્ષી
બક=બગલો	ચકોર=એક જાતનું પક્ષી	આદે=આદિ; વગેરે
પારાવત=કપ્પુતર	કોકિલ=કોયલ	લલિત=સુંદર
મૃગ=હરણુ	કપોત=હોલો	વિહંગ=પક્ષી; પંખી

ઝાડોપર બગલા, કપ્પુતર, ચકવા, ચકવી, હંસ, ચકોર, અપૈયા, કોયલ, હોલા, ખંજન, ખતક વગેરે સુંદર પક્ષીઓ અને જમીનપર હરણુ વગેરે પશુઓ મધુર અવાજ કરતાં હતાં. (ટક) (૫)

જૂમિ=જમીન	પહોળાં કરવાં તે	બગ=પક્ષી
કળા કરવી=પીછાં હંચા	જય જય=જે જે	

જમીન ઉપર મોર કળા કરીને નાચતા હતા, અને મેના તથા પોપટ જયરામ જયરામ બોલતાં હતાં; શોભિતાં પક્ષીઓ સારા મીઠા અપ્પહો બોલતાં હતાં, એવાં પક્ષી અને હરણુને જોઈને સીતાજી મનમાં ખુશ થતાં હતાં (ટક) (૬)

સારંગ.

રામ પંચવટીમાં રહ્યા છે અને તેમના દિવસ ખુશીમાં જાય છે; લક્ષ્મણ અને સીતાજી રામચંદ્રની સેવા હોંસથી કરે છે. (૧)

બીલડી=બીલની ઓ	વનફળ=વનમાં થતાં ફળ
જૂથ=ટોળું	પડીયા=દડીઆ

બીલડીઓનાં ટોળા મળીને સીતાજીને જોવા આવે; અને જાત જાતના વનમાં થતાં ફળના તથા મેવાના દડીઆ ભરી ભરીને લાવે. (૨)

જનકસુતા=જનકી; જ.	સીતા	ચક્રિત=દિંગ
નક રાજની પુત્રી;	રૂપ=કાંતિ	

સીતાજીની વાડીમાં હરણોનાં ટોળાં ચરવા આવે, અને તે (ટોળાં) બધાં સીતાજીની કાંતિ જોઈને ત્યાં દિંગ થઈ જાય. (૩)

સૌમિત્રિ=સુમિત્રાનો પુત્ર	આરોગાવી=ખવડાવી	આસ=કોળીઓ
લક્ષ્મણ	વળતાં=પછી	આસ કરે=ખાય

હંમેશાં લક્ષ્મણ ફળ લાવીને સીતાજીની પાસે મૂકે, અને (સીતાજી) શ્રીરામને (ફળ) ખવડાવીને પછી પોતે ફળ ખાય. (૪)

પાઠ ૪૪.

હિતનાં વચનો.

હિત=મહું

અધિર=અહેરો

સ્વાધીન=તાબે; વશ

સમ=સરખો; જોવા

સારં=ચીકું; મધુરં

ગૂંગ=મૂંગો

નીત=હંમેશાં

પરઉપકારી=પરોપકારી

ધીર=ધીરજવાળો

રણે=લડાઈમાં

નિર્ભય=નિહર; ખીક વગ

ભારી=ધણા (રનો)

મનનો સુખી=સંતોષી

સ્તુતિ=વખાણ; તારીફ

ખતા=ઠોકર

પીઠ પાછળ=ગેરહાજર

રીમાં	છાની=ગુપ્ત; છુપી	ધર મેળે=માહોમાંહે
અનાદર=તિરસ્કાર; તુ-	સાચ=સાચો; ખરો	કાજી=ન્યાયાધીશ
ચક્રાર	સ્નેહી=પ્રીતીવાળો	કો=કોઇનું
કાળે=વખતે; સમયે	આમદાની=આવક; પે-	સર્વથા=સર્વ પ્રકારે;
દશા=હાલત; અવસ્થા;	દાસ	બધી રીતે
સ્થિતિ	સાવધ=હોશિયાર	વૈરભાવ=દુશ્મનાવટ
સહી=નક્કી; નિશ્ચય	વહેવારે=વ્યવહારમાં;	કથા=વાત
હિતુ=બહુ ઇચ્છનાર;	ખરી રીતે	ડોકી ખા'ર ન કાઢી=
હિતેચ્છુ	શરમ=લાજ	આગેવાન ન થવું
શીખ=શિખામણુ	હાનિ=તુકસાન	પૂરં=સમાપ્ત; ખલાસ
આપણુ=વાક્ય; બોલ	હોરિ લેછે=ખમે છે	હાથ ધાલવો=શર કરવું
તોય=તોપણુ	વારતા=વાત; શિખામણુ	વિચાર=અભિપ્રાય, મત
હિતકાર=બહુ કરનાર	પતે=પતી જાય; મટે	આલવો=અપાવો

બલારને માટે કહીએ તે સાંભળે નહિ (મનમાં રાખે નહિ) તેને બહેરા જેવો જાણવો; જે માણસ ગુસ્સાને તામે થાય (ગુસ્સો કરે) તેને આંધળા જેવો સમજવો. (૧) જે માણસ મધુર બોલી જાણતો નથી તેના ગુંગા જેવો સમજવો. સાઈં માહું નહિ સમજતો હોય તેને ઢોર સમજીને કાઢી મૂકવો. (૨) જે હંમેશાં પારકાનું બહુ કરનારો છે, તેનેજ મોટો (માણસ) સમજવો; જે લડાઇમાં ધણો નીડર છે તેનેજ ધીરજવાળો માનવો. (૩) જે માણસ પૈસા, જીવાની ને હંમર પર બરોસો રાખતો નથી; તેનેજ ડાહ્યો ને સંતોષી સમજવો. (૪) આપણા વખાણુ સાંભળીને બોળાઇને છેતરાવું નહિ કારણ કે મતલબને માટે લુચ્ચા લોકો ધણું જીદું બોલે

છે. (૫) કોઈ આપણી બદબોધ કરે તો તે સાંભળીને બડવું નહિ; કારણ કે જે નીચ માણસ હોય તે આપણી ગેરહાજરીમાં ભુલુ બોલે છે. (૬) કોઈને ગરીબ જોઈને તેના તિરસ્કાર કરવો નહિ, કારણ કે કોઈ વખતે આપણા પણ એવા હાલ નક્કી થાય. (૭) બહુ ચાહનાર માણસની શિખામણનું વાક્ય કડવું હોય છે ખરું, તોપણ તે બહુ કરનાર છે માટે તેમની સાથે દુશ્મનાઈ શા માટે કરવી ? (મતલબ કે દુશ્મનાઈ કરવી નહિ) (૮) આપણી ગુપ્ત વાત હોય તે કોઈને વિશ્વાસ રાખી કહેવી નહિ. પણ જો આપણો ખરો પ્રીતિવાળો હોય તો તેને ભરોસે નક્કી કરવી. (૯) લોકો ઉપજ અને ખર્ચ લખવામાં હોશિઆર રહે છે; પણ જે વહેવારમાં (આપ લેના સંખ્યામાં) શરમ રાખે છે તે નુકસાન ખમે છે. (૧૦) બાળકો પાસેથી પણ ડકાપણની વાત શીખી લેતી, જ્યાં સુધી કજીઓ ઘેર મેળે પતે ત્યાં સુધી ન્યાયાધીશ પાસે જવું નહિ; (૧૧) મુએલા માણસનું નક્કી કોઈ દિવસ પણ ભુંડું બોલો નહિ; કોઈની સાથે લડાઈ રાખવી નહિ અને કોઈની છાની વાતો ઉઘાડી પાડવી નહિ. (૧૨) ગળ્યું ખાવાને માટે જીભને ધણો મદાવરો પાડવો નહિ (મતલબ કે ગળ્યું ખાવાની ધણી ટેવ રાખવી નહિ.) બીજાનો કજીઓ મોથે લેવાની આગેવાની કરવી નહિ. (૧૩) એક કામ પુરું થાય ત્યારપછીજ બીજું કામ શરૂ કરવું; એ જણની વાતમાં ત્રીજા માણસે (આપણે) (સમજ્યા વગર) તરત અભિપ્રાય આપવો નહિ.

પાઠ ૪૯.

કાક=કાગડા

પપૈયા=આતક; બપૈયા

ઝંખે=જોવાને ઇચ્છે

પીયુ પીયુ=પાણી પાણી

વડશાખા=વડની ડાળી-

ઓ વડના ફાંટા

ટાકાર=મધુર અવાજ

ઢેલ=મેરની માદા

વીણે=વાટે	ભોર=મળસકું; સવાર	ભોગ=પરમેશ્વર સાથે
પલાસ=ખાખર	નરસંધ્યાનો સ્વામી=શ્રી	મન જોડવું તે
કોયલડી=કોયલ	કૃષ્ણ ભગવાન	ભોગ=વિલાસ, મોજ
ટહુકે=ટહુકા કરે	વિણુ=વિના; વગર	સદ્ગ્રંથ બાંધવા=સારી
સ્વરગ્રીણુ=ગ્રીણા રાગથી	સોર=અવાજ	કવિતા રચવી
મંદ=ધીમે	જહારે=જ્યારે	પતિવ્રતા=ધણીના હુક-
સુવાસિત=(સુ+વાસ+	ખટ=છ	મમાં રહેનારી
ધત)=સારી વાસવાળો;	સાધુ=માની	કંથ=સ્વામી
સુગંધીદાર	પરહરી=છોડી	ચિત ધરવું=મનમાં
ટાણે=વખતે	સમરવા=યાદ કરવા	લાવતું
અકૂર=શ્રી કૃષ્ણના કાકા;	શ્રી હરિ=શ્રી કૃષ્ણ	મર્મ=ભેદ; છુપું કારણ;
શ્રી કૃષ્ણના ભક્ત	જોગીઆ=જોગી	ભાવાર્થ
		અવતરે=જન્મે

પાઠ ૪૮ પ્રભાત.

સવાર પડી એમ સમજીને પક્ષીઓ જાગ્યાં; ત્યાં કાગડા કા કા કરે છે; બપૈયા પક્ષી તો પીયુ પીયુ (વદસાદ) જોવાને તલપે છે. વડની ડાળીઓપર સુડા કી કી કરે છે (ટેક) મોર પીછાં ઉંચા ને પહોળાં કરીને ટીલુક ટીલુક બોલે છે. (તે વખતે તેની) આંખમાંથી આંસુ પડે છે તે ઢલ ઝીલે છે; (તેથી તેને ગભાં રહે છે.) ખાખરના (ઝાડ) પર શોભિતા પોપટ બોલે છે; અને કોયલ ગ્રીણા સ્વરથી ટોકા કરે છે. (૨) વાછરડાં ભાં ભાં શબ્દ બોલે, તે સાંભળી ગાયો બાંબાં શબ્દ બોલે (મતલબ કે બરાડે) હંડો સુગંધીદાર પવન ધીમે વાય છે તે લુગડાં ઉરાડીને હાલે છે. (ટેક) તે વખતે સવાર પડી ગઇ એમ સમજીને અકૂર જાગ્યા, પણ નરસ-

ધર્માના સ્વામી (શ્રી કૃષ્ણ ભગવાન) સિવાય કોઈ જાણતું નથી કે એ ગોપીઓનો સાદ છે. (ટક)

પ્રભાતીઉં.

જ્યારે પાછલી છ ઘડી રાત રહે ત્યારે સાધુ માણસે જીવને છોડી દબને, ઊઠવું અને પરમેશ્વરનું સ્મરણ કરવું અને તું એક છે તું એક છે એમ બોલવું. (ટક) જોગીઓ હોય તેમણે પરમેશ્વર સાથે મન જોડવું અને સંસારીઓએ ઉપભોગ છોડી દેવા. જે વેદીઓ હોય તેમણે ઈશ્વરી જ્ઞાન વિચારવું. જે વૈષ્ણવ હોય તેમણે શ્રીકૃષ્ણનું ભજન કરવું. (ટક) સારા કવિ હોય તેમણે સારી કવિતા બનાવવી, અને જે દાતાર હોય તેમણે પુણ્ય કરવું; સતી સ્ત્રીએ ધણીને પુછવું અને ધણી કહે તે પ્રમાણે ચાલવું. (ટક) આપણે આપણી ફરજો બજાવવી અને કામનો ઝીણો વિચાર કરી જોવો; નરસિંહના સ્વામીનું (શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનનું) પ્રીતથી સ્મરણ કરે તો પુરુષ અથવા ઘેરીને બીજો જન્મ લેવો પરે નહિ મતલબ કે મોક્ષ પામે. (ટક)

પાઠ ૫૪.

નિર્દોષ=ખીન ગુનેહગાર

હસ્ત=હાથ

ફાળ=ધારકો

ર=ધાતકી

જખમ=ધા

કળ=કળતર

ચણુજો=બનાવજો

ઉષ્ણન=વાડી

કુદરતી=ઈશ્વરી; સ્વા.

ભાવિક

ક્ષેમ=આરોગ્ય; કુશળ;

કલ્યાણ

પાણો=પથર

સામ્ય=બરોબરી; સર-

ખાપણું

સત્તા=અમલ

પાઠ ૫૫ નિર્દોષ પક્ષીઓ.

તે નિર્દોષ પંખીડાની ઉપર પથરો ફેંકતા તો ફેંકી દીધો. પાથ અરરર ! તે તો છુટ્યો તેથી મનમાં ધારકો પડ્યો. અરેરે તે

(પથશ્રી) તેના શરીરપર હાથો કે તરત આસ બંધ થઈ જતામાં પાંખ ઢીલી (કમતાકાત) થવાથી તે આડપરથી નીચે પડી ગયું. (૧) જેને મેં પાણ્યું તે આ મારાજ હાથથી તરફડીને મરે છે, એમ જાણી ધડકતે દીલે તેનાપર પાણી છાંટ્યું તોપણ તે જીડી શક્યું નહિ. અરે ! પણ ધાતકી હાથે શરીરને જખમ કરેલો તે ક્યાંથી જીડે ? ઓહો એનું છેક કોમળ હૃદય તેથી તે ક્યાંથી જીડે ? (૨) પણ અરેરે જે દુઃખ નરમ પડ્યું ને એ આંખ તો ઉધડી પણ એ મરી જશે કે જીવશે તે કોણ જાણી શકે ? પણ અહાહા ફરીથી આ વાડીના મીઠાં ફળો ખાવાને તેમજ ફરીથી મીઠાં (મન-ગમતાં) ગીત ગાવાને જીવ્યું. (૨) અરે પંખીડાં સુખેથી કંઈ ગીત બનાવજો અને ગાજો, શાને માટે મારાથી ખીને આ રમત છોડી દઈને જીડો છો ? પાસે જેવી ગાય ચરતી હતી તેવોજ હું (પામર પ્રાણી) છું. નહિ નહિ કોઈ દિવસ પણ તમારા શરીરને હું નુકસાન કરીશ નહિ. (૪) મેં માણીને પણ તમારા તરફ કંઈ પણ ફેંકવાની મના કરી છે. હંમેશાં મારી વાડી સર્વ પંખીડાંને માટે ખુલ્લી છે. પણ માણસોથી ખીવાની તમને (પક્ષીઓને) કુદરતી આદત મળેલી છે. અને તેમાંજ તમે બધાંએ કલ્યાણ માન્યું તો મારાથી પણ બલે ખીતાં. (૫) જીડો તો અહા ! કોઈ ધાતકી હાથનો (ધાતકી માણસોનો) નકકી ડર છે, તમારા તરફ ફેંકવો એ તો માણસોની રમત છે. કુદરતના સરખાપણાની સમજ બૂલી જઈને નિર્દય માણસો તમારા પર આવી સત્તા ભોગવે છે, તેથી હું દુઃખી છું. (મનમાં દીક્ષગીર થાઉં છું.) (૬)

પાઠવાર અથવા શબ્દો તથા જોડાક્ષર.

અવશ્ય	સ્થિર	ઋષિ	સ્વર્ગો
બુદ્ધિ	યુદ્ધ	નિષ્ઠ	સ્થિતિ
સ્નાયુ	તાંદુરસ્તી	કર્તવ્ય	બુદ્ધિ
વિદ્વાન	પ્રસન્ન	અમૂલ્ય	શ્વેતાંબર
પ્રયત્ન	શ્વાસ	સ્વછંદી	દિગંબર
ફિકેટ	ગ્યાસ	ઉંઘણસી	સિદ્ધાંત
મુસ્તી	ઉત્પન્ન	ધ્યાન	તુર્કસ્તાન
ઇંદ્રિયો	નૈટ્રોજન	શોષાય	સ્તુતિ
પ્રદાયર્થ	ઓકિસજન	નિર્બળ	સુન્ની
દ્રેષ	શુદ્ધ	પુર્તી	જરતોસ્ત
નિશ્ચય	એસિડ	મિષ્ટાન્ન	ખ્રિસ્તી
દુર્ગંણ	જવાંમઢ	સૂર્યોદય	પોર્ટુગીઝ
મુખાંધ	આયર્લાંડ	પ્રાતઃકાળ	પ્રોટેસ્ટન્ટ
આયુષ્ય	કોકેન	દ્રાવિડ	સંક્ષિપ્ત
અકસ્માત	પ્રાર્થના	ધર્મશાસ્ત્ર	સિદ્ધા
અણુધાર્યુ	શ્રદ્ધા	વિષ્ણુ	તાઅપટ
સ્વસ્થ	વિદ્યાર્થી	ઇષ્ટ	વર્ણન
ગૃહસ્થે	શિષ્યવર્ગ	વ્રત	અંદ્રશ્વસ

શ્રીકૃષ્ણ	વૈષ્ણવો	સાંદીપનિ	સંન્યાસી
સેવ્યુકસે	મેગેસ્થિનીસ	આશ્ચર્ય	હસ્તિનાપુર
સ્પેન	વ્યવસ્થા	ધર્મિષ્ઠ	કૃષ્ણા
આગષ્ટ	ન્યાયાસન	પ્રીતિ	તુંગભદ્રા
સપ્ટેમ્બર	શ્રવણ	દ્રવ્ય	કાઠિઆવાડ
ચિહ્નો	મૃગચર્મ	ઉત્તેજન	જનન્યુઆરિ
સ્પષ્ટ	જ્ઞાતિ	ક્ષત્રિય	સંપ્રદાય
વૃક્ષો	ઋગ્વેદસંહિતા	વૈશ્ય	કાર્ણસ
સ્વાર્થ	વસિષ્ઠ	શૂદ્ર	હિતેચ્છુ
હરિશ્ચંદ્ર	ભુજયુ	ધર્મોપદેશ	પદ્ધતિ
સત્યવાદી	અશ્વનિકુમાર	કાવ્યશક્તિ	વિશ્વામિત્ર
પ્રહ્લદેશ	વિશેષ	વર્ષાસન	સર્વસ્વ
કાલ્યાન	સ્ટેશન	ધાર્મિક	પુષ્પ
મૂર્છના	પુદ્ગલ	વિશ્વાસઘાતિ	ક્ષત્રિયાણી
પ્રસિદ્ધ	મૂર્તિ	સંપૂર્ણ	ધૈર્ય
ખુદી	કાર્લી	યુક્તિ	અગ્નિ
અદ્ભુત	શિક્ષણ	અત્યંત	સુદ્ધાં
જવાંમદી	ધાતુગર્ભ	ચક્રવર્તી	નિર્ધન
સ્તંભ	નિમિત્ત	સ્તબ્ધ	લિક્ષુક
આશ્રય	અનંત	અડસદો	ક્ષણભંગુર
આકૃતિ	સ્લેટ	નિર્વાણ	પરકંભાવાસી

ગૃહસ્થાઈ	લિક્ષાપાત્ર	શિક્ષણ	પ્રદક્ષિણા
વર્તાણુક	હિલ્હી	રિવાજ	અર્થ
સદામત	શ્રદ્ધા	પૂર્ણ	શ્રીમંત
આદિત્યેશ્વર	ભૂસ્તર	પ્રવેશ	કવિત્વ
ગરુડેશ્વર	અગત્ય	માર્કિવસ	શૈલપાણીશ્વર
સ્વાશ્રય	વૂસ્ટર	મહંમદ	અલૌકિક
ઉદ્યમ	જેમ્સ	પેગમ્બર	મૃગલા
ઇસ્પિતાલ	સ્કોટલાંડ	શસ્ત્ર	નિર્ભય
ધનાઢય	ગ્લાસગો	ઓદ્દો	ખુદી
કીર્તિ	શાસ્ત્ર	વંશપરંપરા	પણુંકુટી
અફઘાનિસ્તાન	કલાઈડ	દમાસ્કસ	હૃદય
એશિઆઈ	પુલ્ટન	પ્રપૌત્ર	અતિથિ
માઈનર	જ્યોજ	વૃદ્ધિ	ખ્રિસ્તી
સ્ત્રીવન્સન	ધર્મોદયક્ષ	આશિર્વાદ	પોટુગાલ
ઈજનેર	મુરખી	લુગડાંલત્તાં	ભૂશિર
પાંત્રિસ	ટિષ્ટિ	સંકલ્પ	લિસ્બન
સત્તરમા	સંન્યાસી	વાસ્કોડાગામા	નિર્ધન
સ્લોક	દાક્તર	મોઝાંગિક	સંસ્કૃત
કૃપણ	સૂઠ	મિત્રતા	નાસ્તિક
સિંહલદ્વીપ	ટ્રૌપદી	હુન્નર	કર્તા
મેલ્યુકા	શીઘ્ર	પુસ્તકાલય	સંસ્કણ

સમૃદ્ધિ	નળાખ્યાન	સંગ્રહસ્થાન	ઉત્તમ
પિત્તળ	સુભદ્રા	કિલ્લા	પ્રહ્લાંડ
મલાક્કા	સુધન્વાખ્યાન	દેષીલા	કૂર
અશ્વમેધ	સદ્ગ્રંથ	શેષનાગ	પ્રપુલ્લતા
ધૃતરાષ્ટ્ર	સુવાસિત	ઉજ્જવલ	સ્વાર્થ
યુધિષ્ઠિર	અકૂર	યજ્ઞદેવરદી	કૃત્ય
અર્જુન	ધર્મગ્રંથો	ધિક્કાર	દુર્યોધન
ઇત્યાદિ	શ્રીગોડ	પ્રહ્લદત્ત	સ્વાર્થી
વિદ્યાલય	વીરેશ્વર	ભૂષણ	નિષ્કુળ
વૃત્તિ	ઉર્મી	મીણુપત્ની	સ્વયંવર
શર્યા	સિંહાસન	હિંમત	મચ્છવેધ
દર્શન	ળત્રીસી	આશ્વિન	ઇંદ્રપથ
આત્રેયી	ઉત્તેજન	છુટી	રાગસૂર્ય
દંડાકારણ્ય	દુઃખલંબન	વૃદ્ધો	પ્રિય
સ્ફાટિક	ગુપ્ત	વિદ્ય	પ્રતિષ્ઠા
અષ્ટબુદ્ધ	દ્રોણાચાર્ય	સંસ્કૃત	વિદ્યાભ્યાસ
કીર્તિસ્તંભ	વર્ણાશ્રમ	વજ્રપાત	પ્રશ્ન
વાલ્મીકિ	સ્વરૂપ	ઋષ્યશૃંગ	મુડદું
મુગ્ધીવ	લિન્ન	કૌશલ્યા	સ્મશાન
પત્નો	શ્વાસોચ્છવાસ	મૂર્તિ	સંભાષણ
વિદિ	પુદિ	કુર્કુ	અર્ધુ

વિભીષણ	નિરર્થક	મહાત્મા	દીર્ઘસુત્રી
ધંદ્રજીત	સ્વપ્ના	ચિત્ત	છિદ્ર
નિરૂઘમી	છટ્ટા	ગર્ભવંતી	નસ્તેજ
સંવત્સર	ભૂતિપૂજક	સદુપદેશ	શાણેશ્વર
લૂટયું	મશ્કરી	મંદિર	વિનંતિ
મિટ્ટી	નામાંકિત	કર	જાત્રાળુ
નિષ્કળ	મુશ્કેલી	ઝોઢીઆ	આશ્ચર્ય
મુત્તલીખ	પર્યંત	સંદેશો	શૌર્ય
જેસુઈટ	પ્રસિદ્ધ	યજ્ઞદેજઢં	આશ્રિત
દીર્ઘદૃષ્ટિ	મયુરાસન	બાલ્યાવસ્થા	નિશ્ચય
શબ્દવેધ	પદ્ધતિ	સમૃદ્ધિ	પુનર્લગ્ન
અહુરમઝદ	દિલ્હી	સૂઢ	દેવનિઅર
કાષ્ઠપાષાણ	અગિઆરી	હર્ષવર્ધન	સિસોદીઆ
ફરિઆદ	સૃષ્ટિ	વરિઆવ	શિલાહિત્ય
હોદ્દા	સુદ્ધાં	અનુયાયી	પ્રિસ્તી
ધર્મિષ્ઠ	પદબ્રહ્મ	સૂંઢ	અંગ્રેસર
જિલ્લો	મદ્રેસા	હૃદય	ચોપુલીઆં
પ્રાસાદિક	ટક્કર	અસ્તવ્યસ્ત	પોટુંગીઝ
વેનિસ	નિર્દય	પૃથ્વીરાજ	મુઝદાં
પ્રધિનિધિ	અનુન	વિષમ	લૂટફાટ
ઉત્સાહ	તિરસ્કાર	ઉષ્કંઠા	વિધિ

સિલ્કા	ઢાંગ	કદો	મંત્રી
નિષ્ઠા	ક્ષિતિજ	ગેરસખ્યા	ત્રાવણકોર
ખિંદુ	સારાંશ	સ્નેહી	ધ્રુવ
નિરંતર	નમસ્કાર	ગોળાદ્	દ્વીપકલ્પ
નિકાસ	સમઋષિ	કન્યાકુમારી	રત્નાગિરિ
લુપ્થક	કલકત્તા	અનુકૂળ	તેજસ્વી
બ્રહ્માનંદ	મિતિ	બૃહત્લુપ્થક	પુષ્કળ
પોષ	કૃતિકા	ધ્યાન	અક્ષાંશ
મધ્યમ	સિકોના	રેખાંશ	રજપુતસ્તાન
પ્રત્યેક	પોંડીચરી	પ્રત	વિજગાપદ્મ
વિષુવવૃત	મદ્રાસ	ચિતેગામ	શૂન્ય
આકિઆબ	યુરેનસ	વતુંળ	આગ્રા
પ્રિટિશ	નેપ્ચ્યુન	કલ્પના	ગ્રાહીઅર
ક્ષેત્રફળ	બૃહસ્પતિ	ત્રાંસો	લખનૌ
સંયુક્ત	પ્રદક્ષિણા	નિયમિત	મછલીપદ્મ
વાયવ્ય	ધૂમકેતુ	લોર્ડ	બલુચિસ્તાન
સૂર્યમાળા	સદ્યાદ્રિ	ડેવહૌસી	કુર્ગ
નક્ષત્રો	સોલાપુર	બ્રહ્મપુત્રા	હૈદરાબાદ
પ્રકાશિત	શુળપાણી	ગોગરા	મહેસુર
નેગાપદ્મ	મહેસુર	કાશ્મીર	વિચિત્ર
બેકટરિઆ	શિલ્પશાસ્ત્ર	સત્તા	ગફા

સ્વાદિષ્ટ	શ્રેષ્ઠ	પ્રતિનિધિ	પ્રકાશિત
કલ્પવૃક્ષ	જ્ઞાનતંતુ	નીમલુક	ચત્તો
મંદિર	રજ્જુ	સેકેટરી	દ્વિદળ
અઘાપિ	લેફ્ટેનન્ટ	વજ્રપત્ર	આણીશુદ્ધ
કમિશનર	કૂલમણી	સમાધ	રેસિડન્ટ
પુણ્યકોશ	સંપૂર્ણ	અખ્યાસી	હસ્તક
સ્ત્રીકેસર	મિશ્રણ	ઇન્ડિયા	પુકેસર
ઇયળ	ચિકાશ	ઓફિસ	અથ
ઇંડું	ચિત્ત	વાયુશોષક	સંયોગ
દરમિઆન	ઉચ્ચાલન	સિદ્ધ	મિશ્ર
પરિપૂર્ણ	બુધું	નૈરોબી	વૃદ્ધિ
ત્વચા	ટાંગ્યું	કોલગ્યાસ	ઉત્પત્તિ
પૌષ્ટિક	પૈડું	ધ્વનિ	પિંડ
શોષણ	દોરડું	પ્રતિધ્વનિ	પાંકિત
હાંધાં	સભ્યતા	સૂક્ષ્મદર્શક	ચિત્રનિધા

અપૂર્ણાંકના કેટલાક ધ્યાનમાં રાખવા જોગ નિયમો.

- ૧) અપૂર્ણાંકમાં અંશ એ ભાગ્ય અથવા છેદ એ ભાગક છે.
- ૨) કોઇ પણ પૂર્ણાંક સંખ્યાને અપૂર્ણાંકમાં લખવી હોય તો છેદમાં ૧ મુકવો.
- ૩) સમ અપૂર્ણાંકની કિંમત હંમેશાં એક કરતાં ઓછીજ હોય છે કારણ કે એમાં અંશ કરતાં છેદ વધારે હોય છે.

- ૪) વિષમ અપૂર્ણિકની કિંમત હંમેશાં એક અથવા એક કરતાં વધારે હોય છે કારણ કે એમાં અંશ અને છેદ સરખા હોય છે અથવા અંશ કરતાં છેદ ઓછો હોય છે.
- ૫) વિષમ અપૂર્ણિકના અંશને છેદે ભાગી પૂર્ણિક કાઢી શકાય છે. અને તેને ભાગાનુબંધ અપૂર્ણિકનું રૂપ આપી શકાય છે.
- ૬) સમ અપૂર્ણિકને ભાગાનુબંધ અપૂર્ણિકનું રૂપ આપી શકાતું નથી.
- ૭) ભાગાનુબંધ અપૂર્ણિક પૂર્ણિક અને અપૂર્ણિક મળીને થએલું છે.
- ૮) ભાગાનુબંધ અપૂર્ણિકને વિષમ અપૂર્ણિકનું રૂપ આપી શકાય છે
- ૯) અપૂર્ણિકના અંશ તથા છેદને એકજ રકમે ગુણવાથી અથવા ભાગવાથી અપૂર્ણિકની કિંમતમાં ફેર પડતો નથી માટેજ અપૂર્ણિકના અંશ અથવા છેદ ધાર્યા મુજબ લાવી શકાય છે.
- ૧૦) અપૂર્ણિકાની કિંમત સરખાવવા માટે તેમને સમચ્છેદનું રૂપ આપવું. કારણ કે છેદ સરખા થયા વગર કયું અપૂર્ણિક મોટું છે કે નાનું તે જાણી શકાતું નથી.
- ૧૧) અપૂર્ણિકાના અંશ ગુદા ગુદા હોય પણ છેદ એક સરખાજ હોય તો જે અપૂર્ણિકનાં અંશ વધારે હોય તે મોટું અને ઓછા હોય તે નાનું સમજવું.
- ૧૨) અપૂર્ણિકના છેદ ગુદા ગુદા હોય પણ અંશ એક સરખાજ હોય તો જે અપૂર્ણિકના છેદ ઓછો તે મોટું અને વધારે તે નાનું સમજવું.
- ૧૩) સમ અપૂર્ણિકના અંશ તથા છેદમાં એકજ સંખ્યા ઉમેરવાથી અપૂર્ણિકની કિંમત વધે છે.
- ૧૪) વિષમ અપૂર્ણિકના અંશ તથા છેદમાં એકજ સંખ્યા ઉમેરવાથી અપૂર્ણિકની મૂળ કિંમત કાયમ રહે છે અથવા ઓછી થાય છે.

- ૧૫) જુદા જુદા છેદવાળાં અપૂર્ણાંકોના સરવાળા, બાદબાકી કરવા હોય તો તે બધાં અપૂર્ણાંકોનો સમન્વેદ કરવો પછી સરવાળો કે બાદબાકી કરવા.
- ૧૬) જુદા જુદા અપૂર્ણાંકોના સરવાળા બાદબાકી એકઠા હોય તો તે બધાં અપૂર્ણાંકોનો સમન્વેદ કરવો. પછી જેટલી વત્તાની રકમ હોય તેના અંશનો અને જેટલી ઓછાની રકમો હોય તેના અંશનો જુદો જુદો સરવાળો કરવો, પછી વત્તાની રકમના સરવાળામાંથી ઓછાની રકમનો સરવાળો બાદ કરી બાકી રહે તેટલા અંશમાં લખી લઘુત્તમ છેદમાં લખવો. જો જવાબ અતિ સંક્ષેપરૂપમાં નહિ હોય તો અતિ સંક્ષેપ રૂપ આપવું.
- ૧૭) અપૂર્ણાંકના દાખલામાં જ્યારે એક કરતાં વધારે પદો કૌંસમાં આપ્યા હોય ત્યારે હંમેશાં કૌંસમાંના પદોનું પહેલાં સાદું રૂપ કરવું. અને કૌંસની પહેલાં જે ચિહ્ન હોય તે સાદા રૂપને લગાડવું.
- ૧૮) એક અપૂર્ણાંકમાંથી બીજું અપૂર્ણાંક બાદ કરવાનું હોય છે પણ બાદ કરવાના અપૂર્ણાંકની કિંમત વધારે હોય તો તેમાંનું વત્તાનું અપૂર્ણાંક બાદ કરી જવાબની પહેલાં ઓછાનું ચિહ્ન મુકવું.
- ૧૯) જુદા જુદા અપૂર્ણાંકોના સરવાળા, બાદબાકી, ગુણાકાર અને ભાગાકાર એકઠા હોય ત્યારે ગુણાકાર ભાગાકારની રકમો કૌંસમાં છે એમ સમજીને પહેલાં તેને સાદું રૂપ આપવું પછીજ સરવાળો બાદબાકી કરવાં.
- ૨૦) અપૂર્ણાંકો ગુણાકાર ભાગાકારના સંબંધથી જોડાયેલા હોય તો તે જે અનુક્રમમાં હોય તે અનુક્રમે ગુણાકાર ભાગાકાર કરવો.
- ૨૧) બે વિશેષ સંખ્યાનો ભાગાકાર કરતાં પહેલાં તેમને એક નામમાં આણવી પછી ભાગાકાર કરવો.

- ૨૨) વિશેષ સંખ્યાને વિશેષ સંખ્યાથી ભાગી શકાય પણ જવાબ સાદી સંખ્યા આવે. જેમકે ૨૫ ૩૫૫૫ ÷ ૫ ૩૫૫૫ જવાબ પાંચ.
- ૨૩) સાદી સંખ્યાને વિશેષ સંખ્યાથી ભાગી શકાય નહિ પણ વિશેષ સંખ્યાને સાદી સંખ્યાથી ભાગી શકાય અને જવાબ વિશેષ સંખ્યા આવે.
- ૨૪) અપૂર્ણાંકના દાખલામાં કૌંસની પહેલાં કાંઈ ચિહ્ન ન આપ્યું હોય તો ગુણ્યાનું ચિહ્ન સમજવું.
- ૨૫) અપૂર્ણાંકના દાખલામાં જે રકમો કૌંસમાં હોય તેની એક બનાવવી અને જેટલી રકમોની વચ્ચે ના, x, ÷ એ ચિહ્નો હોય તેટલી રકમની એક રકમ બનાવવી અને ત્યાર પછીજ સરવાળો ભાદખાકી કરવા.
- ૨૬) અપૂર્ણાંકના દાખલામાં “નો” વાળી રકમને બાજક સમજવી અને તેટલા માટેજ “નો” વાળી રકમને ઉલટાવવી.
- ૨૭) અપૂર્ણાંકનો દૃઢભાજક કાઢવો હોય તો તેમને સંક્ષેપ ૩૫ આપી અંશોનો દૃઢભાજક કાઢવો અને તેને અંશમાં લખી લઘુતમ છેદમાં લખવો.
- ૨૮) અપૂર્ણાંકનો લઘુતમ સાધારણ ભાજ્ય કાઢવો હોય તો તેમને સંક્ષેપ ૩૫ આપી અંશોનો લઘુતમ કાઢવો અને તેને અંશમાં લખી છેદનો દૃઢભાજક કાઢી છેદમાં લખવો.
- ૨૯) જે રકમને “ને” લાગ્યો હોય તે રકમને બીજી રકમે ભાગવા મતલબ કે “ને” વાળી રકમને બાજ્ય સમજવી માટે તેને ઉલટાવવી નહિ.

૩૦) અમુક રકમને કેટલાએ ગુણીએ તો આટલા આવે એમ કહ્યું હોય તો ભાગાકાર કરવો કારણ કે ગુણ્ય અને ગુણાકાર આપેલા છે તે ઉપરથી ગુણક શોધી કાઢવાનો છે.

૩૧) કઇ રકમમાંથી આટલા બાદ કરીએ તો આટલા આવે એમ કહ્યું હોય તો સરવાળા કારણ કે બાદમાં અને બાદબાકી આપેલા છે તે ઉપરથી અધિકાંક કાઢવાનો છે.

અંકગણિતમાં વપરાતા કાય પ્રકારાક ચિહ્નોની સમજ.

+ (વત્તા) જે સંખ્યાની પહેલાં વત્તાનું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યા તેની પહેલાંની બીજી કોઇ સંખ્યામાં ઉમેરવાની છે એમ સમજવું પણ અપૂર્ણાંકના સરવાળા બાદબાકીમાં પહેલી રકમને વત્તાની રકમ સમજવી, જેમકે $૧૫+૧૨=૨૭$

—(ઓછા) જે સંખ્યાની પહેલાં ઓછાનું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યા તેની પહેલાંની બીજી કોઇ સંખ્યામાંથી બાદ કરવાની છે એમ સમજવું જેમકે $૧૫-૫=૧૦$

x (ગુણ્યા) જે બે સંખ્યાની વચ્ચે ગુણ્યાનું ચિહ્ન હોય તે બે સંખ્યાનો ગુણાકાર કરવો જેમકે $૭x૫=૩૫$

÷ (ભાગ્યા) જે સંખ્યાની પહેલાં ભાગ્યાનું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યા વડે તેની પહેલાંની સંખ્યાને ભાગવી મતલબ કે જે સંખ્યાની પહેલાં ભાગ્યાનું ચિહ્ન હોય તે સંખ્યાને ભાગક સમજવી અને તેની પહેલાંની સંખ્યાને ભાગ્ય સમજવી. જેમકે $૧૮÷૯=૨$ આમાં ૧૮ એ ભાગ્ય અને ૯ એ ભાગક છે.

ના જે બે રકમની વચ્ચે “ના” હોય તે બે રકમનો ગુણાકાર કરવો. “ના” ના સંબંધથી જોડાયેલી સંખ્યાઓ

એકજ છે મતલબ કે કૌંસમાં છે એમ સમજી છુટી પાડતી તદિ જેમકે ઉનાડેના ૪૪૫ના ૧૫૭=૭

(કૌંસ) { } {કૌંસ} કૌંસ પુરે જે રકમ કૌંસમાં હોય તેને પહેલાં સાદું રૂપ આપવું. પહેલાં કૌંસને નાંતો, બીજાનો વચલો અને ત્રીજાને મોટા કૌંસ કહે છે. પહેલા નાના કૌંસને સાદું રૂપ આપવું. પછી વચલાને અને પછી મોટા કૌંસને આપવું.

$$\text{જેમકે } \left\{ \frac{૫}{૭} \times \frac{૩}{૪} + (૧૫ના ૩) \right\} = \frac{૫}{૭} \times \frac{૩}{૪} = \frac{૩૧}{૪૦} = \frac{૫}{૭} \times \frac{૩}{૪} = \frac{૧૫}{૪૦} + \frac{૩૧}{૪૦} = \frac{૪૬}{૪૦} = \frac{૨૩}{૨૦} = \frac{૧૧}{૧૦}.$$

=(ખરાખર) જે બે રકમની વચ્ચે ખરાખરનું ચિહ્ન હોય તે બે રકમ સરખી છે એમ સમજવું. જેમકે ૧ ૩.=૧૬ આના

બ્રિટિશ હિંદના રાજકીય ભાગ.

હિંદના વાયસરોયની હકુમત નીચેના સઘળા મુલકને બ્રિટિશ હિંદ કહે છે. બ્રિટિશ હિંદમાં ચાર તરેહના રાજ્ય છે.

- (૧) બ્રિટિશ સરકારના આધારા મુલક,
- (૨) નેપાળ, બુતાનના સ્વતંત્ર દેશી સંસ્થાનો.
- (૪) ફ્રેંચ ને પોર્ટુગીઝનાં સ્વતંત્ર દેશી સંસ્થાનો.
- (૪) હિંદ માંહેલા દેશી ખંડોઆ રાજ્યો.

બ્રિટિશ હિંદના આધારા મુલકના રાજકીય ભાગ.

પ્રાંતનું નામ	મુખ્ય શહેર	રાજવહિવટ ચલાવનાર હાકેમ
૧ મુંબઈ ઇલાકો	મુંબઈ	ગવર્નર
૨ મદ્રાસ ઇલાકો	મદ્રાસ	"
૩ બંગાળા ઇલાકો	કલકત્તા	"
૪ આસામ પ્રાંત	ગૌહતી	લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નર
૫ બહારને ઓરિસ્સ	પટણા	"
૬ આગ્રા તથા અયોધ્યા	અલ્હાબાદ	"
ના સંબંધિત પ્રાંતો		

૭ પંજાબ પ્રાંત	લાહોર	લેફ્ટનન્ટ ગવર્નર
૮ વાયવ્ય તરફની સ- રહદનો પ્રાંત	પેશાવર	ચીફ કમિશનર
૯ મધ્ય પ્રાંતો ને વરાડ	નાગપુર	"
૧૦ અજમેર ને મેરવાડ	અજમેર	"
૧૧ કુર્ગ	મર્હરા	"
૧૨ બ્રિટિશ બ્રહ્મદેશ	રંગુન	"
૧૩ બ્રિટિશ બલુચિસ્તાન કવેટા		"
૧૪ આંદમાન બેટા	પોર્ટ બ્લેર	"

હિંદ માંહેલા દેશી રાજ્યોમાં નાનાં મોટાં મળી ૮૦૦ દેશી રાજ્યો છે. મોટું દેશી રાજ્ય હૈદરાબાદનું છે.

દેશી રાજ્યોના મુખ્ય બે વર્ગ થઈ શકે. ૧) વડી સરકારની સીધી હકુમતમાં રહેલાં રાજ્યો. ૨) પ્રાંતિક સરકારની હકુમતમાં રહેલાં રાજ્યો. દરેક વર્ગમાં બે પ્રકારના રાજ્યો છે. ૧) પાસે પાસે આવેલાં દેશી રાજ્યોના સમુદાય (એજન્સિ) ૨) છુટાં છુટાં આવેલાં જુદાં જુદાં રાજ્યો. (સંસ્થાનો)

વડી સરકારના તાબામાં રજપુતાના, મધ્ય હિંદુસ્તાન, બલુચિસ્તાન, વાયવ્ય સરહદ એ ચાર એજન્સિઓ અને હૈદરાબાદ વડોદરા, કાશ્મીર, મહેસુર એ ચાર સંસ્થાનો છે.

એ દરેકમાં વડી સરકાર તરફથી એજન્ટ રહે છે. એજન્સિ ઓના ઉપરીને એજન્ટ ટુ ધ ગવર્નર વતનરહ ને સંસ્થાનના ઉપરીને રેસિડન્ટ કહે છે.

મેસર્સ. સી. ડી. શાહ એન્ડ કો. કત.

લોકપ્રિય થઇ પડેલી અર્થની નોટો.

બાળવર્ગની નોટ	૦-૨-૦	છટ્ટીના અર્થ	૦-૯-૦
પહેલીના અર્થ	૦-૨-૬	સાતમીના અર્થ	૦-૧૦-૦
બીજીના અર્થ	૦-૪-૦	કન્યા ૧લીના ,,	૦-૪-૦
ત્રીજીના અર્થ	૦-૫-૦	કન્યા ૨જીના ,,	૦-૫-૦
ચોથીના અર્થ	૦-૭-૬	કન્યા ૩જીના ,,	૦-૭-૦

ચોર્યાસી તાલુકાના નકશો બે આના

મુરત શહેરનો નકશો છપાય છે.

પહેલા ધોરણ માટે પદાર્થપાઠ ભા. ૧ લો. ૦-૩-૦

બીજા ધોરણ માટે પદાર્થપાઠ ભા. ૨ જો. ૦-૫-૦

‘બાળ ગરબાવળી’ ની નોટ બે આના.

તા. ૧-૯-૨૦. સી. એમ. શાહ-શાહપોર-મુરત.

પાંચમી ચાપડીના “ડિક્ટેશન શિક્ષક” ત્રણ આના.

બીજા ધોરણ માટે મુરત શહેર તથા ચોર્યાસી તાલુકાના

“ભૂગોળ શિક્ષક” અઢી આના.

પાંચમા ધોરણનો “મુખ્યગણિત શિક્ષક” ત્રણ આના.

મુરત જિલ્લાનો નકશો ચાર આના.

મુરત જિલ્લાનો ‘ભૂગોળ શિક્ષક’ ત્રણ આના.

ગુજરાતની સામાન્ય ભૂગોળની પ્રતોત્તરમાળાના આના

ધોરણવાર ‘મુખ્યગણિત શિક્ષક’ તૈયાર છે.

ઠતા-છગનલાલ માતીરામ શાહ, શાહપોર-મુરત.

